

FLATTIVIESTI

3/2024 | WWW.FLATTI.NET | SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N JÄSENLEHTI

PIDÄN SINUSTA HUOLTA ♥

**UUSI
PUMPPUPULLO!**

**KAUNIS TURKKI,
VÄHEMMÄN
KARVANLÄHTÖÄ**

**SUOJAA JA
RAVITSEE IHOA**

**ELÄINLÄÄKÄRIT
SUOSITTELEVAT**

**TOIMII SISÄISENÄ
TASSURASVANA**

**AUTTAA
ATOOPPISTA
JA ALLERGISTA
KOIRAA**

**NÄKYVIÄ
TULOKSIA
2-6 VIIKOSSA**

**SOPII KAIKKIEN RUOKINTA-
VAIHTOEHTOJEN TÄYDENTÄMISEEN**

100 % LUONNOLLINEN

KAUNIS TURKKI, TERVE IHO JA TERVEET TASSUT

Hyvästi loputon karvanlähtö, kutina ja halkeilevat anturat. Patentoitu koostumus takaa iholle ja turkille välttämättömät rakennusaineet. Helppo annostella, maistuu hyvältä, eikä sisällä lainkaan kalaöljyä.

WWW.NUTROLIN.FI
ESTD 2007

FLATTIVIEСТИ

NUMERO 3/2024

**Suomen sileäkarvaiset
noutajat ry:n jäsenlehti**
Finska flatcoated
retrieverklubben r.f.s
medlemstidning

Päätoimittaja: Mari Mamia
Taitto: Tuukka Rantala
Toimitussihteeri: Katja Virtanen,
flattiviesti@gmail.com
Toimituskunta: Suomen sileäkarvaiset noutajat
ryn toimikunnat, hallitus sekä jäsenet.
Kannen kuva: Marianne Forsell
Flattiviestien materiaalit ja valioilmoitukset:
flattiviesti@gmail.com

Ilmoituskoot:
1/1 sivu 210 mm x 297 mm
1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm
1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm

Ilmoitushinnasto jäsenille:
1/1 sivu 95 €/lehti, 350 €/vuosi
1/2 sivu 60 €/lehti, 200 €/vuosi
1/4 sivu 50 €/lehti, 170 €/vuosi

Jäsenten/kasvattajien jouluilmoitukset:
1/1 sivu 60 € ja 1/2 sivu 40 €

Ei-jäsenten hinnat mediakortissa:
flatti.net/flattiviesti/mediakortti

Ilmoitusmaksut Suomen
sileäkarvaiset noutajat ry:n tilille:
FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitusaineistot
osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Ilmoituksen
mukana tulee lähettää maksukuitti.

Flattiviesti nro 4/2024
ilmestyy 12.12. - aineistopäivä 5.11.

Aineisto-ohjeet:
Tekstiedostot doc/docx/rtf-muodossa.
Kuvat jpg/tif/pdf-muodossa, 300 dpi.
Matalaresoluutiset kuvat menevät printissä
suttuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää
niitä.

Painopaikka: Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mielipiteet
ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä Suomen
sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen.
Flattiviestiin kirjoitetuissa jutuissa on aina oltava
kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydetään
jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja
kuvien osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja
kirjoittajan lupaa on kielletty.

13

- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Talkookutsu!
- 6 Syyskokouksen esityslista
- 7 Lyhyesti
- 8 Flatin kanssa: Sileäkarvainen
noutaja työkoirana

Flattimestaruus

FLATTIMESTARUUS 2024

- 12 Järjestäjältä
- 13 Mestarin haastattelu
- 14 Flattimestaruuden top 3
- 15 Näyttelyosuuden top 5
- 16 Flattimestaruuden kiertopalkinnot
- 17 Tuomareiden terveiset

FLATTI-KISÄLLI

- 18 Mestarin haastattelu
- 19 Flatti-kisällin top 3
- 20 Näyttelyosuuden top 5
- 21 Tuomareiden terveiset

JUNIORIMESTARUUS

- 22 Mestarin haastattelu
- 23 Juniorimestaruuden top 3
- 24 Näyttelyosuuden top 5
- 25 Tuomareiden terveiset

MEJÄ-mestaruus

- 26 Järjestäjältä
- 27 Matkalla MEJÄ-mestaruuteen
- 29 Syystreffit 18.-20.10.2024

Flattien kesäleiri

- 30 Kesäleirin tunnelmia - toimistolaisen
Senni Husson kuulumisia
- 31 Seuraamisklinikka Flattileirillä
- 32 Flattileirillä tutustuttiin
palveluskoiralajeihin
- 34 MEJÄ-kokeessa hyviä tuloksia
- 35 Open Shown tuomari Henna
Tuononen
- 36 Osallistujien tunnelmia

42

Erikoisnäyttely

- 38 Erikoisnäyttelyn tulokset
- 40 Tuomareiden terveiset
- 42 Minun polkuni flattien pariin: Riitan
rakkaus eläimiin ja koiriin alkoi jo
lapsena
- 46 Joka koiran pikkutreeni: Pään
sujauttaminen pantaan, noutaja-
taluttimeen tai valjaisiin
- 48 WT-mestaruus 2024
- 50 WT-mestaruus 2024: Voittajien
haastattelut
- 51 TOKO-SM: Helteinen viikonloppu
Laukaassa
- 52 TOKO-mestaruus 2024
- 53 Rally-toko-mestaruus 2024
- 54 Jalostus: Flateilta löydetty
perinnöllinen aivosairaus
"cerebellar ataxia"
- 56 Jalostus: Esimerkki Embarkin
DNA-testiin perustuvasta
jalostusyhdistelmän
suunnittelutyökalusta
- 58 Tulevia tapahtumia ja
spondyloosikuvaustuki
- 59 Valioilmoitukset
- 62 Vanhat ja Viisaat: Tellu rakastaa
kaikkia suurella sydämellä
- 66 Flattikasvattajat
- 67 Suomen sileäkarvaiset noutajat ry

Flattiviestille uusi ilme

FLATTIVIESTI ON ilmestynyt keskeytyksittä rotujärjestön alkumetreiltä asti. Ensimmäinen lehti ilmestyi keväällä 1982 ja sai nimikilpailun tuloksena nimekseen Flattiviesti. Monia ulkoasuja on kuluneiden yli neljäkymmenen vuoden aikana nähty ja sisältö on vaihdellut kulloistenkin tekijöiden mukaisesti. Jokainen toimituskunta on kuitenkin aina tehnyt lehteä täydestä sydäimestä, omistautuneena, kuten vain flatti-ihminen voi. Intoimaisesti ja suurella sydämellä, tähän monipuoliseen metsästyskoiraan ja eleganttiin rotuun paneutuen. Nyt olemme jälleen tulleet yhteen taitekohtaan Flattiviestin historiassa, kun pitkäaikainen taittajamme Elisa Pekki on valitettavasti joutunut lopettamaan lehden taittajana. Elisan kädenjälkeä oli vuoden 2018 Flattiviestin täydellinen uudistus niin ulkoasun visuaalisuudessa kuin lehden sisällön korkeassa laadussa kuvien ja artikkelien kautta. Rotujärjestö esittää Elisalle lämpimän kiitoksen pitkästä ja ansiokkaasta työstä Flattiviestin parissa.

Koiramme lehden 5/2024 artikkelissa käsiteltiin koirien koekäyntien määrää. Artikkelin mukaan koiria osallistui viime vuonna (2023) kokeisiin, kilpailuihin ja testeihin yhteensä 24000 yksilöä, eikä lukumäärä ole viimeisen viiden vuoden aikana juurikaan muuttunut. Artikkelissa käsiteltiin laajasti kaikki eri FCI ryhmien koekäynnit ja siitä kävi ilmi, että FCI ryhmässä 8, noutajat ja ylösajavat koirat ja vesikoirat riittää virtaa. Noutajien ja vesikoirien kysyntä on vilkasta niin rodunomaisiin, kuin kaikille roduille avoimiin lajeihinkin. Ilahduttavaa tilastossa on, että sileäkarvainen noutaja on tilastossa sijalla kahdeksantoista, 323 eri kokeissa vuonna 2023 käyneen koirayksilön voimin. Tilastossa toisella sijalla keikkuvat labradorinnoutajat ovat tuki 1564 kokeissa käyvän yksilön voimin kaukana edessä. Mutta kun kyseisten rotujen aktiivisuutta vertaa rekisteröintimääriin, on hämmästyksellinen suuri. Flatteja rekisteröitiin 234 yksilöä vuonna 2023,

kun taas vertailuksi TOP50-taulukon kirkkaimmilla sijoilla paistattelevia labradorinnoutajia jopa 2548 yksilöä. Tämän tilaston valossa voimme jälleen kerran olla ylpeitä flatinomistajista koirineen. Ehkä kulunut sanonta, siitä, kuinka omistajat muistuttavat koiriaan, pitää paikkansa. Flatti on iloinen, eloisa, aktiivinen ja energinen koira, joka ei viihdy kotona löhöillen edes vanhana. Ilmeisesti näin on myös flatin omistajien kohdalla.

Kokeista puhuttaessa, ei voi olla mainitsematta rotumme ylpeyttä Flattimestaruutta! Flattimestaruuden ideana on että rotumme tulisi säilyä dual purpose-rotuna eli sen on oltava ulkomuodoltaan rotumääritelmän mukainen ja samalla käyttöominaisuuksiltaan hyvä, noutava lintukoira. Ensimmäinen Flattimestaruus järjestettiin 1982 ja ensimmäinen juniorimestaruus 1984. Tänä vuonna oli siis 40. juhlavuosi Flatti- ja juniorimestaruudelle!

Myös tänä vuonna Flattimestaruus oli upea tapahtuma! Tästä iso kiitos Anne Kolsille tapahtuman vastuullisena järjestäjänä, hänen taitellessaan tapahtumasta jälleen kerran unohtumattoman. Eikä sovi unohtaa kaikkia niitä talkoilijoita ja tuomareita joita ilman mitään tapahtumia ei olisi. Kiitos teille. Ensi vuoden Flattimestaruus on jo sovittu ja se järjestetään Kärkölässä 15.-17.8.2025. Save the date!

Rotujärjestön strategiassa vuosi 2024 on tiedotuksen teemavuosi. Heti vuoden ensimmäisenä päivänä julkaistiin uudistetut www.flatti.net-internet-sivut, nyt vuoden loppuun saamme uutta tuulta jäsenlehtemme ulkoasuun ja tekijöihin. Jos sinä olet oman elämäsi Jari Tervo ja kaipaat ideoinesi ja viiltävine analyyseinesi mukaan Flattiviestin toimituskuntaan, laita ihmeessä viestiä toimitussihteerille osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Tarvitsemme mukaan aktiivisia henkilöitä niin kuvatoimitukseen, artikkeliaihneiden ideointiin kuin oikolukuun!

ANNIKA SÄRKÄNNAKI

” Ehkä kulunut sanonta, siitä, kuinka omistajat muistuttavat koiriaan, pitää paikkansa.

Rotujärjestön syyskokous järjestetään etäkokouksena Google Meets -alustalla marraskuun 17. päivänä. Kokouksessa käsitellään tulevan vuoden suunnitelmat budjetiteineen, sekä tehdään valinnat rotujärjestön hallitukseen ja muihin toimihenkilötehtäviin. Olisitko sinä kiinnostunut hallinnollisista tehtävistä tai toimikunnan toiminnasta? Osallistu kokoukseen ja vaikuta!

Sitä ennen kuitenkin hiivitään rääseikön laitaan, laitetaan nokipannukahvit tulille, nuuhkitaan syksyn tuulia ja maistellaan erätulien makuja. Vietetään elämän parasta aikaa parhaan kaverin, flatin kanssa. **FV**

7.-8.12. Helsinki

JUHO PALARI

Talkookutsu!

**Koiramessut 7.-8. joulukuuta 2024
Messukeskuksessa, Helsingissä.**

YHDISTYKSEMME TARVITSEE talkoilijoita tämän Suomen suurimman koiratapahtuman onnistumiseen! Varsinaiset näyttelypäivät ovat lauantai 7.12. ja sunnuntai 8.12. Näyttelyn rakennuspäivä on perjantai 6.12. Flattien vastuulla ovat pentunäyttelyt: Helsinki Winner Puppy Show ja Voittaja Puppy Show hallissa 4.

Helsingin Messukeskuksen Koiramessuilla talkoilu on yhdistyksellemme tärkeä tilaisuus, jossa paitsi kohtaamme toisiamme, saamme korvaukseksi palkkion, joka on tärkeä osa yhdistyksen vuosibudjettia.

Kaikki tehtävät tehdään porukassa eikä ketään jätetä yksin.

Kaikkiin tehtäviin opastetaan, joten kenenkään ei tarvitse epäillä, ettei osaisi. Tehtävät ovat helppoja ja seura parasta mahdollista.

Talkoovuoron kesto on puolipäivää (6 h), mutta myös lyhyempi, muutaman tunnin vuoro on mahdollista ja otamme avun ilolla vastaan.

Messutalkoiden lisäksi, rotujärjestöllä on rotutoripaikka messuilla, johon tarvitsemme myös henkilöitä kertomaan rodusta ja rotujärjestöstä messuvieraille.

Rotutorilla tarvitaan henkilökuntaa molempina näyttelypäivinä klo 9-17.

MESSUKESKUS

SUVI JOHANSSON

Tsekkää lisätietoja ja ilmoittautumishojheet rotujärjestön facebookista ja www.flatti.net-sivuilta!

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS, ESITYSLISTA

Aika 17.11.2024 klo 12.00
Paikka Etäkokous, Google Meets

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
3. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
4. Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa
5. Valitaan kaksi (2) ääntenlaskijaa
6. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
7. Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi
8. Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuorossa olevien tilalle sekä seuraavaksi kalenterivuodeksi kaksi (2) hallituksen varajäsentä.
9. Valitaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja heidän varajäsenensä
10. Määrätään liittymismaksun, varsinaisen jäsenen sekä perhejäsenen jäsenmaksun suuruus seuraavalle kalenterivuodelle
11. Päätetään tarvittavat toimikunnat ja valitaan niille puheenjohtajat
12. Esitetään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintavuodelle 2025
13. Käsitellään hallituksen tekemät esitykset ja aloitteet
14. Käsitellään jäsenten tekemät esitykset ja aloitteet
15. Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyslain 23§:n määräykset
16. Kokouksen päättäminen

Kiertopalkintojen virtualisointi

SYYSKOKOUS 28.10.2023 päätti:
”Vuoden koira -kiertopalkintojen kansiot muutetaan virtuaalisiksi ja lisätään järjestön nettisivuille. Esinepalkinnot vuoden koira -kiertopalkinnoista poistetaan kierrosta pois lukien ”vuoden flatti” -palkinto. Mestaruuskokeiden ja erikoisnäyttelyn kiertopalkintojen kansiot virtualisoidaan ja lisätään järjestön nettisivuille. Esinepalkintoja ei tässä vaiheessa poisteta kierrosta. Hallituksen päätöksellä, kuultuaan lajin toimikuntaa, mestaruuskokeiden ja erikoisnäyttelyn esinepalkinto voidaan poistaa kierrosta tilanteessa, jossa esinepalkinto tulisi uusia.”

Yhdistyksellä on useita kiertopalkintoja:

- Mestaruudet, 7 kpl
- Flattimestaruuden kiertopalkinnot, 18 kpl
- Päänäyttelyn kiertopalkinnot, 10 kpl
- Vuoden kiertopalkinnot, 20 kpl

Yhteensä palkintoja on 55 kpl. Melkein kaikkien kiertopalkintojen mukana

on kiertänyt kansio, jonne palkinnon voittanut on liimannut koiransa kuvan ja kirjoittanut tiedot.

Tänä vuonna kansiot on kerätty pois. Markku Kastepohja skannaa kansioiden sivut ja laittaa ne nettiin kaikkien nähtäväksi. Kiertopalkintovastaava Sari Hagström selvittää haluako palkinnon lahjoittanut kansion itselleen.

Jatkossa tiedot nettikansioihin kerätään flatti.netin lomakkeella www.flatti.net/palkitut/kiertopalkinto-ilmoitus/

Jos koirasi on saanut kiertopalkinnon, täytä em. lomake ja liitä mukaan kuva koirastasi.

Voit ilmoittaa myös vanhojen vuosien tiedot, jos esim. kuva jäi aikoinaan liimaamatta.

Fyysisten kansioiden digitointi on tarkoitus saada valmiiksi vuoden 2024 aikana.

Kansiot löytyvät yhdistyksen kuvapankista paikasta flatti.kuvat.fi/kuvat/KIERTOPALKINNOT/

Vasta 11 kansiota on skannattu, 44 odottaa käsittelyä (tilanne 21.8.2024).

Löytyy myös taulukko, jossa on kootusti kaikki palkinnot ja viime vuosien voittajat: docs.google.com/spreadsheets/d/1ofaFdFU9R1dmCH8mWSrP9adR6OILXYPEMtQ9doC1yM/edit?usp=sharing

Em. linkit löytyvät myös flatti.netin sivulta www.flatti.net/palkitut/kiertopalkinnot/

Markku Kastepohja

Wanted - Flattiviesti etsii tekijöitä

PYSYKÖ SINULLA kynä kädessä ja sanan säiläsi soljuu rennosti tuosta noin vain?

Koetko olevasi tarkka oikolukija tai osaat näppärästi suomenkielen kielioppia? Onko sinulla kokemusta lehdessä työskentelystä ja haluaisit tarjota sen rotujärjestön käyttöön?

Pidätkö valokuvaamisesta tai osaisitko vaikkapa bongailia hienoja kuvia eri medioista?

Kiinnostaisiko sinua tulla mukaan yhdeksi Flattiviestin tekijöistä?

Jos vastasit yhteenkin kysymykseen kyllä, niin tartu toimeen!

Flattiviesti etsii tekijöitä seuraaviin rooleihin:

- taittäjä
- toimittaja
- valokuvaaja
- kuvatoimittaja
- vakituinen avustaja
- oikolukija

Kokemusta sinulla ei tarvitse olla, mielenkiinto asiaan riittää ja tehtäviin opastetaan. Pyrimme tekemään lehteä hyvällä fiiliksellä rotumme ja jäsentemme hyväksi. Tule mukaan, me tarvitsemme juuri sinua!

Jos mielenkiintosi heräsi, laita viestiä toimitussihteerille osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Ilmoittelehan itsestäsi 31.10.2024 mennessä.

Rotujärjestö onnittelee uusia Suomen Käyttövalioita - noutajien B-metsästyskoe, FI KVA-B

skn FI16832/18 FI KVA-B PALOKALLION VALHALLA
omistaja: Heli Pitkajarvi

sku FI18891/19 FI KVA-B TAKA-TAPIOLAN SIMBA
omistaja: Mika Toskala

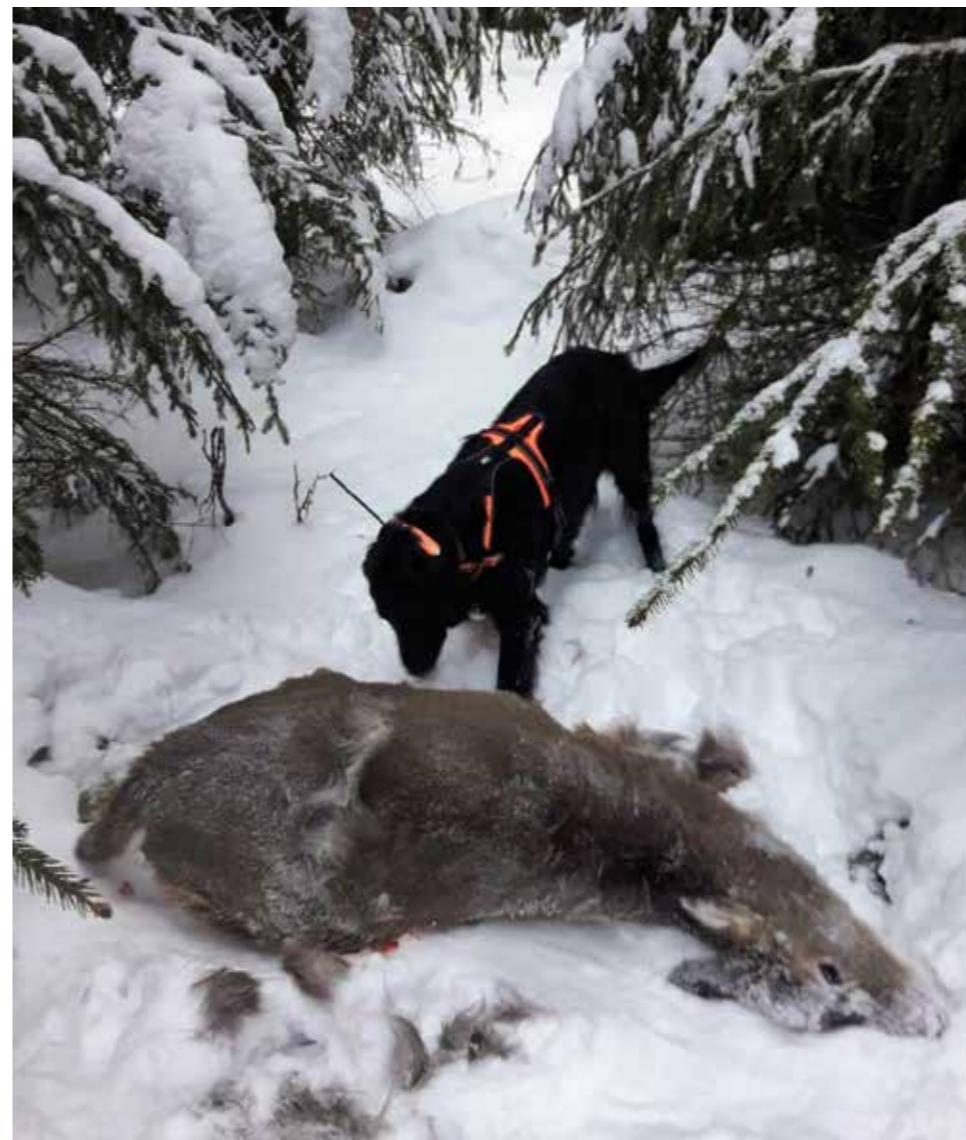
Sileäkarvainen noutaja työkoirana

Sileäkarvaisen noutajan historia metsästyskoirana on rodusta kiinnostuneille tuttu. 1800-luvulla Isossa-Britanniassa sileäkarvainen noutaja oli yleisesti maalaisherrasväen riistanhoitajien (gamekeepereiden) käytössä. Yhteiskunnalliset muutokset sekä mm. sodat aiheuttivat flattikantojen romahtamisen ja muut koirarodut yleistyivät ammattimetsästäjien keskuudessa.

ITSE OLEN ”flatti-ihminen” ja omistanut flatteja jo 22 vuotta. Mieheni Thomas on ammatiltaan riistapäällikkö ja hän on harrastanut ajokoiria ja pitänyt virkansa puolesta hirvikoiria sekä metsästysterriereitä jo vuosikymmeniä. Flatit ”luiskahtivat” avioliiton kautta ammattimetsästäjän talouteen, koska muuttaessamme yhteen omistin flatin ”Lalan” (Compendio Abbeylara). Thomas suhtautui flatteihin ja niiden kykyihin vähintäänkin epäilevästi. Hän jakoi kaikki rodut karkeasti niihin, jotka hankivat riistaa ja niihin jotka ”vain” keräilevät sitä. Toki hänen järjestämissään lintujahdeissa käytettiin aina erikseen paikalle kutsuttuja noutajia, joten eivät noutajat sinänsä hänelle vieraita olleet. Emännän flattien koulutukseen hän ei osallistunut tai puuttanut mitenkään.

Flatti riistapäällikön palveluksessa

Lalan koulutus oli jäänyt vajavaiseksi, mikä vain lisäsi mieheni epäluuloja. Lalan kuoltua hankin Guccion (About Happiness Perro Cobrador) vuonna 2019. Muutama vuosi aikaisemmin olin aloittanut metsästysharrastuksen, joten nyt päätin panostaa heti alusta Guccion koulutukseen. Mieheni kanssa käytiin monta kiivasta keskustelua siitä, mitä työkoiralta oikeasti odotetaan. Molemmat olimme ehdottomia siinä, että koira on metsästystä varten eikä koko tapahtuman keskipiste. Tämä edellyttää perustaitojen lisäksi hyvää tottelevaisuutta.

Gucio oli vilkas, tasapainoinen ja hyvällä hermorakenteella varustettu pentu, joka sopeutui nopeasti talon tavoille sekä muuhun laumaan, johon kuului jämtlanninpystykorva, saksanmetsästysterrieri, alpienajokoira sekä itäeuroopanpaimenkoira. Ensimmäisenä vuonna panostettiin tottelevaisuuteen, noutoon sekä verijälkeen. Keinotekoisien jälkien lisäksi Guccio sai ”roikkua” työpaikalla ja sopivissa tilaisuuksissa jäljestää helppoja käytännön jälkiä, jolloin oltiin varmoja siitä, että eläin löytyy kuolleena lähimaastosta.

Jäljestäminen

Leikin varjolla aloitettu jäljestäminen muuttui nopeasti tositoimiksi, sillä mieheni alpienajokoira, joka oli tarkoitettu ko. tehtävään, jouduttiin lopettamaan tapaturman vuoksi ja vanha, kokenut metsästysterrieri alkoi menettää pimeänäkökykyä sekä kuuloa. Guccio joutui kasvamaan nopeasti tähän vaativaan tehtävään ja oli jo kahden vuoden iässä jäljestänyt lukuisia onnistumiseen päättynyttä haavakkoa. Vaikka itse jäljestys sujui mallikkaasti, koetteli Guccio mieheni hermoja, kun hän kesken kolarijäljen kääntyi pussaamaan mukana kulkenutta ampujua.

Valtaosa jäljestyksistä tapahtuu pimeällä johtuen valkohäntäpeuran metsästystavasta. Ruokintapaikoilta sekä pelloilta aloitetut jäljestykset ovat vaativia, sillä samalla paikalla on voinut liikkua kymmeniä terveitäkin peuroja ampumishetken sekä jäljes-

” Haavoittuneen peuran jäljestäminen pimeässä on erittäin vaativaa hommaa.

tyksen aloittamishetken välillä. Guccio selviää näistä kunnialla, kun taas esim. metsästysterrieri kiljuu suoraa huutoa halusta ajaa myös niitä kaikkia muita peuroja. Kuvatuissa olosuhteissa pelkän osumapaikan löytäminen voi olla haasteellista, eikä metsästäjä aina osaa pimeässä (ampuessa oli vielä valoa) osoittaa tarkkaa paikkaa. Voin myös käyttää Guccion vapaaseen hakuun jäljen alun löytämiseksi, kun vahvaa halua peuran seuraamiseen ei ole. Ajan myötä olen oppinut lukemaan koiraa niin, että voin nähdä hänestä, milloin verijälki on löytynyt.

Haavoittuneen peuran jäljestäminen pimeässä on erittäin vaativaa hommaa. Jäljestämme Guccion kanssa aina niin, että mieheni tai joku muu kokenut metsästäjä kulkee mukana ampujana. Olemme Guccion kanssa saaneet kuulla kunniamme, mikäli etenemme niin nopeasti, ettei ampuja kykene kulkemaan vierellämme valmiina reagoimaan mahdolliseen karkkoon. Mikäli peura pääsee karkuun, niin tarvitaan jo ajava tai pysäyttävä koira.

Minä ja Guccio kehittymme molemmat jatkuvasti jäljestystehtävissä. Mutta ”työ opitaan työpaikalla” ja täytyy myöntää, että oikeilla jäljestyksillä ja MEJÄ-koe-muodolla on hyvin vähän tekemistä keskenään. Käytännön jäljestykset ja oikea riista ovat vähentäneet Guccion intoa suoriutua tekojäljillä. Viimeiset MEJÄ-startit olemme kuitenkin suorittaneet VOI 2 -tasolla.

Linnustus

Vuosittain metsästyskauden alkuvaiheessa järjestetään kyyhky- ja sorsametsästyksiä. Osallistuimme niihin Guccion kanssa jo noin vuoden ikäisenä. Yllättävää oli, että niin nuori koira ilman erityistä NOME-kokeiden kokemusta pystyi pelkällä peruskoulutuksella toimimaan vähintäänkin auttavasti sorsastuksissa. Rauhallsuus, itsenäisyys, riistavietti sekä hyvä vainun käyttö mahdollistivat luotettavan työn pimeässä ja kylmässä. Koiran oivallettua mikä oli homman nimi, suoritti hän tehtävän loppuun olosuhteista riippumatta.

Karkottajana ajohajdeissa

Suomessa suosittu metsästysmuoto on ajojahti ajoketjulla, jossa ajohenkilöt kulkevat rivissä karkottaen riistaa metsästäjiä kohti. Sileäkarvaisella noutajalla on sopivat ominaisuudet toimia ajoketjun osana karkottaen riistaa lyhyehkön matkan ajoketjun edelle.

Guccio odottaa vieressäni rauhallisesti radiokomentoa liikkeellelähdistä ja sen tullessa lähtee reippaasti liikkeelle

osoitettuun suuntaan. Etenemme linjassa muiden ajohenkilöiden kanssa ja Guccio juoksee yleensä minun ympärillä tehden noin 100 metrin lenkkejä eri suuntiin, enimmäkseen eteenpäin, etsien tiheikköjä ja soita, mitkä olisivat ihmiselle hankalia.

Hän seuraa riistaa ilman haukkua kaadolle asti ja viimeistään passilinjan tasalla Guccio kääntyy takaisin minun luokse. Guccio on saanut ampujiltakin kiitosta, kun on samassa ajossa tuonut useampia peuroja passiin kaadettaviksi.

Ajojahdit pidetään lokakuusta tammi-kuuhun ja flatti pärjää kaikissa olosuhteissa, jotka vallitsevat Etelä-Suomessa tänä aikana.

Edustusmetsästyksissä avustaminen

Guccion kanssa olemme jo useana vuotena osallistuneet edustusmetsästyksiin, joissa on noin 15 metsästäjää ja toistakymmentä ajohenkilöä. Toimimme karkoittajina ajoketjussa, mutta tarvittaessa jääme ajoista pois ja aloitamme eri käskystä mahdollisen haavakon jäljestämiseen. Sekä koiran, että ohjaajan

kurinalaisuus on tärkeää tämän tyyppisissä hajdeissa. Ohjaajan on kyettävä pysäyttämään koira ampumaketjun tasalle niin, ettei ampumaketjun taakse mahdollisesti makuulle menneitä peuroja karkoiteta ennen aikaisesti.

Isoissa seuruemetsästyksissä riittää hälinää, joten hölöttömästi juoksentelevä koira häiritsee metsästyksen jouhevaa edistymistä ja on myös vaarana jäädä esim. autojen alle.

Koirakon tehokas työskentely vaikuttaa hyvin myönteisesti vieraiden metsästykokemukseen.

Kytiskaveri

Guccio sopii hyvin myös kytiskaveriksi ja hän odottaa joko autossa tai on mukana kytäyskopissa, mikäli koppi on kohtalaisen matala. Kytiksellä täytyy odottaa hiljaa vinkumatta vaikka ulkona kuulisikin peurojen liikkuvan. Pakkasella Gucciolla on lämmin peite päällä.

”All-rounder” moniin metsähommiin

Vasta kolmantena metsästyskautena minä ja sileäkarvainen noutajani

muodostimme sellaisen tiimin, että olimme ansainneet paikkamme metsästysporukassa. Tämä kehitys kuitenkin jatkuu ja jokainen kausi tuo uusia taitoja parempaa molemminpuolista ymmärrystä eri tehtävistä. Viisivuotias Guccio ei vaadi minulta metsällä mitään erityistä huomiota, vaan hän tietää jo ennalta minkälainen tehtävä on tulossa.

Vaikka Guccio on vasta minun kolmas sileäkarvainen noutaja uskon, että hän edustaa ominaisuuksiltaan keskiverto flattia. Flattit ovat helppoja koiria, kaikkien kavereita ja oppivat salamannopeasti metsästyksen eri osa-alueet.

Gucciolla on korkea työmoraali ja metsästys tuo hänelle iloa ja on hänelle todellinen motivaattori. Hän ei luovuta olipa olosuhteet mitkä hyvänsä. Monesti päivä metsällä on todella pitkä, märkä ja kylmä, mutta hänen into riittää loppuun asti.

Kolmeen eri tehtävään (karkotus, nouto ja jäljestys) koulutettu flatti on oiva apu metsästysporukalle. Kausi on pitkä, kun se alkaa sorsastuksilla 20.8 ja päättyy 15.2 valkohäntäpeuran metsästyskauden päättymiseen. Haavakoille koulutettu flatti jatkaa kautta avustamalla SRVA (suurriistavirka-apu) henkilöitä ympäri vuoden.

Guccio on ansainnut paikkansa metsästysporukassa ja myös mieheni on joutunut tunnustamaan hänen käyttökelpoisuutensa. Paras luottamuksen osoitus on myöhäinen soitto metsästäjältä, kun ammuttu peura ei ota löytyäkseen omin voimin: ”Voitko tulla Guccion kanssa?” Ja mehän Guccion kanssa mennään. *FV*

Flattimestaruus 2024

Vuime vuonna olin vielä NOME-toimikunnan puheenjohtaja. Kesällä aloin kysellä muutamalta taholta halukkuutta vuoden 2024 Flattimestaruuden, Flatti-Kisällin ja Juniorimestaruuden järjestämiseen. Kun halukkaita ei juuri ollut, päätin toteuttaa ajatukseni järjestää tapahtuma Heinolan alueella. Tiesin alueelta useita hyviä koemaastoja, joissa Päijät-Hämeen noutajakoira yhdistys järjestää kokeita. Niinpä aloin miettiä mahdollista keskuspaikkaa tapahtumalle.

ALUSSA VAIHTOEHTONA oli Viikinäisten kartano, jonka maastoissa järjestettiin SM-NOME tapahtuma joitakin vuosia sitten. Viikinäisissä kuitenkin elokuun alussa oli vapaana vain kyyhkynalotusviikonloppu. Niinpä vuoden 2024 mestaruuden keskuspaikaksi valikoitui Heinolan kaupungin Nuorisokeskuksen omistama Saksalan Seikkailukeskus. Maastot sijaitsivat kohtuullisella etäisyydellä Saksalasta, vaikka joihinkin luokkiin ajoakin tuli. Voittaja-luokan koirakot saivat nauttia seikkailukeskuksen lähimaastosta.

Kun maastot ja ajankohta alkoivat olla selvillä, aloin miettiä kokeisiin tuomareita. Lähestulkoon kaikki koetuomarit kysyin henkilökohtaisesti osallistuessani oman koirani kanssa heidän tuomaroimiinsa kokeisiin. Myös Juniorimestaruuden tuomarin pongasin erään kokeen yleisön joukosta.

Talkoilijoita aloin ”värvätä” ensin PH Flatit treenaa Facebook-ryhmästä. Sieltä Christina Kiuru lupautui vastaamaan näyttelyosuuden järjestelyistä. NOME-toimikunnasta Bernadetta Stenström lupautui koesihteeriksi ja kun vielä sain rautaisen ammattilaisen eli Penttilän Maaritin vastaamaan keittiöstä, alkoi ydin porukka olla kasassa.

Kokeiden luokkavastaavien etsintä jatkui osittain aivan viimehetkille asti. Kesäkuun lopussa nämäkin pestit oli viimein täytetty.

Etukäteen kävimme maastoissa luokkavastaavien Elina Kempin ja Elina Kestilä-Kekkonen kanssa. Heille kiitos virallisten koeluokkien kokeiden suunnittelusta. Juniorimestaruuden kokeesta tekemäni suunnitelman tuomari hyväksyi pienillä muutoksilla.

Talkoolaisten etsintä jatkui aivan loppumetreille saakka. Loppujen lopuksi kokoon saatiinkin aivan huippuporukka innostuneita työntekijöitä. Koossa oli

sopiva sekoitus kokeneempia ja ensikeräisiä. Jokaiseen luokkaan saatiin luotua toimivat tiimit, jotka viime kädessä varmistivat tapahtuman onnistumisen. Edelleen haluan kiittää teitä jokaista panostuksestanne Flattivuoden tärkeimmän tapahtuman eteen!

Finaalipäivän valjetessa huomasi, että suunnitteluvaiheessa en ollut juurikaan ajatellut finaalin tapahtumia etukäteen. Niinpä esim. numerolaput printattiin pikaisesti Bernin ja Annen numerolapputehtaalta käsin kirjoittamalla erään sponsorin paperikasseista leikatulle pohjalle.

Tuomarit suunnittelivat finaalin tehtävät. Alkuperäiseen suunnitelmaan lisättiin yhdeksi osaksi pieni kuivan maan hakutehtävä, jotta finaalin parhaan hakukoiran kiertopalkinto, Pietun pysti, saatiin jaettua.

Finaalin ensimmäinen tehtävä oli metsämaastossa suoritettu ohjaus. Ohjauksessa jujuna oli linjan poikki korpilla vedetty hajuvana ja sen molempiin päihin jätetyt korpit. Ohjauksen lopussa koira katosi hetkeksi ohjaajan näkömättömiin. Riistana oli rusakko. Koiran palauttaessa rusakkoa ammuttiin ohjaajalle markkeeraus fasaanilla. Ohjaajan siis piti havaita itseensä nähden vasemmalta tuleva laukaus ja heitto. Kun koira oli palauttanut rusakon, pyydettiin ohjaajaa ohjaamaan koira heitetylle fasaanille. Tämä osuus karsi kahdeksasta finalistista viisi, joten seuraaville kierroksille jatkoi vain finaalikolmikko.

Seuraavat tehtävät suoritettiin Saksalan Seikkailukeskuksen rannassa. Yleisöllä oli hyvä mahdollisuus seurata tapahtumia laiturilta ja rannalta käsin.

Rannassa ensimmäisenä suoritettiin maahaku, jossa oli kolme riistaa.

Kolmas finaali-tehtävä oli markkeeraus ja ohjaustehtävä. Koiralle heitettiin laukauksen kanssa markkeeraus

Finalistit valmiina loppukoitokseen.

veneestä. Koiran uitua jonkin matkaa kuului oikealta kaislikosta ränkätys ja laukaus ja kaislikon reunaan heitettiin telkkä. Koira ei saanut kuitenkaan noutaa tätä markkeerausta, vaan sen tuli jatkaa ensimmäisenä heitetylle linnulle (sorsa). Koiran palauttaessa ensimmäistä lintua tuli veneestä toinen laukaus ja markkeeraus sorsalla. Kun koira oli palauttanut ensimmäisen linnun, sai ohjaaja päättää missä järjestyksessä muut noudot tehdään.

Finaalin neljännelle kierrokselle jatkoi edelleen kaikki kolme koirakkoa. Tehtävä koostui ohjauksesta ja markkeerauksesta. Ensiksi heitettiin veneestä markkeeraus, joka tuli kaislikon kärjessä olevaan ohjaukseen nähden matkan puoliväliin ja joitakin metrejä kaislikon sisään. Koiran tuli ohittaa hyvin kapealla sektorilla heitetty markkeerauslintu matkalla ohjaukselle. Ohjauksen jälkeen otettiin markkeeraus talteen.

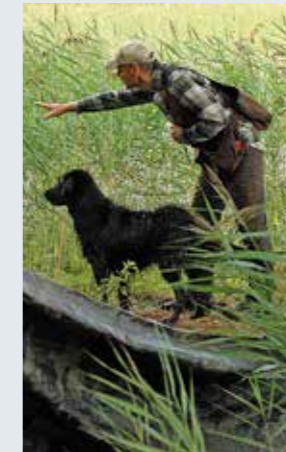
Näiden neljän tehtävän jälkeen tuomareilla oli finalistien järjestys selvillä.

Palkintojen jaon jälkeen jäimme vielä pienellä porukalla siivoamaan paikkoja.

Heinola vaikenä 4.8. klo 19:48 kun viimeisen kerran suljin Seikkailukeskuksen oven. **FV**

”Vinski on hyvin suoraviivainen, rehellinen ja yhteistyöhaluinen koira”

Flattiviesti haastatteli tuoreen flattimestarin Vinskin (Taka-Tapiolan Simba) ohjaajaa Mika Toskalaa.

Treenillä on aina joku tavoite ja tarkoitus, ettei treenata vain treenaamisen ilosta.

Mika ja Vinski eivät treenaa syksyisin, vaan silloin hyödynnetään taitoja käytännössä.

MILTÄ NYT tuntuu? Hyvältä tuntuu, tottakai! Jo Flattimestaruuden finaaliin pääseminen on hieno saavutus saatikka sitten vielä siinä menestyminen.

Minkälaisia tehtäviä kisassa oli? Finaalin tehtävät oli mielenkiintoisia ja sopivan haastavia. Ensimmäisessä tehtävässä tuli suorittaa näennäisesti kohtuullisen helppo maaohjaus metsässä ja palautusvaiheessa ohjaajasta katsoen takavasemmalle tullut markkeeraus. Haasteen tähän teki ohjausmatkalle vedetyt häiriöhajut ja häiriöriista, jonka paikasta ei ohjaajalla ollut tietoa. Myöskään markkeerausheittosta ja sen paikasta ei tiennyt etukäteen, ohje oli vain seurata ympäristön tapahtumia ja heitto saattoikin helposti jäädä ohjaajalta ja/tai koiraltakin näkemättä, jos ei ollut tarkkana. Toisena tehtävänä oli haku maa-alueella, josta otettiin kaksi riistaa ylös. Kolmas tehtävä oli markkeeraustehtävä siten, että ensin tuli yksi heitto edessä olleen avoveden taakse kaislikkoon. Koira lähetettiin noutoon ja matkalla tuli toinen heitto oikealle

puolelle rantakaislikkoon. Koiran tuli kuitenkin noutaa ensin näkemänsä ensimmäinen heitto. Kun koira palautti sitä, tuli vielä kolmas heitto lähetyspaikalta katsoen vasemmalle puolelle avoveteen. Kaksi jälkimmäistä heittoa sai noutaa vapaasti haluamassaan järjestyksessä. Neljäs ja viimeinen tehtävä oli ohjaus- ja markkeeraus vedessä. Ensin tuli markkeerausheitto ohjauslinjan viereiseen kaislikkoon, jota ei kuitenkaan saanut suoraan hakea, vaan koira tuli ensin ohjata tästä ohi kaislikon päässä olevalle ohjausriistalle. Tämän jälkeen koira lähetettiin noutamaan markkeerausriista.

Mikä ratkaisi kisan voiton teille? Ehkä ensinnäkin se, että iso epäonnistumista ei tullut missään tehtävässä, vaikka kaikki ei ihan nappiin joka tehtävässä mennyt. Riistat saatiin kaikissa tehtävissä määrätystä järjestyksessä talteen, tavalla tai toisella. Ensimmäisellä tehtävällä oli iso merkitys siinä mielessä, että siinä karsiutui jo aika monta koirakkoa jatkosta. Ymmärtäkseni kolmen tehtävän jälkeen

tilanne oli aika tasainen siihen saakka päässeeseen finaalikolmikron kesken. Hyvä onnistuminen viimeisessä tehtävässä sitten varmaankin lopulta ratkaisi voiton.

Minkälainen paikka Heinola oli mestaruudelle? Puitteet oli ihan hyvät. Illallisella oli vähän tilanahtautta, mutta kaikki taisi sopia kuitenkin syömään. En ehtinyt tällä kertaa käymään muissa koeluokissa, mutta ainakin voittajaluokan ja finaalin maasto oli hyvin metsästyksellinen ja kokeen luonteelle sopiva.

Mikä on koirasi paras ominaisuus? Vinski on hyvin suoraviivainen, rehellinen ja yhteistyöhaluinen koira.

Kuinka paljon harjoittelette? Vaihtelee vuodenajan ja tilanteen mukaan. Ehkä keskimäärin pari kertaa viikossa keväällä ja kesällä. Syksyllä metsästyskaudella ei juuri treenata, vaan hyödynnetään taitoja käytännössä. Talvella satunnaisesti silloin tällöin.

Mikä on ollut vaikeinta treenata? En oikeastaan osaa sanoa, mikä olisi ollut vaikeinta... haasteita toki on ollut välillä eri osa-alueilla. Niihin on sitten yritetty löytää ratkaisut ja keinot päästä eteenpäin. Nyt viime aikoina eniten on tehty töitä haun tehokkuuden parantamiseksi ja siinä on edelleen kehitettävää.

Mihin keskitytte treeneissä? Lähtökohta on, että treenillä on aina joku tavoite ja tarkoitus, ettei treenata vain treenaamisen ilosta. Pyrin keskittymään pala kerrallaan niihin asioihin, joissa on sillä hetkellä eniten kehitystarvetta ja jättämään vähemmälle ne, missä ollaan jo hyvällä tasolla.

Mikä oli mieleenpainuvuin hetki kisassa? Flattimestaruus on aina tapahtumana erityinen ja jää tuloksesta riippumatta mieleen. Finaalissa loppuun saakka selviäminen ja siinä vielä viimeisen tehtävän hyvä onnistuminen varmaan oli mieleenpainuvuin hetki. **FV**

Flattimestaruuden top 3

1. Taka-Tapiolan Simba, om. & ohj. Mika Toskala

NÄYTTELYOSUUS:

5 v. Pienehkö uros. Toivoisin voimakkaamman eturinnan ja voimakkaamman luuston. Hieman luisu lantio. Urosmainen pää. Etuhampaat tasapurenta. Liikkuu iloisesti häntä heiluen. Vähän ahtaat takaliikkeet. Kiva flattimäinen luonne. Hyvässä metsästyskoiran kunnossa.

KOEOSUUS:

Maaohjaus ja yllätys markkeeraus: Hieman raskas ja pitkäkestoinen ohjaus, jossa koira oli kuitenkin ohjaajan hallinnassa koko ajan ja oikea maastossa oleva riista saatiin talteen. Myös markkeerausriista saatiin nopeasti talteen, vaikka ohjaaja ei pudotukseen näyttänyt reagoivan.

Haku: Alkuun koira etsii väärältä alueelta. Uudella lähetyksellä se lähtee työskentelemään oikeaan suuntaan ja riistaa saadaan varsin nopeasti talteen. *Kolmoismarkkeeraus määrättyllä noutojärjestyksellä:* Koiralla vaikeuksia irrota kesken noudon tulleesta uudesta pudotuksesta. Se saadaan kuitenkin etenemään toivotulle pudotukselle ja riista talteen. Muistaa hyvin lähemmän pudotuksen mutta ensimmäisen palautuksen yhteydessä tulleeseen pudotukseen vaaditaan taas ohjausta.

Pitkä vesiohjaus häiriöpudotuksella: Koira kuuntelee erinomaisesti ohjaajan merkkejä koko ohjauksen ajan ja riista saadaan nopeasti ja varmasti talteen. Se muistaa myös pudotuksen ja riista nopeasti talteen. Erinomainen suoritus! **Pisteet: 1+12 = 13**

2. Palokallion Valhalla om. & ohj. Heli Pitkälä

NÄYTTELYOSUUS:

6,5 v. Hyväkokoinen narttu. Ok pää, toivoisin tummemmat silmät. Eturinta voisi olla täyteläisempi. Hyvä selkälinja, mutta hieman luisu lantio ja alhainen hännäkiinnitys. Riittävä luuston vahvuus. Mukavat liikkeet, iloinen hännäheilutus. Esiintyy reippaasti.

KOEOSUUS:

Maaohjaus ja yllätys markkeeraus: Koira saadaan varsin nopeasti ja vaivattomasti etenemään kohdealueella ja riista talteen. Ohjaajan startattua toisella koirallaan jo ennen Hallan suoritusta, palautuksen yhteydessä tullut pudotus ei ollut enää yllätys ja riista saadaan nopeasti ja vaivattomasti talteen.

Haku: Koira lähtee heti työskentelemään oikealle alueelle ja riistaa saadaan talteen, mutta se olisi voinut olla hieman tehokkaampi suhteessa käytettyyn aikaan.

Kolmoismarkkeeraus määrättyllä noutojärjestyksellä: Koiralla pieniä vaikeuksia irrota kesken noudon tulleesta uudesta pudotuksesta. Se saadaan kuitenkin varsin nopeasti ohjattua oikealle alueelle ja riista talteen. Muistaa hyvin lähemmän pudotuksen mutta kolmannelle tarvitaan vahvasti ohjausta.

Pitkä vesiohjaus häiriöpudotuksella: Ohjaus varsin työläs ja pitkäkestoinen. Riista saadaan lopulta monen mutkan jälkeen työvoittona talteen. Muistaa häiriön erinomaisesti ja se saadaan nopeasti talteen. **Pisteet: 1+10 = 11**

3. Beauty Flatstar One Hopeful om. & ohj. Roosa Mäenpää

NÄYTTELYOSUUS:

4 v. Tyylikäs uros. Toivoisin elegantimman pään ja tummemmat silmät. Riittävä eturinta. Hyvä selkälinja ja hännäkiinnitys. Kauniit hapsut hännässä. Hyvä purenta. Leveät takaliikkeet. Iloinen luonne. Esiintyy ja esitetään hyvin.

KOEOSUUS:

Maaohjaus ja yllätys markkeeraus: Hieman raskas ohjaus mutta oikea riista saadaan talteen. Myös markkeerausriista saadaan talteen.

Haku: Koira lähtee heti tekemään töitä oikealle alueelle ja työskentelee siellä tehokkaasti ja nopeasti.

Kolmoismarkkeeraus määrättyllä noutojärjestyksellä: Koiraa ei saada irtautumaan kesken noudon tulleesta pudotuksesta ja se tuo sen ensimmäisenä. Selkeä muistikuva ensimmäisestä pudotuksesta, jonka noutaa itsenäisesti. Kolmannen pudotuksen noutoon tarvitaan ohjausta.

Pitkä vesiohjaus häiriöpudotuksella: Saadaan etenemään varsin hyvin häiriöriistan tasalle ja vähän ylikin, mutta hetken ohjaajan merkkejä kuunneltuaan, koira karkaa ohjaajan hallinnasta ja noutaa häiriöriistan. **Pisteet: 1+8 = 9**

Flattimestaruus-sponsorit

Kennelit:

Bänholmens
Dakotaspirt
Dantaran
Finnflats
Harapakan
Hayzehill's
Heilurihännän
Kevätniityn
Korven Akan
Leeway's
Majakkasaaren
Morrini
Noanarkin
Oak Islay
Palokallion
Pikestar's
Xperiments

Yritykset:

Breedo
Flatpower
Fysioterapeutti Annakaisa Ventomäki
Katin Koirakoulu
Koirakoulu Kompassi
Koirakoulu Murcas
Lemmikkitarvike Riemu
Metsäkulman eläinpalvelut
Noutajakauppa
Petmobiili
Päijät-Hämeen Eläinlääkäriasema
Tammisaaren apteekki
Tili-Akka

Tukikoulutuksia järjestäneet

Anne Kolsi
Heli Pitkälä
Katja Villikka
Pipa Pärssinen
Vesa Turunen

SUURET KIITOKSET!

Näyttelyosuuden top 5

Senni Husso ja Celtair Fox Channel sekä tuomari Anu Vorobjev.

1. C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 Celtair Fox Channel om. Kari & Senni Husso

6 v. Oikeankokoinen narttu, jolla kaunis nartun pää. Erinomainen eturinta. Suora selkälinja, hännäkiinnitys hyvä. Erinomainen karva, hyvä luusto. Upeat liioittelemattomat liikkeet. Ihana luonne. Esiintyy iloisesti, esitetään ammattitaitoisesti. Erinomainen kokonaisuus. **Pisteet: 6**

2. C.I.B. FI MVA SE MVA Harvahampaan Quite A Jolly Good Fellow om. Annakaisa Hietaniemi, Emmi Kiviluoma & Liisa Jyväskylä

5 v. Kookas uros. Hyvä uroksen pää, oikea purenta. Riittävä eturinta. Hyvä karva. Liikkuu hyvin. Häntä nousee aavistuksen liikkeessä. Hyvä runko. Energinen luonne. Esiintyy ja esitetään hyvin. **Pisteet: 5**

3. FI MVA FI JVA Metsäviran Stormwind Willet om. Heli Siikonen

Kohta 4-vuotias. Tyylikäs uros, oikea purenta. Hyvä uroksen pää, pitkä kaula. Hyvä selkälinja ja hännäkiinnitys. Hyvässä kunnossa. Iloinen flatin luonne. Hyvät liikkeet. **Pisteet: 4**

4. C.I.B. C.I.E. FI MVA Harvahampaan Sensation Of Success om. Hannu Kiviluoma

4 v. Hyväkokoinen narttu. Oikea purenta. Kaunis pää. Keskiruskeat silmät. Hyvä eturinta, erinomainen karva, josta johtuen antaa hieman tuhdin vaikutelman. Ihana luonne. Esiintyy iloisesti. Liikkuu ihan ok. Esitetään ammattitaitoisesti. **Pisteet: 3**

5. EST JCH EST CH Amazing Black Beauty Reverie Stream om. Anneli Ilumets

8 v. 3 kk. Hyväkokoinen narttuveteraani. Hyvä pää, kaunis ilme. Riittävä eturinta. Hyvä selkälinja ja häntä. Riittävä luusto. Erinomaiset liikkeet. Esiintyy iloisesti. Esitetään ammattitaitoisesti. Miellyttävä luonne. **Pisteet: 2**

Flattimestaruuden kiertopalkinnot

FINAALIN PARAS KÄYTTÖKOIRA:

Taka-Tapiolan Simba, om. & ohj. Mika Toskala

VOI-LUOKAN PARAS: Palokallion Valhalla om. & ohj. Heli Pitkäljärvi

AVO-LUOKAN PARAS:

Metsävirnan Stormwind Willet om. & ohj. Heli Siikonen

PICCOLIINAN PYTTY (finaalin vanhin):

Celtair Prunaprismia om. Kari ja Senni Husso ohj. Kari Husso

ROKSUN TUOPPI (finaalin nuorin):

Palokallion Eversti Elsa om. & ohj. Heli Pitkäljärvi

TAAVIN TUOPPI (finaalin paras hakutyö):

Beauty Flatstar One Hopeful om. & ohj. Roosa Mäenpää

VILIN MALJA (näyttelyosuuden kaunein):

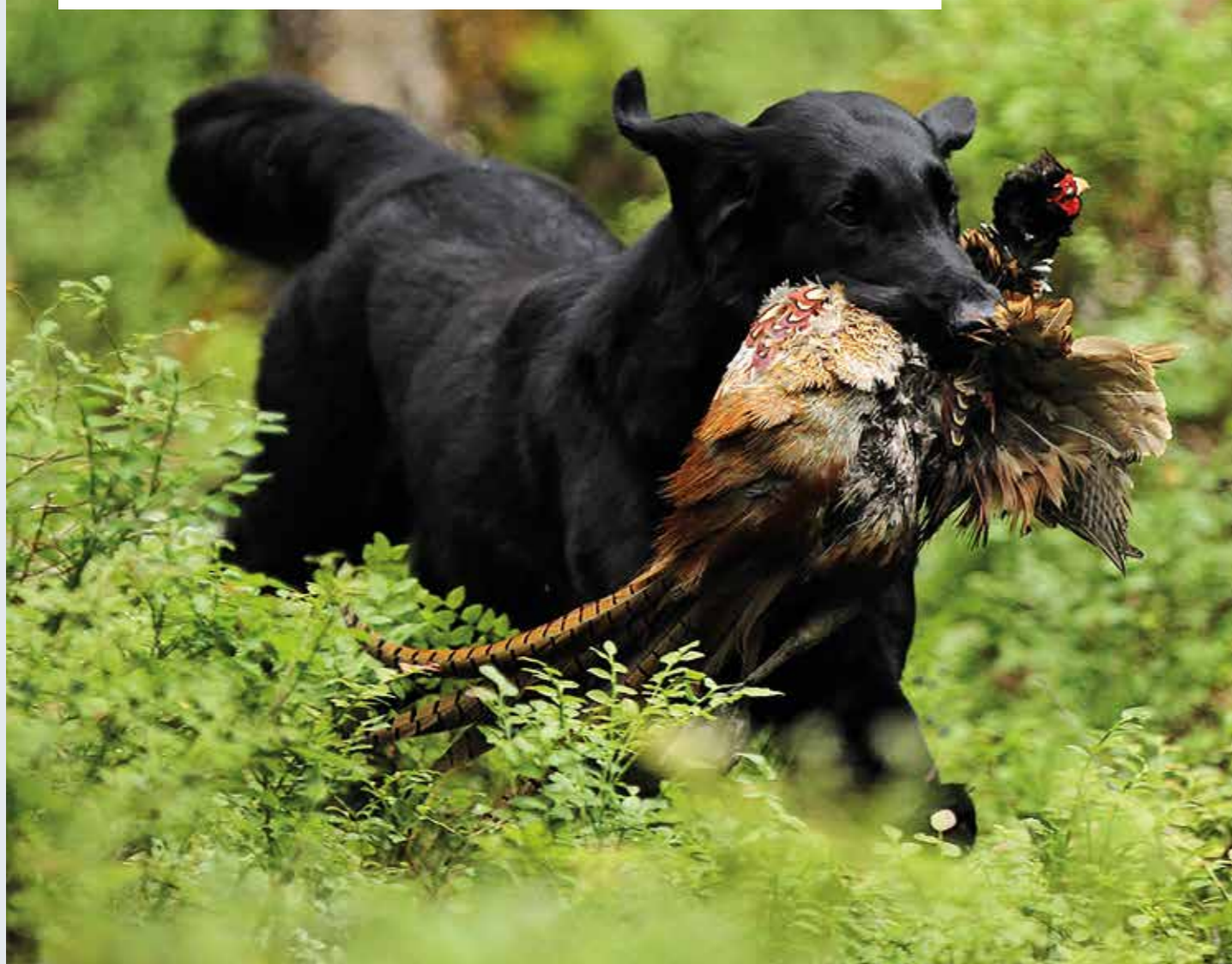
Celtair Fox Channel, om. Kari Husso & Senni Husso

PIETUN PYSTI (iloinen ja reipas mieli, kaikesta huolimatta, koiralle joka on kiinni hyvässä tuloksessa kunnes...):

Taka-Tapiolan Pimu om. Marko ja Saara Kellari, ohj. Marko Kellari

FLATTIMESTARUUDEN PARAS KASVATTAJA:

Kennel Palokallion

MARIANNE FORSELL

Tuomareiden terveiset

Eturivissä finalistit: Raija Gärding, Marko Kellari, Kari Husso, Mika Toskala, Heli Pitkäljärvi, Roosa Mäenpää. Kuvasta puuttuu Heli Siikonen. Taustalla tuomarit: Juha Tenhunen, Ari-Pekka Fontell ja Pasi Majuri.

Anu Vorobjev, Flattimestaruuden näyttelyosuus

Minua pyydettiin kirjoittamaan muutama sana mestaruuden näyttelyosuudesta. Ensinnäkin kiitos kaikille kivasta tapahtumasta ja sihteereilleni erityiskiitos hyvästä työstä.

Tämä oli varsin mielenkiintoinen tehtävä, itselle hyvin vaikea, sillä en ole aiemmin kirjoittanut koirista arvosteita. Myös urosten ja narttujen arvosteleminen samassa kehässä tuntui haastavalta. Tiedän oman koiramakuni ja järjestyksen laittaminen oli ehkä jo aavistuksen helpompi. Löysin omasta mielestäni viisi tosi kaunista, joskin tyypiltään vähän erilaista koiraa. Jotkut 11 parhaan joukkoon päässeistä koirista petrasivat todella paljon esiintymisensä loppua kohti ja se kyllä sitten näkyi niiden sijoituksissa.

Luonteet kaikilla koirilla oli hyvät. Kaikki koirat antoivat minun kypälöidä itseään ja katsoa hampaat. Ehkä esittäjän jännittäminen tai kokemattomuus vaikutti joidenkin koirien esiintymiseen. Mitä iloisempi ja rennompia flatti on kehässä, sitä parempi se on. Flatti ei saa olla tosikko.

Yleisesti ottaen huomioni kiinnittyi erityisesti joidenkin koirien rakenteeseen; oli kevyet luustot, ei juurikaan

” Hyvä henki rodun pää-tapahtumassa on edelleen voimissaan.

eturintaa, luisut lantiot ja liikkeessä nousevat hännät (myös nartuilla) ja osalla todella niukka karva. Myös liikkeissä oli toivomisen varaa. Mutta sitten oli aivan päin vastaisia yksilöitä, joilla rakenne oli kunnossa, hienot liikkeet ja hyvät karva-peitteet. Paljon mahtui joukkoon koiria, jotka mielestäni täyttivät riittävällä tasolla rotumääritelmän vaatimukset, siis sellaisia EH-tasoisia koiria.

Toivon, että tulevaisuudessa ei unohdeta tämän ihanan rotumme ulkomuotoa. Mielestäni flatti voi olla kaunis metsästyskoira, jolla on terve rakenne ja liikkeet, unohtamatta sen ihanaa luonnetta.

Pasi Majuri, la AVO ja su FINAALI

Kiitoksia rotujärjestölle kutsusta tulla arvostelemaan Flattimestaruuteen AVO-luokkaa ja sunnuntaina finaalia. Tämä on aina kunniatehtävä ja samalla mahdollisuus saada kuva flattien tasosta, rodun parhaimpien kokoontuessa samaan kokeeseen. Suuret kiitokset myös koko viikonlopun toimihenkilöille! Kaikki sujui erinomaisesti!

Perjantain ja lauantain AVO-luokan koemaasto oli sopivan haastava ja siihen oli mukava suunnitella toimiva peruskoe. Koirien taso koepäivien aikana vaihteli varsin paljon ja osalle koirakoista tehtävät olivat selkeästi vielä liian haastavia. Ehkä yllättävintä, ja samalla hiukan huolestuttavaa, oli molempina päivinä esiin tullut hakutyön vaikeus. Koirat tutkivat lähialueen varsin nopeasti, mutta kun olisi pitänyt lähteä laajentamaan hakua kauemmaksi, koirat alkoivat palaamaan ohjaajan luokse tukea hakemaan. Eritäin hyviäkin suorituksia nähtiin, mutta kokonaisuutena haun takkuilu hieman yllätti. Molemmat ykköstuksen ansainneet flatit tekivät varmaa työtä koko kokeen ajan ja ansaitsivat paikkansa myös sunnuntain finaaliin.

Sunnuntain finaaliin Juha oli ehtinyt suunnitella sopivan haastavat tehtävät ja jo ensimmäisen tehtävän jälkeen mitalkolmikko oli selvillä Vinskin, Hallan ja Toivon jatkaessa finaalia eteenpäin. Päivän edessä jokaiselle tuli hyviä suorituksia ja jotakin pientä sanottavaa. Finaalin viimeinen ohjaus häiriömarkkeerauksella ratkaisi pelin, Vinskin suoritettua tehtävän varsin vakuuttavasti ja nopeasti.

Kokonaisuutena oli mukava huomata, että hyvä henki rodun päätapahtumassa on edelleen voimissaan ja kaikki työskentelevät tapahtuman onnistumisen eteen pyyteettömästi. Kiitoksia kaikille!

Ari-Pekka Fontell, la VOI ja su FINAALI

Mestaruustaisto on kisattu, paljon onnea mestaruuden voittajalle ja muille sijoituneille!

Voittaja-luokan osalta on todettava, että hieman kylmäsi ensimmäinen päivä. Uusi päivä oli tuloksekas ja saatiin jopa uusi KVA. Minulle jäi tosi hyvä fiilis koirien suorituksista. Kiitoksia että sain tulla arvostelemaan! *FV*

”Järjetön riistavietti”

Vuoden 2024 Flatti-Kisällin Teuvon (Harvahampaan Tick Tock Time To Rock) ohjaaja Emmi Kiviluoma vastasi muutamaan kysymykseen.

Teuvo (Harvahampaan Tick Tock Time To Rock) ja ohjaaja Emmi Kiviluoma.

Miltä nyt tuntuu? Vähän ristiriitaiset fiilikset, toki ihan upeaa ensimmäistä kertaa voittoa Flatti-Kisällä, mutta vielä hienompaa olisi ollut tehdä se kyllä 1-tuloksella.

Minkälaisia tehtäviä kisassa oli? Koe alkoi lyhyellä vesiohjauksella, siitä 2-markkiin jossa kummatkin heitot tuli veneestä veteen, loppuun haku jossa riistaa niin vesialueella kuin metsässä. Simppelit tehtävät jotka sopivat hyvin alokasluokkaan.

Mikä ratkaisi kisan voiton teille? Tehtiin vähän vähemmän virheitä kuin muut.

Minkälainen paikka Heinola oli mestaruudelle? Koepaikka oli hieno, eri luokat eivät olleet liian kaukana toisistaan.

Mikä on koirasi paras ominaisuus? Teuvolla on pikkupennusta lähtien ollut järjetön riistavietti, jo 9-viikkoisena se kävi treeneissä varastamassa itsensä kokaisen kanin ja hetken päästä viipotti häntä pystyssä se suussa karkuun. Meno ei ole paljoa muuttanut tähän kolmen vuoden ikään mennessä, tilaisuuden tullen edelleen varastelee riistat ja ihan kaikki raadot lähtee sekunnissa sen matkaan. Teuvon kanssa ei ikinä

” Ohjaaja siinä jo vähän hyperventiloii...

tarvinnut opetella pitoa, ainoastaan se että luovutuksissa niistä linnuista pitäisi päästää myös irti.

Kuinka paljon harjoittelette? Keväällä ja kesällä noin 1–3 kertaa viikossa, syksyisin jahtien alettua vähemmän ja talvisin ei sitten juuri ollenkaan.

Mikä on ollut vaikeinta treenata? Teuvon kanssa ehkä yllättäen koetilanteet, se antaa itsestään aika kovan vaikutelman, mutta kokeissa luultavasti ohjaajan jännitys siirtyy jostain syystä koiraankin. Itse tehtävissä sillä ei ole ongelmia, treeneissä ja isommassakin jahdeissa suorittaa normaalisti, mutta koetilanteissa meillä on ollut haasteita.

Mihin keskitytte treeneissä? Teuvon kanssa pitkälti lähihallintaan ja ohjauksiin. Luonnostaan sen verran itsenäinen suorittaja, että yhteistyöhön on saanut panostaa paljon.

Mikä oli mieleenpainuvuin hetki kisassa? Haku lähti vähän takkuillen käyntiin, varmaan iski sama mörkö kuin monelle muullekin. Ohjaaja siinä jo vähän hyperventiloii, itse haussa kun meillä ei ole aikaisemmin ongelmia ollut. Kun Teuvo sai ensimmäisen riistan talteen niin haku aukesi ja kattoi hyvin koko alueen saaden tarvittavan määrän riistaa ylös. Jännittynyt ohjaaja ei varmastikaan yhtään auttanut Teuvon mielentilaa, joten oli hieno fiilis kun se kuitenkin ihan vain vahvan riistallepyrkimyksensä turvin uskalsi juosta sinne mörköjen sekaan pelastamaan raatoja talteen. *FV*

Flatti-Kisällin top 3

1. Harvahampaan Tick Tock Time To Rock, om. Emmi Kiviluoma & Liisa Jyväskylä, ohj. Emmi Kiviluoma

NÄYTTYLYOSUUS:

3-vuotias vahva ja maskuliininen uros. Hyvä pää ja kaunis ilme. Hyvä kaula. Hieno eturinta, hyvä selkälinja. Hyvä häntä seistessä, hieman nousee liikkeessä. Tasapainoisesti kulmautunut. Hieno turkki ja hapsut. Liikkuu tehokkaasti ja vaivattomasti. Iloinen esiintyjä.

KOEOSUUS:

Hyvin työhaluinen ja ohjaajansa hallinnassa oleva koira, joka suorittaa jälkeä lukuun ottamatta varsin helposti kokeen tehtävät. **Pisteet: 5 + 9 + 2 = 16**

2. Coatfloats Milton, om. & ohj. Riitta Hynninen

NÄYTTYLYOSUUS:

3-vuotias energinen, keskikokoinen uros. Hyvä pää ja kaunis ilme. Hyvä kaula ja eturinta. Hyvät takakulmaukset. Hyvä kiiltävä turkki sekä paksu. Hyvä häntä, nousee hieman liikkeessä. Iloiset liikkeet. Esiintyy flattimaisesti häntäänsä heiluttaen koko ajan.

KOEOSUUS:

Vauhdikas ja voimakas työskentelijä, joka suorittaa erinomaisesti kaikki kokeen tehtävät, mutta palkintosijaa laskee luvaton noutoon lähtö.

Pisteet: 1 + 9 = 10

3. Flatout I Am Flash, om. & ohj. Saira Rappumäki

NÄYTTYLYOSUUS:

5-vuotias vahva uros. Maskuliininen pää ja ilme. Toivoisin tummemmat silmät. Hyvä kaula ja eturinta. Kauniisti kulmautunut takaa. Hieno häntä seistessä sekä liikkeessä. Hyvät liikkeet kaikinpuolin. Iloinen esiintyjä. Esitetään erinomaisesti.

KOEOSUUS:

Vauhdikkaalla ja voimakkaalla tyylillä työskentelevä koira, joka suorittaa erinomaisesti ohjaus- ja paikallistamistehtävät. Palkintosijaa laskee tänään haun tehottomuus. **Pisteet: 1 + 9 = 10**

Flatti-Kisällissä ensimmäinen tehtävä oli vesiohjaus.

Näyttelyosuuden top 5

SOMEVASTAANA

Beauty Flatstar One Unique, omistajansa Nina Leino ja tuomari Anni Vornanen.

1. FI MVA EE MVA Beauty Flatstar One Unique om. Nina Leino

4-vuotias kaunis vahva narttu. hieman kookkaampi. Sievä ilme. Hyvät tummat silmät. Kaunis kaula, hieno eturinta. Tasapainoiset kulmaukset. Hyvä hännänkanto seistessä ja liikkeessä. Vaivatotomat yhdensuuntaiset liikkeet. Esiintyy ja esitetään hyvin. **Pisteet: 6**

2. FI MVA FI JMVA Harvahampaan Tick Tock Time To Rock om. Emmi Kiviluoma & Liisa Jyväskylä

3-vuotias vahva ja maskuliininen uros. Hyvä pää ja kaunis ilme. Hyvä kaula. Hieno eturinta, hyvä selkälinja. Hyvä häntä seistessä, hieman nousee liikkeessä. Tasapainoisesti kulmautunut. Hieno turkki ja hapsut. Liikkuu tehokkaasti ja vaivattomasti. Iloinen esiintyjä. **Pisteet: 5**

3. FI MVA EE MVA Dantaran Guide To Your Heart om. Charlotta Sandler

5-vuotias vahva narttu. Kaunis feminiininen pää, toivoisin hieman tummemmat silmät. Kaunis kaula. Hyvä ylälinja ja alalinja. Tasapainoisesti kulmautunut. Hyvä turkki ja hapsut. Iloinen esiintyjä. Tehokkaat liikkeet kaikinpuolin. **Pisteet: 4**

4. FI JMVA Dual Lanes Eye Of The Storm om. Saila Rappumäki

2-vuotias vahva, maskuliininen nuori mies. Hyvä pää, kaunis ilme. Keskiruskeat silmät. Hieno eturinta. Hieno hännänkanto seistessä ja liikkeessä. Voimakkaat takakulmaukset. Hienot tehokkaat liikkeet. Esiintyy ja esitetään erittäin hienosti. **Pisteet: 3**

5. Beauty Flatstar One Happy om. Joonas Väkiparta

4-vuotias vahva uros. Hyvä pää, hieman vaaleat silmät. Hyvä kaula. Kulmautunut tasapainoisesti. Hyvä häntä. Hienot tehokkaat sivuliikkeet. Hieman levottomat takaliikkeet. Iloinen esiintyjä, esitetään hyvin. **Pisteet: 2**

Flatti-Kisällin kiertopalkinnot

KISÄLLIN KOEOSUUDEN PARAS:

Harvahampaan Tick Tock Time To Rock, om. Emmi Kiviluoma & Liisa Jyväskylä, ohj. Emmi Kiviluoma

KISÄLLIN NÄYTTELYN KAUNEIN:

Beauty Flatstar One Unique, om. Nina Leino

Tuomareiden terveiset

MARIANNE FORSELL

Sade ei haitannut Flattimestaruutta.

Juha Tenhunen, Flatti-Kisällin koeosuus

Flattien osalta ALO-luokassa jäätin tällä kertaa valitettavasti ilman 1-tuloksia. Selvästi suurin yksittäinen ongelma oli haku. Osalla haku ei lähtenyt alkua pidemmälle liikkeelle – koirat eivät liikkuneet kuin aivan alueen etuosassa. Oli suorituksia, joissa pitkällisen työtämisen jälkeen hausta oli saatu yksi tai kaksi riistaa talteen. Useampi koira tuli alueelta selvästi säikähtäneen oloisena – näytti vähän siltä kuin se kuuluisa flattimörkö olisi muuttanut meidän hakualueelle.

Ohjaajat saivat käyttää hakuun lähettäessä leveyssuunnassa todella paljon tilaa, jonka piti antaa mahdollisuus koirille lähteä eri tavalla etenemään alueelle, mutta tämäkään ei auttanut. Maasto ei mielestäni ollut mitenkään poikkeuksellinen eikä alue erityisen laaja. Ainoastaan yksi riista kuudesta oli kosteikkoalueella ”bonuksena” ehkä hieman haastava – tosin senkin toi kokeen aikana varsin moni koira. Useampikin flatti suoritti haun mallikkaasti, mutta sitten oli valitettavasti ongelmia muilla osa-alueilla (epäonnistunut jälki, luvaton noutoonlähtö, epäonnistunut markkeeraus yms.), joka sitten pudotti palkintosijaa.

” Useampi koira tuli alueelta selvästi säikähtäneen oloisena.

Ohjaus oli hyvin perustehtävä ALO-luokkaan – vesiohjaus n. 17 metriä. Muutamat ohjaajat eivät olleet uskoa, että tehtävä oli niin lyhyt – onkohan jossain vaiheessa ALO-luokkaan alkanut tulla turhan pitkiä ohjaustehtäviä. ALO-luokassahan tehtävä on saada koira lähtemään ohjaajan osoittamaan suuntaan ja edetä hetken aikaa suoraan. Tämäkin riitti aivan hyvin osoittamaan sen, että onko koira lähetettävissä linjalle ja kuinka hyvin se on hallinnassa.

Paikallistamistehtävä oli koko lailla selvä kakkosmarkkeeraus. Kun molemmat pudotukset tulivat vesialueelle – ensimmäinen lumpeikkoon ja toinen aivan avoveteen – niin varsin moni koira sortui siihen, että uintimatkan aikana päätyi vaihtamaan noutojärjestystä. Tämä pääsääntöisesti sitten sekoittaa koiran ajatukset ja tämän jälkeen se alkuperäinen noudettava unohtuu tai

koira lähtee uudestaan samalle alueelle, jossa jo kävi. Tässäkin tehtävässä nähtiin loistavia suorituksia aivan noutojärjestyksestä riippumatta.

Tehtävien välillä oli jonkin verran siirtymää. Useampaan arvosteluun tuli merkintää, että seuraaminen vaatii enemmän tai vähemmän ylimääräistä huomiota ohjaajalta – ja muutaman osalla hallinta osoittautui lähes ylivoimaiseksi tehtäväksi. Toki paljon oli myös minun silmiini käytännössä täydellistä seuraamista. Minulle tuomarina riittää se, että koira kulkee mukana ilman ylimääräistä ja jatkuvaa käskyttämistä ja pysähtelyä.

Vaikka flattien osalta 1-tulokset jäivät tulematta, niin olin kokeen jälkeen sitä mieltä, että en olisi koetta millään tavalla niihin maastoihin muuttanut. Vaikka tuloslistaa katsoen joku voikin miettiä, että se Tenhunen tehnyt liian vaikean kokeen tai ollut tiukki. Kaikkia tehtäviä suoritettiin loistavasti, mutta tällä kertaa aina joku osa-alue vaan sattui pettämään.

Anni Vornanen, Flatti-Kisällin näyttelyosuus

Sain ilokseni arvostella Flatti-Kisällin näyttelyosuuden.

Minua erityisesti ilahdutti se, kuinka kaikki kehässä olevat koirat esiintyivät flattimaisella iloisella mielellä esittäjiensä kanssa. Kehässä vallitsi alusta loppuun asti rento tunnelma. Pääasiassa kaikki koirat olivat hyvässä lihaskunnossa esitettyjä, sekä erittäin hyvän tyyppisiä. Kehässäni oli kaikenikäisiä koiria, joka oli myös oikein ilahduttavaa.

Top 5 oli mielestä tasalaatuinen ja ei ollutkaan niin helppoa pistää heitä järjestykseen vaan järjestystä saikin hetken miettiä. Lopulta valitsin voittajaksi nartun, joka pisti silmäni jo heti alusta alkaen. Tämä koira liikkui kauniilla joustavalla askeleella ja jonka liikettä oli ilo katsella kehän alusta loppuun asti! Kaiken kaikkiaan kehässäni oli kerrassaan upeita koiria, joiden liikkeet erityisesti tekivät vaikutuksen minuun. Kiitokset kaikille koirille ja heidän esittäjilleen.

Isot kiitokset Flattimestaruuden järjestäjille upeasta kokemuksesta ja uusista hienoista muistoista! Sekä unohtamatta kehässäni toimineita kehäsihteerejä, joita ilman en olisi pärjännyt! **FV**

MARIANNE FORSELL

Maude (Flatgold's Va Va Voom) ja ohjaaja Noora Lavonen.

”Riista on pienestä pitäen sytyttänyt”

Haastattelussa Juniorimestari 2024 Mauden (Flatgold's Va Va Voom) ohjaaja Noora Lavonen.

Miltä nyt tuntuu? Hyvältä tuntuu, tietysti! On aina hienoa, kun nuori koira onnistuu suorittamaan omalla tasollaan myös koetilanteessa.

Minkälaisia tehtäviä kisassa oli? Kokeen tehtävät olivat yksinkertaisia ilman mitään kikkailua – aivan kuten nuorten koirien kokeessa kuuluukin. Koe alkoi haulalla, josta otettiin muutama riista, ja sen jälkeen tehtiin pieni seuruuksien rantaan. Siellä tuli vesimarkkeeraus veneestä. Tästä siirryttiin kytkettynä maamarkkeeraukselle, jonka jälkeen palattiin rantaan ja otettiin vesiohjaus samalle linjalle kuin vesimarkkeeraus. Lopuksi tehtiin hakua.

Mikä ratkaisi kisan voiton teille? Tuomari Kirsi kertoi palkintojenjaossa arvostelun pääpainon olleen itseluottamus ja riistalle pyrkivyyks, ja tehtävien osalta painotus oli haussa. Maudella ei ollut

puutteita näillä osa-alueilla eikä riistan käsittelyssä tai hallittavuudessa, ja se varmaankin ratkaisi voiton meille.

Minkälainen paikka Heinola oli mestaruudelle? Näin uusmaalaisena oltiin tietysti mukavan lähellä. Koemaastot ja keskuspaikka olivat toimivat.

Mikä on koirasi paras ominaisuus? Maude on pienestä pitäen ollut hyvin riistain- toinen: ottanut empimättä kaikki riistat, kantanut hyvällä otteella ja palauttanut suoraviivaisesti. Riista on se juttu, mikä pienestä pitäen on sytyttänyt.

Kuinka paljon harjoittelette? Koulutan aktiivisesti neljää koiraa, ja kunkin koiran harjoitusten määrä riippuu esimerkiksi koesuunnitelmista. Kesällä harjoitellaan 4–5 päivänä viikossa, talvella vähän vähemmän.

Mikä on ollut vaikeinta treenata? Toistaiseksi Mauden kanssa harjoituksissa ollaan pysytty pitkälti mukavuusalueella panostaen onnistumisiin ja hyvän yhteistyön rakentamiseen. Talvea kohti

” Toistaiseksi harjoituksissa ollaan pysytty mukavuusalueella.

nostetaan harjoitusten vaatimustasoa, kun alkaa harjoittelu kohti ALO-luokkaa. Keväällä osaan ehkä vastata tähän paremmin.

Mihin keskitytte treeneissä? Harjoittelen kausittain eri teemojen mukaan. Tällä hetkellä Mauden harjoittelun pääpaino on vedessä varman etenemisen rakentaminen pitkillä vesilinjoilla. Syksyllä aletaan rakentamaan ohjattavuutta maalla.

Mikä oli mieleenpainuvuin hetki kisassa? Tultiin starttiin ja näin heti, miten Maude nostaa nokkaa kohti hakuruutua. Pelkäsin, että mopo lähtee käsistä, kun vaan pääsee vapaaksi. Mutta mitä vielä: Maude teki keskittyntä, itsenäistä työtä ja heti ensimmäisen haun aikana tuli hyvä fiilis Mauden työskentelystä. *FV*

Juniorimestaruuden top 3

1. Flatgold's Va Va Voom, om. & ohj. Noora Lavonen

NÄYTTYLOSUUS:

1v 4kk keskikokoinen narttu, jolla hyvä pää. Kaunis kaula, erinomainen eturinta, hyvä ylälinja ja takakulmaukset. Voisi olla paremmin kulmautunut edestä, liikkuu hyvin.

KOEOSUUS:

Erinomainen nuori metsästyskoira, jolla on voimakas pyrkimys riistalle ja sitä ohjataan erittäin miellyttävästi. Lievät puutteet veteen menossa eivät vaikuta koiran itsestään jättämään erinomaiseen kokonaiskuvaan. **Pisteet: 1 + 12 = 12p**

2. Korven Akan Piilihaukka, om. & ohj. Riitta Koivisto

NÄYTTYLOSUUS:

1v 4kk keskikokoinen narttu, jolla hyvä pää. Riittävä eturinta. Tasapainoiset kulmaukset. Hiukan jyrkkä lantio. Liikkuu ikään sopivasti.

KOEOSUUS:

Erittäin työskentelyhaluinen ja riistain- toinen koira, jota ohjataan miellyttävällä tavalla. Toimii erinomaisessa yhteis- työssä ohjaajansa kanssa. Haun hie- noinen keskittymisen puute ei vaikuta koiran itsestään jättämään yleisvaikutel- maan. **Pisteet: 1 + 10 = 11p**

3. Gilliam's Gold Endless Power, om. Marko & Katja Kellari, ohj. Marko Kellari

NÄYTTYLOSUUS:

1v 1kk keskikokoinen narttu piste. Hyvä pää, tummat silmät, hyvä kaula. Riittävä eturinta. Hyvä ylälinja. Tasapainoiset kulmaukset, liikkuu hyvin.

KOEOSUUS:

Hyvällä vireellä ja mielentilalla työsken- televä koira, jolla on erinomaiset metsäs- tyskoiran taipumukset. Erinomaisessa yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Miellyt- tävä pari. **Pisteet: 1 + 8 = 9**

Yksi tehtävä oli vesimarkkeeraus veneestä.

MARIANNE FORSELL

Näyttelyosuuden top 5

Seppo Ihonen ja tuomari Sirpa Saastamoinen sekä Junimperial Full Moon To Pikestars.

1. FI JMVA HeJW-23 Junimperial Full Moon To Pikestars, om. Seppo Ihonen & Virpi Saarnikko

16 kk Keskikokoinen narttu, jolla ihana pää. Hyvä kaula, riittävä eturinta. Tasapainoiset kulmaukset, erinomainen ylälinja. Liikkuu kauniisti. **Pisteet: 6**

2. HeJW-23 Dakotaspirit Thank God I'm A Country Boy, om. Aet Toose

22 kk Keskikokoinen uros, jolla kaunis pää, hyvä kaula ja eturinta. Erinomainen selkälinja. Etukulmaukset voisivat olla hieman paremmat. Erinomaiset takakulmaukset, liikkuu hyvin. **Pisteet: 5**

3. Flat Power Memory Of Smiling Lion, om. Marianne Forsell

1 v. 10 kk Kaunis uros, jolla tummat silmät. Kaunis pää, hyvä kaula ja eturinta. Erinomainen ylälinja ja hännänkiinnitys. Voisi olla paremmat etukulmaukset, hyvät takakulmaukset. Liikkuu hyvin. **Pisteet: 4**

4. LT JMVA LTJV-24 Kilewis All Around Me, om. Eija Portell

18 kk Kaunis keskikokoinen narttu, jolla hyvä pää, kaunis kaula. Erinomainen eturinta ja kulmaukset. Hieman pitkä lanne, erinomainen ylälinja. Liikkuu hyvin. **Pisteet: 3**

5. Ninjätähden Field Of Dragonflies, om. Satu Marins

15 kk Isokokoinen uros, jolla hyvä pää. Kaunis kaula. Eturinta voisi olla parempi. Eriomainen selkälinja. Tasapainoiset kulmaukset. Liikkuu hyvin. **Pisteet: 2**

Juniorimestaruuden kiertopalkinnot

MUSTA VARIS (kokeen paras): Flatgold's Va Va Voom, om. & ohj. Noora Lavonen

VILTIN MALJA (paras yhteistyö): Flatgold's Va Va Voom, om. & ohj. Noora Lavonen

WILMAN VAASI (näyttelyn kaunein): Junimperial Full Moon To Pikestars, om. Seppo Ihonen & Virpi Saarnikko

Tuomareiden terveiset

Kirsi Launomaa, Juniorimestaruuden koeosuus
Kiitos rotujärjestölle, että sain tulla arvostelemaan Juniorimestaruuden koeosuuden!

Tavoitteenani oli arvioida koirien rodunomaisia metsästyskoiran luontaisia ominaisuuksia eikä niinkään sitä, miten koirat on koulutettu. Olennaisinta tehtävien suunnittelussa oli se, että koirat pystyisivät suorittamaan kaikki kokeen tehtävät, jolloin pystyin arvioimaan koirien ominaisuuksia kussakin tehtävässä sekä arvostelemaan jokaisen tehtävän. Saatu tieto nuorien flattien metsästyskoiraominaisuuksista on erittäin tärkeää dataa myös rodun jalostukselle ja rotujärjestölle.

Koirien arvostelussa kiinnitin erityistä huomiota riistankäsitteilyyn ja haun tehokkuuteen. Mielestäni hakutyön tehokkuus kuvaa eniten koiran metsästysintoa, riistalle pyrkivyyttä, itseluottamusta ja keskittymiskykyä. Arviointikriteereissani sekä koirien sijoittamisessa järjestykseen oli suuri painoarvo sillä, että koira teki tehokasta hakua ja otti kaikki kokeen eri tehtävissä tarjolla olleet riistat spontaanisti talteen. Kahden koiran kohdalla olin erittäin harmissani; ne tekivät hienon kokeen erinomaisessa yhteistyössä ohjaajansa kanssa, mutta eivät ottaneet hakuruudun kania oma-aloitteisesti. Tällaiset koirat eivät valitettavasti voineet sijoittua kokeessa, koska meillä on metsästyskoira sitä varten, että se ottaa omatoimisesti kaikki riistat riistalajista huolimatta sekä tuo ne ohjaajalleen.

Koe alkoi hakuosuudella. Haun ensimmäisessä osuudessa hausta otettiin 1-2 riistaa riippuen siitä, miten koiran hakutyö käynnistyi. Tämän jälkeen siirryttiin noin kymmenen metrin matkaa rantaan vesimarkkeeraustehtävään. Siirtymät haun ja rannan välillä olivat kokeen ainoat kohdat, joissa arvioitiin koiran seuraamista vapaana ohjaajan mukana. Muiden tehtävien välillä tapahtuvissa siirtymissä koirat pidettiin kytkettynä.

Vesimarkkeeraus heitettiin veneestä noin 40 metrin päähän rannasta. Riistana käytettiin näkyvää lokkia. Kokeen koirat suoriutuivat pääsääntöisesti erittäin hyvin markkeeraustehtävästä. Muutamien koirien kohdalla oli puutteita

itseluottamuksessa veteen menon osalta, ja tämän vuoksi tehtävä jäi valitettavasti suorittamatta.

Vesimarkkeerauksen jälkeen siirryttiin koira kytkettynä maamarkkeeraustehtävään. Valtaosa kokeen koirista suoritti kokonaisuudessaan maamarkkeeraustehtävän erinomaisesti, joillakin harvoilla koirilla oli pieniä haasteita riistan oma-aloitteisessa talteenotossa. Markkeeraustehtävien jälkeen olikin ilo todeta, että flatit ovat erinomaisia markkeeraajia.

Maamarkkeerauksen jälkeen siirryttiin takaisin rantaan, vuorossa oli vesiohjaustehtävä. Vesiohjauksen riista oli noin 25 metrin päässä rannasta samassa linjassa aiemman vesimarkkeerauksen kanssa. Tässä tehtävässä oli tarkoituksena arvioida koiran muistia ja itseluottamusta lähtea veteen osoitettuun suuntaan, tukena aiemmin samaan suuntaan tullut vesimarkkeeraus. Valtaosa kokeen koirista suoritti vesiohjaustehtävän edeten riistalle ohjaajan osoittamalla linjalla. Yksittäisten koirien kohdalla ilmeni haaste itseluottamuksessa; koira ei lähtenyt osoitettuun suuntaan rannasta veteen.

Lopuksi suoritettiin haun toinen osuus. Tässä tehtävässä ilmeni eniten eroja koirien itsenäisessä työskentelyssä ja hakutehokkuudessa. Hakualueella oli yhteensä kuusi riistaa. Kokeen kahdestakymmenestä yhdestä koirasta kolme nouti ohjaajalleen kaikki tarjolla olleet haun riistat. Nämä koirat sijoituivat koeosuudessa sijoille 1-3. Noin puolella koirista ilmeni haussa hienoisia keskittymispuutteita sekä puutteita tehdä itsenäistä, riistalle pyrkivää hakutyötä. Riistalle pyrkivyyden on mielestäni kaiken a ja o riippumatta siitä, koulutetaanko koira metsästyskäyttöön tai mihin tahansa noutajien metsästyskoelajiin (NOME-B, NOWT, NOME-A). Toki rinnalla tulee rakentaa hyvää yhteistyötä ohjaajan kanssa, mutta tästä huolimatta metsästyskoiran tulee pystyä tekemään itsenäistä työtä ja saalistaa riistaa luvan saatuaan.

Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta koirat olivat ikään ja koulutustason nähden riittävän hyvin ohjaajiensa hallinnassa. Ne myös pysyivät paikallaan ammuttaessa, reagoivat laukaukseen rauhallisen tarkkaavaisena sekä olivat

hiljaisia. Yhtään riistanrikkojaa ei kokeessa nähty, mikä on todella hieno asia. Valtaosalla on vielä harjoitettavaa riistan luovutuksessa ja osalla myös palautuksissa. Useilla koirilla riistat tippuivat ohjaajan jalkoihin ja muutamilla riistat jäivät pidemmälle maastoon, mutta ohjaajan houkuttelulla ne saatiin perille saakka.

Kokonaisuutena olin todella iloinen näkemästäni materiaalista, meillä on hienoja nuoria flatteja kasvamassa. Toivon näkeväni teitä kaikkia Juniorimestaruuteen osallistuneita koirakoita jatkossa myös noutajien metsästyskokeissa, koirillanne on kaikki edellytykset osallistua noutajien rodunomaisiin kokeisiin. Jatkakaa tekemäänne hienoa työtä ja harjoittelua koirienne kanssa.

Iso kiitos meidän tiimillemme, jonka ansiosta saimme molempien päivien kokeet vietyä läpi erittäin sujuvasti ja lämmin kiitos myös taustatuelleni Mikolle!

Sirpa Saastamoinen, Juniorimestaruuden näyttelyosuus

Lämmin kiitos kutsusta arvostelemaan Juniorimestaruuden näyttelyosuutta.

Tehtävään toi haastetta koirien ikäero, joka parhaillaan oli yli vuosi.

Kehään tuli n. 20 nuorta, iloisina häntää heiluttavaa koira, jotka olivat pääsääntöisesti erittäin hyvän tyyppisiä. Lähes kaikilla oli hyvät päät ja liikkeet olivat kaikilla normaaleja nuorille koirille. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta koirat olivat oikean kokoisia.

Kaikki viisi sijoittamaani koira olivat aika lailla samantyyppisiä, kaikilla rodunomaiset päät, tasapainoiset kulmaukset ja ne liikkuvat hyvin.

Voittajakoira oli Junimperial Full Moon To Pikestars, johon kiinnitin heti huomioni, kun se tuli ensimmäistä kertaa kehään muiden osallistujien kanssa. Se oli kaunislinjainen ja erittäin kauniisti liikkuva narttu, joka oli selvästi tullut voittamaan näyttelyosuuden.

Toiseksi sijoitin nuoren uroksen, joka oli jo selvästi kehittyneempi. Sillä oli kaunis pää ja se liikkui erinomaisesti.

Kolmanneksi sijoittui koko porukan karvaisin. Se oli myös selkeästi kehittyneempi kuin nuorimmat, mutta silläkin oli hyvä pää ja se liikkui kauniisti. **FV**

Paljon häiriötekijöitä: hirviä, jäniksiä, lintuja...

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n MEJÄ-mestaruus järjestettiin tänä syksynä Pohjois-Pohjanmaalla Pudasjärvellä 18.8.2028. Voittajaluokan mestaruuskokeen arvosteli Sanna Pellikka ja avoimen luokan Hirvipää-tittelin tuomari Vesa Turpeenoja.

KOKEEN KESKUSPAIKKANA oli Marikaisjärven toimitalo ja koejäljet olivat Marikaisen ja Kontioharjun maastoissa. Maastot olivat mestaruuskokeelle hyvät ja tasapuoliset. Metsä oli paikoitellen melko avointa harvaa kangasmetsää, mutta vaihteluakin löytyi. Hakkuista johtuen monia hyviä jälkipohjia on menetetty, mutta vielä löytyi hyvät maastot arvokokeelle. Lauantain jälkitalkoot sujuivat hyvässä hengessä, leppoisassa seurassa, mukavassa maastossa ja vieläpä hyvässä säässäkin.

Koepäivänä oli hyvä, joskin iltapäivää kohden lämpenevä sää. Koepäivänä maastoissa liikkui paljon riistaa, kuten hirviä, jäniksiä ja metsäkanalintuja. Lisäksi porot liikkuivat alueella niin jäljentekopäivänä kuin koepäivänäkin. Lukuisista eläinten jälkihajuista johtuen monen koiran jäljestysuoritus häiriintyi ja riista vaikutti vahvasti tuloksiin. Osa koirista onnistui kuitenkin keskittymään annettuun tehtävään ja näin kokeessa saavutettiin myös hyviä tuloksia.

Kokeeseen osallistui yhteensä 18 koiraa, joista 11 oli sileäkarvaisia noutajia. Voittajaluokan MEJÄ-mestaruudesta kilpaili seitsemän flattia ja avoimen luokan Hirvipää-tittelistä neljä flattia. Vuoden 2024 MEJÄ-mestariksi jäljesti Tiina Asovaaran omistama Huntstars Love Me Only ja Hirvipää-tittelin saavutti Emmiina Rämän ja Kalle Koistisen omistama Hulavuoren Hunting Like A Fool. Kaikkien sileäkarvaisten noutajien tulokset löytyvät oheisesta taulukosta.

Sponsorina toimi Robur! Kiitos sponsorille! **FV**

MEJÄ-mestaruuden voittajakolmikko.

LIISA KERÄNEN

Hirvipään voittajakolmikko.

LIISA KERÄNEN

Tulokset, MEJÄ-mestaruus 18.8.2024, Pudasjärvi

VOITTAJALUOKKA:

1.	Mejä-mestari 2024 Huntstars Love Me Only	Tiina Asovaara	VOI1, 48 p.
2.	Finnflats Olympias	Markku Kastepohja	VOI1, 48 p.
3.	Heilurihännän Maiden's Blush	Mari Aaltonen ja Tuomas Tanskanen	VOI1, 47 p.
4.	Celtair Walks Like A Fox	Päivi Fadjukoff	VOI1, 47 p.
5.	Morrini Satin Silver	Mari Oinas	VOI1, 45 p.
6.	Metsänpeiton Kypron Prinsessa	Susanna Poutanen	VOI1, 42 p.
7.	Huntstars Black Honey	Minna Honkanen	VOI2, 34 p.

AVOIN LUOKKA:

1.	Hirvipää 2024 Hulavuoren Hunting Like A Fool	Emmiina Rämä ja Kalle Koistinen	AVO1, 49 p.
2.	Finnflats Oighrig	Heidi Vainio	AVO3, 26 p.
3.	Celtair Prairie Fox	Anna-Maija Hoikkala	AVO0
4.	Heilurihännän Wind Beneath My Wings	Mari Aaltonen ja Tuomas Tanskanen	AVO0

Matkalla MEJÄ-mestaruuteen

KISLAN KANSSA osallistuimme MEJÄ-koulutukseen Flattien kesäleirillä vuonna -22. Kisla osoitti tuolloin olevansa erinomainen jälkikoira. Kuitenkin kokeeseen uskaltauduin vasta vuonna -23. Kiitos Päivi Fadjukoff ja Mirva Jokilehto kannustamisesta, pian se MEJÄ-kipinä syttyi ohjaajassakin. Tuolloin meidän ensimmäinen koe oli Flattien MEJÄ-mestaruus Surkeenjärvellä ja sijoituimme avoimessa luokassa toiseksi. Päätös Pudasjärvelle lähdöstä syntyi jo Surkeella. Kun kuulimme missä seuraavan vuoden koe pidetään, päätimme lähteä kokeeseen kolmistaan Mirva, minä ja mestaruuden voittanut Päivi. Ehdin Kislan kanssa käydä vielä kahdessa kokeessa ja nousimme VOI-luokkaan ennen mestaruutta.

Matkasuunnitelmia tehtiin kolmistaan jo heti talven aikana. Mirva joutui valittavasti perumaan kokeeseen lähdön, mutta oli hengessä mukana koko reissun ajan. Kislan kanssa matkustettiin Uudeltamaalta Päivin mökille Pohjois-Pohjanmaalle perjantaina. Yhdessä sieltä jatkettiin lauantaiamuna Pudasjärvelle. Keskuspaikkana toimi Marikaisjärven toimitalo, joka sijaitsee järven rannalla ja paikalla on myös rantasauna. Lauantaina oli perinteisesti jälkitalkoot, tällä kertaa jäljet veretettiin samalla kun suunnistettiin. Poroihin emme törmänneet jälkiparini kanssa jälkiä tehdessämme, mutta niitä näkyi kyllä matkalla. Lisäksi saimme muiden osallistujien porovainnoista kuvia WhatsApp-ryhmään, joka perustettiin kokeeseen osallistujille.

Yövyimme Päivin kanssa kauniissa Liepeen Pappilassa, joka sijaitsee Pudasjärven keskustan kupeessa Iijoen varrella. Koeamuna ilma oli lämmin ja joen varrella yövyttäessä sumuinen, aurinko oli nousemassa. Keskuspaikalla tunnelma oli lämminhenkinen ja puheensorina täytti toimitalon. Alkupuhtelun jälkeen arvottiin jäljet, tarkistettiin koirien rokotukset, mikrosirut ja narttujen juoksut sekä testattiin laukauksen sieto.

Olin oppaana VOI-luokan toisella jäljellä ja Kislan kanssa jäljestettiin heti perään kolmansina. Oppaaksi meille sattui puolustava mestari eli Päivi Fadju-

”MEJÄ-mestaruusviikonloppu oli mahtava kokemus!

koff. Pääsimme heti aamusta liikkeelle ja näin meidän ei tarvinnut jännittää koko päivää. Kisla lähti alkumakaukselta määrätietoisena etenemään. Muistuttelin pitkin matkaa itseäni tuomarin alkupuheesta, että koiraa tulee jarruttaa, vauhtia ei saa olla liikaa. Onnistuinkin jarruttamaan mielestäni hyvin helpokulkuisesta maastosta huolimatta ja etenimme sopivaa vauhtia. Kokonaisuksi taisi olla 28 minuutin luokkaa. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun vauhtimme oli tasaisen maltillinen, joten matkahan tuntui ikuisuudelta. Jäljen ensimmäisellä osuudella oli katko, jota Kisla selvitteli hyvän tovin, rengastellen ensin väärrältä puolelta. Jäljestys sujui Kislalle tyypilliseen tapaan, pieniä tarkastuslenkkejä tehden, kulumista toinen laajalla lenkillä ja toinen hyvin. Keskityin hengittämiseen ja seurasin koiraa vilkuilematta ympäristöä. Sorkalle saavuttiin suoraan ja se kiinnosti. Purettuani opastamani jäljen palasimme keskuspaikalle syömään ja odottelemaan päivän etenemistä. WhatsApp-ryhmään tuli tasaisesti tietoa kokeen etenemisestä.

Mestaruuteen osallistui seitsemän flattia, joista kuusi sai VOI 1 tuloksen. Neljä parasta koiraa olivat pisteen erolla toisistaan, kilpailu oli tiukka. Kisla oli jäljestänyt erinomaisesti ja nappasi tämän vuoden mestaruuden Ylituomari Sanna Pellikan mukaan ”puolikkaan pisteen erolla, vaikkei niitä puolikkaita lasketa”.

Flatti MEJÄ-mestaruusviikonloppu oli aivan mahtava kokemus! Koe oli hyvin järjestetty, maastot upean puistomaiset ja toimitalolla oli tarvittavat mukavuudet. Flattien MEJÄ-porukkaan on ollut ilo tutustua.

Päivi ja Mirva, kiitos teille mukana kulkemisesta! Toivottavasti pystymme osallistumaan yhdessä ensi vuoden Mestaruus-kokeeseen, jonka sijaintia ei vielä paljastettu. **FV**

MEJÄ-mestaruus 2024

Flattien MEJÄ-mestaruus ratkottiin Pudasjärvellä 17-18.8.2024. Ylituomarina toimi Sanna Pellikka. MEJÄ-mestaruuden arvosteli Sanna Pellikka ja Hirvipään Vesa Turpeenoja.

MEJÄ-MESTARI: Huntstars Love Me Only, om. Tiina Asovaara

HIRVIPÄÄ: Hulavuoren Hunting Like A Fool, om. Emmiina Rämä & Kalle Koistinen

Onnittelut voittajille!

LUONNOLLISESTI RAAKANA

KASVATTAJA!

Skannaa koodi ja liity kasvattajakerhoomme.

KOIRA ON LIHANSYÖJÄ

Koirat ovat kehittyneet saalistamalla ja syömällä erilaisia eläimiä – raakana. Tämä mielessä olemme MUSHilla kehittäneet koirille raa'an täysravinnon, Vaiston.

MUSH Vaisto-sarjan tuotteissa on kolmea erilaista proteiininlähdettä monipuolisen aminohappokoostumuksen takaamiseksi ja se täyttää kaikki koirasi ravitsemukselliset tarpeet luonnollisesti ilman mitään lisä- tai täyteaineita.

Raakapakastetut Vaistot valmistetaan omalla tehtaallamme Pietarsaassa!
Lue lisää: WWW.MUSH.FI

Tervetuloa flattien syystreffeille Kokemäen Pitkäjärvelle 18.-20.10.2024

Syystreffeillä tavataan uusia ja vanhoja tuttuja, treenataan nomea ja vietetään aikaa yhdessä.

SYYSTREFFIEN KOULUTTAJAT julkaistaan yhdistyksen kotisivuilla ja Facebook-tapahtumassa. Tapahtumassa järjestetään kaikenlaisia koulutusta, ja voit tulla mukaan myös nuoren koiran tai aloittelijan kanssa. Koirat jaetaan sopiviin tasoryhmiin. Koulutuksiin etusijalla ovat jäsenten flatit, ja jos tilaa jää, myös jäsenten omistamilla muun rotuisilla koirilla voi osallistua koulutuksiin.

Koulutus on ryhmäkoulutusta. Koirakot jaetaan aamu- ja iltapäiväryhmiin, eli yksi koirakko treenaa kahtena päivänä, molempina puoli päivää. Voit seurata koulutusta ilman koiraa toisen puolen päivästä. Voit myös treenata kahta koiraa, jos ilmoittaudut kahdelle koirapaikalle.

Jos haluat tulla tutustumaan flatti-ihmisiin ja rodunomaisiin lajeihin, mutta et halua osallistua koulutuksiin koiran kanssa, voit tulla seuraamaan koulutuksia kuunteluoppilaana.

Koulutukset maksavat 40 €/viikonloppu. Kiitoksena yhdistyksen tapahtumissa (kokeet, päänäyttely, kesäleiri) tal-

koilleille tarjotaan koulutus hintaan 25 €/viikonloppu. Kuunteluoppilaat maksavat 10 €/viikonloppu. Etusijalla ovat koko viikonlopun koulutukseen osallistujat, mutta jos tilaa jää, myymme yksittäisiä koulutuspäiviä.

Majoitus ja ruokailu Pitkäjärven leirikeskuksella (www.pitkajarvi.fi). Ruokailun ja majoituksen voit varata ilmoittautumislomakkeen kautta. Majoituksen ja ruokailujen hinnat julkaistaan yhdistyksen kotisivuilla ja Facebook-tapahtumassa.

Majoitus: Majoitus 2-3 hengen huoneissa. Mikäli tilaa jää, voit tiedustella mahdollisuutta yöpyä yhden hengen huoneessa. Halutessasi voit saapua jo perjantaina. Mukaan voit varata omat lakanat ja pyyhkeen tai vuokrata ne. Majoituspaikkoja on tarjolla rajoitetusti, ja ne jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Ateriapaketti perjantai-sunnuntai: Sisältää perjantaina iltapalan, lauan-

taina aamiaisen, lounaan, päivällisen ja iltapalan sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päivällisen.

Ateriapaketti lauantai-sunnuntai: Sisältää lauantaina aamiaisen, lounaan, päivällisen ja iltapalan sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päivällisen.

Vain lounaat: Sisältää lounaan lauantaina ja sunnuntaina.

Ilmoittautuminen: Ilmoittautumislinkki julkaistaan yhdistyksen kotisivuilla ja tapahtuman Facebook-sivulla.

Ilmoittautuminen päättyy, kun koulutuspaikat on täytetty.

Ilmoittaudu mukaan! Syystreffit ovat vain Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsenille. Etkö ole vielä jäsen? Liity nyt, niin pääset mukaan treffeille! www.flatti.net/jasenasiat/

Tiedustelut: Noora Lavonen, puh. 050 339 6132, noora.lavonen@gmail.com

Kesäleirillä kävi vilske ja vilinä

Flattien kesäleirille kokoonnuttiin Surkeejärvellä jälleen heinäkuun alkupuolella flattimaisissa ja flattihenkisissä tunnelmissa. Leirillä oli mukana monia uusia kasvoja sekä vakiokävijöitä, vietettiin valiojuhlia, koulutettiin niin koiria kuin ohjaajia useissa eri lajeissa, heitettiin tarkkuutta dameilla, kilpailtiin kauneudessa ja tehtiin myös hyviä tuloksia virallisessa mejä-kokeessa. Samoissa merkeissä kokoonnumme jälleen ensi vuonna samaan paikkaan 10.-13.7.2025. Tervetuloa!

Kesäleirin tunnelmia – toimistolaisen Senni Husson kuulumisia

JUHO PAJARI

MINULTA PYYDETTIIN juttua Flattiviestiin kesäleiristä toimistolaisena. Olen osallistunut ensimmäistä kertaa flattileirille vuonna 2008, kun leiri järjestettiin Himangalla. En muista tarkalleen monesko leirivuosi tämän kesän leiri oli itselleni, mutta oli kyllä heittämällä kivoin leiri tähänastisista! Flattileireillä on aina vallinnut lämmin tunnelma ja näin oli myös tänä vuonna.

Ensimmäistä kertaa olin mukana järjestämässä leiriä. Leirin aikana olin toimistolaisena ja päivittelin sosiaalista mediaa. Toimistolaisia tänä vuonna oli Miia, Heidi, Minna ja minä. Ennen

leiriviikkoa pidimme toimiston porukalla muutaman palaverin kesäleirityöryhmän palaverien lisäksi, jossa sovittiin käytännön asioista.

Surkeejärvelle saavuimme jo tiistaina, sillä leirin valmistelut paikan päällä vievät aikaa ja kaikki tulee olla valmiita, kun leiriläiset saapuvat. Majoituksiin jakamiset oli hoidettu jo ennakoon, mutta mm. toimiston pystyyn laittaminen, ruokalipukkeiden tulostus ja jakaminen kuoriin, koirakirppiksen pystytys jne – hommia riitti.

Toimiston tehtäviin leirin aikana kuuluu leiriläisten vastaanottaminen ja

ohjaaminen majoituksiin. Toimistosta pystyi myös ostamaan ylimääräisiä ruokalipukkeita ja tarvikemyynnin tuotteita. Toimistossa myös neuvotaan kaikissa asioissa leiriläisiä koko leirin ajan ja ilmoitaudutaan esimerkiksi leirin iltaohjelmiin. Oman haasteensa toimistotehtäviin ja sosiaalisen median päivittämiseen toi hieman heikohko nettiyhteys. Toimistolaisen tärkeimmät työkalut, kesäleirin drive ja puhelin, vaativat nimittäin juurikin nettiyhteyttä.

Toimistolaisena toimiminen oli lähes kokopäiväistä. Tänä vuonna laitomme kuitenkin toimistolle aukioloajat, joka mahdollisti sen, että myös toimiston porukka pääsi osallistumaan omien koiriensa kanssa treeneihin. Itse kävin oman 5 kk ikäisen Saana-pentuni kanssa mejäilemässä ja pentukoulutuksissa. Koulutukset olivat erinomaisia!

Toimistolaisena ehdottomasti parasta oli kaikki leirin aikana tapahtuneet kohtaamiset. Itselleni tuli vastaan vain ja ainoastaan hyväntuulisia flatti-ihmisiä, joiden kanssa käytiin hyviä keskusteluja. Mikäli olet aikaisempina vuosina harkinnut flattileirille tuloa, niin voin lämpimästi suositella – en usko, että tulet pettymään.

Toimiston tehtävät leirillä päättyvät vasta, kun viimeisetkin leiriläiset ovat poistuneet Surkeelta. Loppuparkastusten jälkeen on toimistonkin aika suunnata kotia kohti. *FV*

Tiina Mursulan seuraamisklinikka Flattileirillä

”MEILLÄ SEURAAMINEN sujuu todella hienosti ilman häiriötä ja vaikka tottiskentällä, mutta siitä ei ole enää tietoaakaan, kun pitäisi seurata nästisti kohti rantaa, koepaikkaa tai vaikkapa Walk up -rivistöissä”, on moni todennut ääneen. Koira tuntuu kadottavan kaiken ymmärryksen seuraamisesta, kun sen edessä on jotain mitä tai minne se kovasti haluaa. Tiedätköhän sinä tunteen, kun tuollaisessa tilanteessa yrität saada koiran huomion itseesi, taputtamalla jalkaasi, raahamalla jalkojasi, hokemalla ”Seuraa-seuraa-seuraa”, mutta mikään ei tunnu toimivan. Remmistäkään ei haluaisi koko ajan koira kiskoa, se ei tunnu kummastakaan hyvältä. Koiran ajatukset ovat kaikki siellä edessä tapahtuvassa.

Minä tiedän tuon tunteen ja moni – moni muukin.

Entä voisiko koira oikeasti valita rinnallasi seuraamisen eteenpäin ”keulimisen” sijaan? Mitä jos sinä olisitkin kaiken mahdollistaja – ankeuttajan sijaan? NOME- seuraamisesta nimittäin tulee koiralle helposti tehtävä, jossa ohjaaja pyrkii kaikin keinoin estämään koira edistämästä kohti haluamaansa maalia. Mitä jos koira oppisikin, että mitä paremmin se vierelläsi seuraa sen varmemmin se saa palkkion sieltä edestä? Mitä jos seuraaminen paranisi mitä ”kuumempaan” tilanteeseen joudutte?

Näitä asioita pohdittiin flattien kesäleirillä kahtena päivänä vetämässäni seuraamisklinikka-ryhmissä. Ryhmissä oli koiria laajalla ikä- ja kokemushaitarilla. Aluksi todettiin, että valitettavasti tämä(kään) metodi ei ole mikään nopea korjaussarja seuraamisen haasteisiin vaan vaatii järjestelmällistä harjoittelua. Päämäärä on opettaa koiralle, että mitä paremmin se ensin pysyy ohjaajan vierellä houkutuksista huolimatta ja mitä paremmin se myöhemmin seuraa – sitä varmemmin se saa haluamansa palkkion. Palkkio voi olla makupala, lelu, dami, nouto, uimaan pääsy ja niin edelleen ja niin edelleen. Palkkiona eli vahvisteena toimii lopulta mikä hyvänsä mitä koira paljon haluaa.

Alkuharjoittelut tehtiin kuitenkin kaikkien kanssa ensin makupalojen kanssa, koska niillä saa helpoiten vahvistettua paljon lyhyen ajan sisällä. Moni koira oli ensin vähän ymmällään harjoituksista, mutta jo toisella 15 minuutin setillä

” Palkkiona eli vahvisteena toimii lopulta mikä hyvänsä mitä koira paljon haluaa.

alkoivat ymmärtämään konseptia. Avustaja, tässä tapauksessa siis minä pidin koiran haluamaa makupalaa kädessäni ja kun koira pysyi ohjaajan vieressä oikealla paikalla, se sai palkan. Yhdellä koulutuskerralla koirat jo alkoivat ymmärtää tekniikkaa, mutta varsinaisen luotettavan seuraamisen rakentamiseen menee paljon aikaa. Vähitellen koira voidaan vahvistaa, vaikka pallon, damin tms. avulla eli se saa edestä sen mitä se haluaa pysyessään oikealla paikalla.

Kun seuraaminen alkaa sujua tutussa ympäristössä pitää sitä yleistää – kuten kaikkia käytöksiä – myös vieraissa paikoissa, erilaisten häiriöiden läsnäollessa ja erilaisissa maastoissa. Vähitellen koiran voi päästää lähtemään vierestä hakemaan vahvistetta, kun se on seurannut patkan hyvin. Lopulta voit vahvistaa hyvää seuraamista vapauttamalla koiran, vaikka uimaan tai toisten koirien kanssa leikkimään hyvästä seuraamispaikasta.

Kiitos kutsusta tulla kouluttamaan! Intoa ja kärsivällisyyttä ryhmäläisille kouluttamiseen! *FV*

Flattileirillä tutustuttiin palveluskoiralajeihin

Flattileirillä järjestettiin palvelukoira- eli PK-lajeihin tutustumista perjantai-iltana. Tapahtuma alkoi lyhyellä teoriaosuudella, jonka jälkeen muutama koira esitteli lajien perusteita. Teoriassa esitellyt lajit olivat ns. maastolajeja eli jälki, haku, viesti ja etsintäkoe. Lisäksi sivuttiin BH- eli käyttäytymiskoetta ja käytiin läpi tottelevaisuusosuuksien eroja (A- ja B-tottis, ks. toisaalla lehdessä).

Lyhyesti PK-maastolajeista

Maastolajeille yhteistä on se, että niissä on kaksi osaa: maasto-osuus (max. 200 pistettä) ja tottelevaisuus (max. 100 pistettä). Tottelevaisuus on kaikissa samanlainen luokasta riippuen (luokat 1, 2 ja 3 tai alokas, avoin ja voittaja). Maasto-osuudet vaihtelevat koelajista riippuen.

Esineruutu on kaikissa samanlainen eli 50 m x 50 m alueella on 4 käyttöesinettä, joista koiran pitää tuoda luokasta riippuen 2–4 esinettä. Jälki on jälkikokeessa 500–1500 m pitkä. Se alkaa janalta eli koiran pitää löytää jälki 30–50 m pitkältä linjalta ja lähteä seuraamaan sitä oikeaan suuntaan. Jäljellä ovat vain koira ja ohjaaja, tuomari katsoo vain janatyöskentelyn. Jäljelle on pudotettu 6 puista keppiä, jotka koiran tulisi löytää jäljestämisen avulla. Etsintäkokeen jälki on lyhyempi, 300–500 m ja siellä on vain 4 keppiä.

Hakukokeessa koira etsii kolmea piiloutunutta ihmistä alueelta, jonka leveys on 100 m ja pituus 100–300 m. Kun koira löytää ihmisen, se joko ottaa kaulassaan roikkuvan pötkylän ("rullan") suuhunsa ja tulee ohjaajan luokse. Sitten koira johdattaa ohjaajaan piiloutuneen ihmisen luokse ("näyttö"). Vaihtoehtoisesti koira voi jäädä haukkumaan piiloutuneen ihmisen luokse, jolloin ohjaaja voi koiran haukkumisen perusteella suunnistaa piilopaikalle. Etsintäkokeessa alue on 100 m x 100 m ja piiloutuneita ihmisiä on kaksi.

Etsintäkokeessa on vielä kaksi noutotehtävää eli pudotettu esine. Siinä ohjaaja ja koira liikkuvat yhdessä metsässä tms. ja ohjaaja pudottaa koiralta salaa esineen metsään. Sitten he jatkavat matkaa, kääntyvät ja koira lähetetään noutamaan esine (50–150 m). Tarkkuus-

	Jälkikoe	Hakukoe	Etsintäkoe	Viestikoe
Tottelevaisuus	100	100	100	100
Maasto-osuus				
Esineruutu	30	30	30	30
Jälki	170		60	
Henkilöetsintä		170	70	
Pudotettu esine			20	
Tarkkuusetsintä			20	
Viestiosuus				170

etsinnässä 3 m x 3 m alueelle on piilotettu pieni esine (esim. kolikko), joka koiran pitää etsiä ja sitten joko noutaa ohjaajalle tai ilmaista esim. menemällä maahan.

Viestikokeessa koira juoksee maastossa kahden ohjaajan välissä edestakaisin luokasta riippuen yhteensä 2300–6800 m. Tähän sisältyy hieman jäljestämistä, kun toinen ohjaaja siirtyy hieman kauemmaksi koirasta sen juostessa.

Käytännön harjoitukset

Käytännön harjoituksissa Heidi Siipo demosi Jaden kanssa ensin hieman PK-tottelevaisuutta, joka on etenkin BH-kokeessa ja B-tottiksessa seuraamis-painotteinen. Eli jos haluaa PK-kokeisiin, kannattaa panostaa motivoituneeseen ja aktiiviseen seuraamiseen. Tekninen suorittaminen ei ole etenkään alemmissa luokissa niin tarkkaa kuin tokossa, vaan tärkeää on se, että koira seuraa halukkaasti ja innokkaasti ohjaajansa kanssa.

Seuraavaksi kokeiltiin esine-etsinnän alkeita. Koekaniinina oli noin vuosikas nuori flatti. Tämän flatin kanssa tehtiin ensin parin esineen kanssa leikkimistä ja saalistamista (lapanen ja sukkamytty). Kun koira oli kiinnostunut niistä, vietiin

toinen esine pienen matkan päähän heinikkoon hieman piiloon. Koiralle annettiin lupa noutaa esine ja palautuksen yhteydessä koiran kanssa vähän leikittiin esineellä. Sama toistettiin toisen esineen kanssa. Lopuksi molemmat esineet vietiin heinikkoon piiloon. Harjoitus oli koiralle helppo, kun perustyö noutamisen kanssa oli tehty ja tästä tulikin koiran mielestä mukava etsintäleikki. Helppo harjoitella, vaikka lenkin yhteydessä!

Sitten tehtiin pieni esine-etsintä vähän kokeneemman Pradan kanssa. Prada sai ensin myös vähän leikkiä ja tutustua esineisiin. Sen jälkeen sille piilotettiin molemmat esineet heinikkoon ja annettiin koiran etsiä ne. Tämäkin sujui helposti, koska Pradalla oli nuoruudessaan taustaa esineiden etsimisessä.

Seuraava harjoitus oli nuoren koiran henkilöhaun alkeet. Koirakkona oli Arvi. Ensin maalihenkilö eli piiloutuva ihminen leikki hieman Arvin kanssa sille mieluisalla lelulla. Sitten maalihenkilö otti lelun ja kipitti koiralta näkösuojaan. Arvi päästettiin melkein heti etsimään hänet ja löytämisestä palkittiin leikkimisellä. Sama toistettiin, mutta nyt maalihenkilö meni hieman vaikeampaan piiloon eikä Arvia päästetty aivan heti perään.

” Harjoitusten perusteella palveluskoiralajit ovat flateille luontaisia ja helppoja.

Nyt Arvi joutui hieman etsimään häntä, mutta ei siinä kauan mennyt, kun tämä löytyi ja palkkioksi seurasi taas leikkiä. Mukavaa piiloleikkiä koiran kanssa ja flatile todella mieluista: ihminen ensin kehuu, leikkiä ja taputtelee koiraa, menee sitten piiloon ja kun ihmisen löytää, saa taas mukavia kehuja ym.

Toinen henkilöhaun demoaja oli jo kokeneempi Kamu, joka harjoittelee pelastuskoiratoimintaa varten. Kamu on ns. rullakoira eli ilmaiseen kadonneen ihmisen olinpaikan tuomalla ohjaajalle kaulassaan olevan rullan. Kamulle tehtiin harjoitus kahdella maalihenkilöllä. Henkilön löydyttyä Kamu palasi rulla suussa ohjaajalleen, joka pyysi irrotuksen rullasta ja kiinnitti Kamun valjaisiin näyttöliinan. Sen jälkeen Kamu ja ohjaaja menivät takaisin maalihenkilölle, joka palkitsi Kamun.

Kolmas harjoitus oli jälkiesineiden ilmaisemisen alkeita. Ilmaisutavan saa

ohjaaja valita ja monelle flatile luontaista on ottaa jälkikeppi suuhunsa. Tämä valittiin demoflatin Riemullekin ilmaiseksi. Aluksi Riemu sai saalistaa ja leikkiä jälkikeppien kanssa. Sitten niitä heiteltiin nurmelle. Riemu sai ensin suoraan noutaa kepin ja sen jälkeen hieman etsiä ja sitten noutaa kepin. Kun tätä oli tehty jokunen kerta, Riemulle tehtiin lyhyt jälki (vieras ihminen käveli sen, suora n. 10 m matka nurmelle), jonka päässä oli keppi. Riemu ohjattiin jäljestämään ja jälkeä hetken seurattuaan Riemu löysikin kepin. Kepin löytyminen johti taas kehumiseen, leikkiin ja vielä makupaloihin. Tästä on helppo jatkaa pitempiin jälkiin, joilla on useampia keppejä.

PK-lajien sopivuus flatile

Käytännön harjoitusten perusteella palveluskoiralajit ovat flatileille luontaisia ja helppoja. Suurimman osan kanssa on

jo pennusta asti tehty erilaisia nouto- ja etsintäharjoituksia ja flatiit ovat sosiaalisia ja aktiivisia koiria. Pienet etsintätehtävät (pudotettu esine, tarkkuusetsintä tai esineruutu) aktivoivat mukavasti, vaikka ihan tavallisen lenkin yhteydessä. Lisäksi niistä saa nenäkäyttötreeniä esim. nomea ajatellen. Henkilöetsintää voi tehdä samoin lenkeillä tai kotona piiloleikkien muodossa tai voi hakeutua paikallisyhdistyksen hakutreneihin. Jäljestämistä voi tehdä melkein missä vain ja jälkikeppejä voi poimia metsälenkin yhteydessä maasta eli tarvikkeille ei tule suurta hintaa. Viestiä voi tehdä aluksi kahden ihmisen välisenä juoksemisena aukealla kentällä, josta vähitellen siirrytään kohti metsäisempiä alueita.

PK-lajit tarjoavat monenlaisia mahdollisuuksia eri ikäisille ja tasoisille koirille, joten niiden harjoittelu harrastus- tai koemielessä sopii flatileille erinomaisesti. *FV*

Sorkka haisee!

Nallekerholainen Robin alkumakauksella.

MEJÄ-kokeessa hyviä tuloksia

FLATTILEIRIN ALUKSI järjestettiin virallinen MEJÄ-koe. Kokeen jäljet tehtiin jo keskiviikkona ennen varsinaista leirin alkamista ja koepäivä oli leirin ensimmäisenä päivänä torstaina. Koe oli perinteisesti osa leirin mejäkoulutusta ja sen tarkoituksena oli mm. opastaa aloittelijoita kokeen tehtäviin eli jälkien tekemiseen ja oppaana toimimiseen. Kokeen tuomareina toimivat Marko Saarni ylituomarina sekä Mari Mamia ja Tarja Koistinen. Yhdessä tämä kolmikko toimi myös mejäkouluttajina loppuleirin ajan. Viime hetken kouluttajaperumisten vuoksi myös muut mejätoimikuntalaiset paikkasivat koulutuksissa tarpeen mukaan.

Kokeessa starttasi yhteensä 20 koiraa, joista 19 oli sileäkarvaisia noutajia. Enemmänkin flatteja olisi ollut tulossa, joten on hienoa huomata, että innostus mejään on kasvanut flattiharrastajien keskuudessa. Flattien tulokset löytyvät oheisesta taulukosta. Tulosten perusteella voidaan todeta, että flateissa on hyvää potentiaalia mejään, jopa huipupisteitäkin saavutettiin. Myös leirin koulutuksissa huomattiin, että flatista on jäljestäjäksi. Kaikilla koirilla oli kiinnostusta verijälkeen ja sitä kannattaakin flatin kanssa ainakin kokeilla.

MEJÄ, Jyväskylä, 11.7.2024 (19 tulosta)

Rekisterinumero	Nimi	Sukupuoli	Tulos	Pisteet	Tuomari
FI29340/16	Huntstars Black Honey	narttu	VO11	47	Saarni Marko
FI40427/19	Majakkasaaren Eräliekki	narttu	VO11	47	Saarni Marko
FI35197/21	Finnflats Olympias	narttu	VO11	46	Mamia Mari
FI22781/21	Celtair Walks Like A Fox	narttu	VO11	45	Koistinen Tarja
FI45743/21	Huntstars Love Me Only	narttu	VO11	44	Koistinen Tarja
FI37401/20	Heilurihännän Maiden's Blush	narttu	VO11	43	Saarni Marko
FI22958/21	Metsänpeiton Kypron Prinsessa	narttu	VO11	41	Mamia Mari
FI22780/21	Celtair Who Let The Fox Out	uros	VO10	0	Koistinen Tarja
FI37681/18	Morrini Monisha K	narttu	VO10	0	Mamia Mari
FI22134/19	Hulavuoren Hunting Like A Fool	uros	AVO1	50	Saarni Marko
FI22787/21	Celtair With Or Without Fox	narttu	AVO1	48	Koistinen Tarja
FI19542/23	Marjoneten Metsän Ystävä	uros	AVO1	45	Mamia Mari
FI26907/22	Oak Barrel's Flatline Scorpio	narttu	AVO1	44	Saarni Marko
FI52025/16	Buumin Kuka Muu Muka	uros	AVO1	42	Koistinen Tarja
FI35196/21	Finnflats Oighrig	narttu	AVO1	40	Saarni Marko
FI22844/22	Xperiments Goodyear Extreme	uros	AVO2	38	Mamia Mari
FI26912/22	Oak Barrel's Funky Grip	narttu	AVO2	35	Saarni Marko
FI37439/23	Kilewis All Around Me	narttu	AVO2	34	Mamia Mari
FI17815/18	Finnflats Lunatone	narttu	AVO3	23	Mamia Mari

Leirin mejäkoulutukset olivat tänäkin vuonna hyvin suosittuja. On ilahduttavaa, että monet uudet harrastajat tulivat tutustumaan lajiin ja saamaan vinkkejä myös jatkoharjoitteluun. Kouluttajat olivat tehneet etukäteen valmiita jälkiä, joilla koulutettavat pääsivät kokeilemaan koirillaan eri tasoisia ”ratoja”. Nallekerho-

laisille eli pikkupennuille oli aivan pieniä tutustumisjälkiä ja kokeneemmille koirille vähän pidempiä ja vaikeampia jälkiä. Edistyneemmille koirille oli tarjolla myös haastetta erikoistempuradan muodossa. Jokaiselle koiralle pyrittiin tarjoamaan sen tasoa vastaavia harjoituksia ja antamaan vinkkejä myös jatkoharjoitteluun.

Mejäkoulutuksessa Tyne löysi hirven sorkan.

Ensi kesänä mejäkoulutukset jatkuvat kesäleirillä, ehkä hieman uudistetulla konseptilla. Lisäksi järjestämme taas MEJÄ-kokeen leirin alussa. Toivotamme uudet harrastajat lämpimästi tervetulleeksi kokeilemaan tätä hienoa lajia flatin kanssa, ehkä mejästä tulee teillekin uusi harrastus. **FV**

Open Shown tuomari Henna Tuononen

KIITOS KUTSUSTA leirin Open Shown tuomariksi. Open Show järjestettiin lauantai iltana ja se ehdittiin pyörittämään juuri ennen sateen alkua. Koiria oli mukavasti, vain käyttöluokassa taisi olla yksi osallistuja.

Show alkoi lapsi & koiraluokalla, jonka voittanut esittäjä oli jo varsin taitava. Ehdottomasti tulevaisuuden pari, josta kuuluaan vielä. Pentuluokan voittaja oli todella kaunis ja lupaava, varmasti tulevaisuuden tähti. Junioriluokasta mieleeni jäi nuori uros, joka oli todella ryhdikäs ja tasapainoinen, mutta turkki ei ollut silloin parhaimmillaan. Valioluokassa oli todella kova kilpailu. Oli vaikea päättää voittaja kahden ensimmäisen välillä. Pitemmän korren vei lopulta elegantti ja sopusuhtainen uros. Kaikki valioluokan koirat ovat kyllä ansainneet tittelinsä.

Kaikista luokista eniten ihastusta herätti veteraaniluokka, jossa esitettiin monta hyväkuntoista ja energistä veteraania. Luokan voitti narttu, joka on

” Kaikista luokista eniten ihastusta herätti veteraaniluokka.

kauneuden lisäksi hyvässä lihas-kunnossa ja turkissa, näin ollen kunniaksi omistajalleen. Muun rotuisissa oli uusi tuttavuus mudi, joka esiintyi ja esitettiin hienosti.

Pari kilpailu oli shown viihdyttävien osuus. Oli varsin hauska seurata, miten saa esitettyä kaksi koiraa yhtä aikaa, varsinkin pennut, jotka olivat niin suloisia ja vallattomia. Reilu parituntinen meni nopeasti hyvässä seurassa ja upeiden koirien parissa.

Kiitos Liisa sihteerikolleni. Toivottavasti tavataan taas ensi vuonna leirillä Surkeenjärvellä! **FV**

Osallistujien tunnelmia

Flattiviestin toimitus haastatteli kesäleirille osallistuneita leiriläisiä ja koosti tunnelmista artikkelin. Haastattelussa leiriläisiltä kyseltiin montako kertaa ja mistä vuodesta lähtien kukin on osallistunut flattileirille, mikä leirissä on parasta ja yleistä tunnelmaa leirillä. Vastauksia kysyttiin myös koulutuksiin osallistumisesta ja koulutusten annista, Surkeenjärvestä leiripaikkana ja siitä minkälaisia ihmisiä ja koiria leirillä on tavattu ja keihin tutustuttu. Toivoimme myös saavamme vapaita kommentteja leiristä, ruusuja ja risuja, sekä tietysti vastausta siihen, mikä saa tulemaan leirille uudestaan.

Ann Leskinen

En muista montako vuotta olen osallistunut kesäleirille, mutta yli 10 vuotta ainakin. Joku vuosi taisi jäädä väliin työn takia. Olemme aina tulleet asuntovaunulla mieheni kanssa. Ja perheen kaikki koirat (paitsi ajokoirat) ovat olleet mukana.

Olen aina osallistunut koulutuksiin kahdella koiralla, toisella aamuryhmässä sekä toisella iltapäivän ryhmässä. Se on ollut minusta hyvä, molemmat koirat ovat saaneet koulutusta, mutta voivat myös levätä. Olen aina osallistunut nome-koulutuksiin, tänä vuonna olin Pasi Puttosen sekä Pasi Pöppösen ryhmässä. Molemmat hyviä ja osaavia kouluttajia.

Tunnelma on minusta aina ollut hyvä. Leirillä on sekä ”vanhoja konkareita” että uusia, nuoria flatinomistajia. Minusta on kivaa, että kaikki ”työtittelit” ynnä muut jäävät pois. Olemme kaikki vain flatinomistajia.

Annan kesäleirille kyllä vain ruusuja. Minusta on hyvin paneuduttu eri lajeihin, mejään/nomeen/tokoon/ rallytokoon, jokaiselle löytyy jotakin. Juoksuinen narttukin saa osallistua. Jalostustarkastukseen en ole osallistunut, koska minulle on ollut tärkeää, että koirani saavat levätä, jos ovat osallistuneet päivällä koulutuksiin. Tänä vuonna oli monta eri ryhmää. Oli kohti taipparia/ taippari/ kohti alo/ alo/ avo-voi sekä muita lajeja. Tehtävät eivät ole aina niin helppoja, mutta se on vain hyvä asia, joskus pitää olla haasteita. Kuulin leirillä jonkun sanovan, että voisi vielä olla ”jokamiehen ryhmä”, joka olisi ryhmä sellaiselle, joka ei esimerkiksi halua kilpailla, mutta haluaa kuitenkin kouluttaa koiraansa.

Joka vuosi olen tavannut leirillä vanhoja tuttuja ja ystäviä sekä myös uusia flatti-ihmisiä. Tänä vuonna sain tavata oman urokseni jälkeläisiä omistajineen, mikä oli minusta oikein kivaa. Se oli

varmasti mukavaa myös heille koska asumme niin kaukana toisistamme.

Surkeenjärvi on ihana paikka ja koska olen ollut siellä monena vuonna leirillä, on kivaa palata uudestaan sinne tuttuun paikkaan. Kauniit treenimaastot ovat lähellä, joihin pääsee kävelemällä. Ainut pieni miinus on se, että ihmiset majoittuvat vähän eri paikkoihin mikä johtaa siihen, että illanvietto vietetään joskus eri paikoissa. Surkeenjärven ruoka on hyvää ja riittoisaa.

Open Show ei ole välttämätön mutta kuuluu jotenkin asiaan. On ihanaa istua ja ihailla tätä kaunista ja hienoa rotua. Annan 10+ arpajaisten vetäjille, he vetivät tämän iltaohjelman huumorilla.

Pitää heti laittaa seuraavan vuoden leirin päivämäärät almanakkaan, niin kivaa tämä leireily on. Niin kuin joku leirillä sanoi: ”Nyt on vain 51 viikkoa seuraavaan leiriin.”

Nostan hattua kaikille järjestäjille sekä kouluttajille siitä, että meille tarjotaan tällainen upea mahdollisuus

tulla kouluttamaan koiriamme sekä viettämään hienoja flattipäiviä yhdessä vuodesta toiseen. Suuri kiitos tästä. Nähdään ensi vuonna leirillä.

Terv. Ann sekä leiriflatit Tinya, Freya, Aaros ja Aava

Marina Sandström

Osallistuimme ensimmäisen kerran flatileirille Aitoossa vuonna 1999 ja sen jälkeen olemme osallistuneet suurimmalle osalle leireistä. Muistelin, että meillä on Aitoon jälkeen jäänyt väliin vain 4 leiriä. Meidän osaltamme leiristä on muodostunut perinne juuri siksi, että leirillä tavataan ’samanhenkisiä’ ystäviä, joilla on samat kiinnostuksen kohteet. Parasta leirissä on juuri tuo muiden flatti-ihmisten tapaaminen ja yhdessä treenaaminen. Flatileirin tunnelma on aina niin mahtava. Sen vuoksi olemme lähteneet mukaan niin useille leireille. Aikaisempina vuosina olen aina osallistunut nome-koulutuksiin, mutta tänä vuonna olimmekin rally-toko ja jäljestysharjoituksissa.

” Minusta on kivaa, että kaikki ”työtittelit” ynnä muut jäävät pois. Olemme kaikki vain flatinomistajia.

Joka vuosi opin leirillä jotain uutta ja saan uusia vinkkejä, tapaan uusia ja vanhoja koirakavereita, sekä mikä mukavinta myös koirieni sukulaisia.

Leiripaikkana Surkeenjärvi on hyvä, koska harjoitusmaastot sijaitsevat kävelymatkan päässä, eikä siellä ole autosta riippuvainen. Leirillä asumme aina asuntoautossa, ja kun sen on saanut laitettua paikalleen, olisi siitä aika työstä lähteä autolla pari kertaa päivässä harjoitusmaastoihin.

En todellakaan anna risuja, vaan ruusuja kaikille heille, jotka mahdollistavat omalla työpanoksellaan leirin järjestämisen. Niin ennen leiriä, sen aikana, kuin sen jälkeen.

Tämän vuoden koiratarvikekirpputori oli hyvä idea ja tämän vuoden ohjelma oli myös sellainen, johon kaikki uudet ja vanhat voivat hyvillä mielin osallistua!

Julia Kaarela

Osallistuin vuonna 2019 ekan kerran kesäleirille ja olen ollut leireilemässä kolme kertaa. Leirissä on parasta kokonaisuus, näin perheen äidillä on leirillä aikaa tehdä koirajuttuja rauhassa ja lomilla samalla, myös valmiit ruuat ja koulutukset on mieleen. Leirin tunnelma on myös ihanan iloinen ja avoin. Innostuin käymään koiratarvikekirpputorilla, mistä järjestäjille iso ruusu, sieltä tuli monia tarpeita tyydytettyä niin itselle kuin kaverillekin! Myös mejä kokeelle ruusuja. Risuja saa risut lähilammen ympärillä.

Osallistuin koirani kanssa kolmeen koulutukseen, kahteen nome ja yhteen rally-toko. Näiden lisäksi PK-lajeihin tutustuttiin. Leiri aloitettiin MEJÄ-kokeella.

Koulutusten anti oli laadukasta ja tuntui hyvältä olla oppimassa ja kouluttajista sai kuvan että haluavat meidän oppivan. Varsinkin Pipan pitämä PK-lajeihin tutustuminen oli innostava! Leirillä tutustuu myös uusiin ihmisiin ja monet insta tilit sai kasvot. Oli kiva nähdä leirillä myös vanhoja tuttuja ja koirani sukulaisia.

Leirikeskuksena Surkeenjärvi on erinomainen koiraleiri ympäristö! Maittavat ruuat ja mukava henkilökunta.

Erinomaisesti järjestetty monipuolinen koiraleiri saa minut tulemaan leirille uudestaan.

Suurkiitokset aktiiveille jotka mahdollistaa leirin! Kiitos Annikalle teltan lainaamisesta! Ja haluaisin vielä rohkaista ensikertalaisiakin rohkeasti mukaan!

Kyllä flateista on moneen! **FV**

Erikoisnäyttelyn tulokset

BIS1 ROP One Shining Masi Mazzano, om. Liisa Jyväskylä & BIS2 VSP Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso.

Tuomarit: Jenny Campbell ja Dominic Salt, Iso-Britannia

BIS1 ROP One Shining Masi Mazzano, om. Liisa Jyväskylä

BIS2 VSP Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso

PU1 One Shining Masi Mazzano, om. Liisa Jyväskylä

PU2 Dantaran Emotional Rescue, om. Jaana Rätty

PU3 Harvahampaan Tick Tock Time To Rock, om. Liisa Jyväskylä & Emmi Kiviluoma

PU4 Rusty Rebel's Water Is My Happy Element, om. Katja Åker

SERT Celtair Jackpot Fox, om. Katja Paananen

VARA-SERT Dakotaspirit Thank God I'm A Country Boy, om. Minna Sihvonen & Aet Toose

PN1 Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso

PN2 Heilurihännän Spring Prankster, om. Tomi Taipale

PN3 Flat Power Passion For Lilac, om. Anu & Kimmo Vorobjev & Marianne Forsell

PN4 Celtair Piece Of Me, om. Jenni Juvén

SERT Seaheart Elisia, om. Minna Honkonen

VARA-SERT Flatkiss Lady Of The House, om. Katri Erkkilä

ROP-pentu Almanza Clame To Fame, om. Susanna Leppänen

VSP-pentu Pikestar's Autumn Colours At Sniffens, om. Miia Suppanen-Olkkola

ROP-juniori Celtair Jackpot Fox, om. Katja Paananen

VSP-juniori Seaheart Elisia, om. Minna Honkonen

ROP-veteraani Celtair Piece Of Me, om. Jenni Juvén

VSP-veteraani Dantaran Emotional Rescue, om. Jaana Rätty

BIS1-kasvattaja: Kennel Harvahampaan, Sirpa & Mikko Saastamoinen

BIS1-jälkeläisluokka: Harvahampaan Keep Your Style, om. Malla Puittinen

BIS1-3-sukupolvea: Starworkers Xpensive Taste, om. Hanna Keränen-Ruohomaa & Marianne Forsell

BIS1-pari: Dakotaspirit Thank God I'm A Country Boy & Dakotaspirit Stop In The Name Of Love

BIS1-kasvattaja: Kennel Harvahampaan, Sirpa & Mikko Saastamoinen.

Palkintoruusukkeet.

Suuri kiitos erikoisnäyttelyn 2024 sponsoreillemme

Nutrolin
Bozita Robur
Tmi Flatpower
MUSH
Fysioterapeutti Annakaisa Ventomäki
Minnin Oy
Findogs
Tmi Tinttara
Venyvä koira Oy
Metsäkulman Eläinpalvelut

Erikoisnäyttelyn kiertopalkinnot

HEILURIHÄNNÄN KENNELIN KIERTOPALKINTO (ROP): One Shining Masi Mazzano, om. Liisa Jyväskylä

FUSSTAIL'S KENNELIN KIERTOPALKINTO (ROP VET): Celtair Piece Of Me, om. Jenni Juvén

MEI DAN MALJA (ROP pentu): Almanza Clame To Fame, om. Susanna Leppänen

TATUN TUOPPI (Vanhimhalle ERI:llä palkitulle suomalaiselle koiralle): Pikestar's Sweet Surrender, om. Johanna Frimodig

SNIFFENS OF PARONIS -KIERTOPALKINTO (Parhaalle urokselle): One Shining Masi Mazzano, om. Liisa Jyväskylä

SNIFFENS KENNELIN KIERTOPALKINTO (Parhaalle nartulle): Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso

SALTWATER KENNELIN KIERTOPALKINTO (Paras suomalainen käyttökoiro): Flat Power Passion For Lilac, om. Anu & Kimmo Vorobjev & Marianne Forsell

OLLI'S PRIZE (Lupaavin nuori koiro): Celtair Jackpot Fox, om. Katja Paananen

SANI'S PRIZE (Paras NOME-koira): NOME-B vähintään AVO2; EH tai ERI): Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso

ADA'S TROPHY (ERI:llä palkittu paras maksanvärinen): Koenigsegg Jesko, om. Marika Moilanen

Lisää kuvia löydät kuvagalleriasta flatti.kuvat.fi.

Tuomareiden terveiset

Jenny Campbell, urokset

Yleisvaikutelmasi päivän näyttelystä?

Oli suuri kunnia tulla kutsutuksi arvostelemaan rotujärjestön näyttelyyn maahan, jota ihailen paljon sen ystävällisten ihmisten ja upeiden flattien takia. Näyttely pidettiin kauniissa maisemissa, kehät olivat hyvän kokoisia ja tuomareille oli tarjolla sopivasti varjoa ja virvokkeita. Kehäsihteerit pitivät minusta hyvää huolta ja näyttelleasettajat hyväksyivät sijoitukseni rehdisti ja arvokkaasti.

Kommentoisitko tänään näkemiäsi koiria yleisesti ja mahdollisia huomioitasi näyttelleasettajille? Urosten taso oli kautta linjan erittäin hyvä. Ne esitettiin näitisti loistavan tiiviissä ja hyvässä lihaskunnossa. Purennat olivat hyviä, luonteet erinomaisia ja liikkeet vetävät.

Mihin positiivisiin asioihin kiinnitit erityisesti huomiota tänään? Entä mihin virheisiin suomalaisten kasvattajien tulisi kiinnittää huomiota jatkossa? Olen aina huolissani rodun muuttumisesta liian kookkaaksi, liian pitkäksi ja liian kulmautuneeksi. Tänään ilahduin siitä, että useimmat urokset olivat kooltaan keskikokoisia ja takaa sopivasti kulmautuneita. Useimmilla oli kaunis pitkä kaula, hyvä ja tasapainoinen rintakehän pituus suhteessa lanteeseen, tasainen ja kiinteä ylälinja ja erinomainen luuston vahvuus. Suurin pettymykseni aiheeni olivat monen koiran puutteet etuosassa. Myös päät vaihtelivat, oli pyöreitä vaaleita silmiä, ahtaita takaliikkeitä ja liian korkeita häntiä. Olin kuitenkin tyytyväinen PU-kilpailun sijoittuneisiin ja olen sitä mieltä, että teillä on kyllä paljon laadukkaita uroksia, joilla jatkaa jalostustyötä.

Mikä teki tämän päivän ROP and VSP voittajista niin erityiset? Ilahduin kovasti, kun tuomaritoverini valitsi parhaan urokseni näyttelyn kauneimmaksi. Luulen, että lopullinen päätös oli Dominicille todella vaikea mutta näin, kuinka uros lopussa vain puristi juuri sen verran kovemmalla draivilla ympäri kehää ja upeasti esitettynä, että valinta osui sii-

hen. Minä puolestani valitsin tämän pojan parhaaksi urokseksi, koska todella pidin sen koosta ja kauttaaltaan sopivasta, tasapainoisesta ja liioittelemattomasta ulkonäöstä: klassinen, kuin yhdestä puusta veistetty pää ja ystävällinen ilme yhdistettynä elämäniloiseen ”joie de vivre”-asenteeseen, jolla se ravasi ympäri kehää väsymättä.

Muita kommentteja tai huomioita näyttelytoimikunnalle? Ensinnäkin haluaisin kiittää järjestäjiä tästä erittäin arvokkaasta kutsusta ja siitä, miten hyvin meistä huolehdittiin koko vierailumme ajan. Tuula piti meidät säännöllisesti ajan tasalla aina ensimmäisestä kutsusta alkaen. Hän myös kyyditsi meitä kaikkialle ja pian meistä tulikin uusia ystäviä, kiitos Tuula. Itse näyttelypäivänä kaikki järjestelyt toimivat, kaikki olivat hyvällä mielellä, niin ystävällisiä ja kehän ympärillä oli mahtava tunnelma. Kiitos kaikille!

Dominic Salt, nartut

Yleisvaikutelmasi päivän näyttelystä?

Näyttely oli todella hyvin järjestetty, näyttelypaikka ja kehien koko olivat todella hyviä. Näyttelleasettajien teltat olivat lähellä kehää, mutta eivät niin lähellä, että koirat olisivat häiriintyneet niistä. Toimikunta oli todella avulias, kehäsihteerit olivat loistavia ja näyttelleasettajat vaikuttivat kannustavan toisiaan tulokista riippumatta. Kaikki olivat hyvin kohteliaita ainakin minulle. Tiedotus toimi jo ennakoon erittäin hyvin ja paikallisten näyttelysääntöjen läpikäynti ja muut neuvot edellisenä iltana olivat korvaamattomia. Se, miten minusta huolehdittiin, oli aivan fantastista ja kiitän tästä erityisesti Tuulaa. Kuin pisteeksi i:n päälle olitte vielä tilanneet niin ihanan säänkin näyttelypäiväksi.

Kommentoisitko tänään näkemiäsi koiria yleisesti ja mahdollisia huomioitasi näyttelleasettajille? Suurin osa koirista oli varsin korkeatasoisia. Vaaleahkot silmät olivat minulle pieni ongelma, mutta päivän kaunis auringonpaiste sai ne näyttämään vielä vaaleammilta kuin

ne olivatkaan. Se kuitenkin saa flattinartun normaalisti kaunismuotoisen pään ja pehmeän ilmeen näyttämään pistävämmältä. Takaliikkeissä on paikoitellen hieman ahtautta (mutta ei sen pahemmin kuin brittiflateilla) ja joillakin koirilla oli hieman ulkonevat kyynärät – toki pääasiassa nuoremmilla yksilöillä, jotka ovat vasta kasvamassa kehoonsa. Muutama narttu oli minun makuuni liian pitkärunkoinen ja osa rakenteeltaan hieman liian kookkaita (vaikkakin sopusuhtaisista). Osalla nartuista oli turhan vahva, urosmainen pää. KAIKKI koirat esitettiin kuitenkin hyvässä kunnossa, ja luonteet olivat erinomaisia. Tapasin vain muutamman hieman hermostuneen koiran mutta en yhtäkään aggressiivista. Useimmilla yksilöillä oli hyvät tassut – asia, jonka kanssa me välillä painimme Britanniassa.

Mihin positiivisiin asioihin kiinnitit erityisesti huomiota tänään? Entä mihin virheisiin suomalaisten kasvattajien tulisi kiinnittää huomiota jatkossa? Viittaan kysymyksessä 2 esittämiini kommentteihin mutta sanoisin lisäksi, että yrittäkää säilyttää nartun oikea koko älkääkää luovuttako halutun kaunismuotoisen pään suhteen. Yrittäkää säilyttää nykyinen hyvä luuston vahvuus antamatta sen kasvattaa koirien kokoa. Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että teidän suomalaiset narttunne ovat kautta linjan parempia kuin viime vuonna Hollannissa arvostelemani urokset, joten siitä kannattaa olla tyytyväinen.

Mikä teki tämän päivän ROP and VSP voittajista niin erityiset? Rotunsa parhaaksi (ROP) valitsemani uros oli koira, joka täyttää useimmat rotumääritelmän vaatimukset (yksikään koira ei minun mielestäni ole vielä koskaan vastannut sitä 100%:sti) ja se esitettiin erittäin hyvin. Varsinkin ihan lopussa uroksen esiintymisessä oli vielä jäljellä aivan erityistä kipinää, ja se pani parastaan erityisesti liikkeessä. Sillä oli kaunis pää ja hehkuva ilme, kauniit tummat silmät ja hyvällä tavalla riittävä uroksen sukupuolileima olematta kuitenkaan liian raskas tai liian maskuliininen. Päätös oli kuitenkin todella vaikea, koska mielestäni myös paras narttu (VSP) oli

Kuvassa Jenny Campbell, Mari Aaltonen ja Dominic Salt.

” Kuin pisteeksi i:n päälle olitte vielä tilanneet niin ihanan säänkin näyttelypäiväksi.

erittäin korkeatasoinen: oikean kokoinen, kauniit ääriiviivat ja se liiteli kehässä erittäin elegantisti ollen silti myös hyvässä lihaskunnossa ja sopiva luustoltaan. Sillä oli kaunismuotoinen pää, mutta auringonvalossa sen silmät näyttivät murto-osan toivomaani vaaleammilta. Kumpikin, sekä uros että narttu, olivat hienoja rotunsa edustajia ja molemmat esiintyivät upeasti ja esitettiin viimeisen

päälle. Kummankin koiran omistajat ja esittäjät voivat olla ylpeitä koiriensa esiintymisestä kehässä ja se teki vaikeasta päätöksestäni samaan aikaan hyvin nautittavan.

Muita kommentteja tai huomioita näyttelytoimikunnalle? Vaikka päivä oli todella pitkä, useimmat näyttelleasettajat jäivät kehän laidalle seuraamaan näyttelyn loppuun asti, mikä teki tunnelmasta upean. Kahvilassa tarjottu lounas oli kenties hieman epätavallinen mutta syötävä. Lisäksi kehässä tarjotut virvokkeet, viinirypleet jne olivat todella tervetullut lisä kuumana päivänä. Maisemat olivat todella pittoreskit ja voin vain kiittää teitä kaikkia siitä, että pyysitte minut arvostelemaan hienossa näyttelyssä. Kuka tahansa saakin kutsun teiltä seuraavaksi, suosittelen häntä kiireesti ottamaan sen vastaan, sillä viikonloppu oli mielestäni aivan erityisen hieno. Toivon,

että kaikki tai ainakin useimmat näyttelleasettajista olivat tyytyväisiä tuloksiinsa. Toivon vain, ettei oma koirani olisi sairastunut juuri ennen lentomme lähtöä, mistä syystä vaimoni ei päässytkään kanssani mukaan hienoon tapahtumaan, kuten olimme suunnitelleet. Mutta koska koirani on nyt taas terve – eikä vaimonikaan suuttunut pahasti – voin sanoa, että tämä ainoa vastoinkäyminen korvautui moninkertaisesti, kun tuomaritoverini Jenny ja miehensä Andrew sekä teidän hieno näyttelytoimikuntanne ottivat minut vastaan niin lämpimästi. Oli erittäin hienoa päästä arvostelemaan teidän näyttelyynne ja nähdä maanne parhaat flattiyksilöt. Suuret kiitokset myös tervetuliaislahjastani ja arvostelun jälkeen saamastani kiitoslahjasta, todellakin hyvin huomaavaista. Toivon, että jotain päivänä pääsen taas hienoon maahanne ja toivon myös näkeväne teitä tulevissa Cruftsissä näyttelyissä. *FV*

Riitan rakkaus eläimiin ja koiriin alkoi jo lapsena

Kiitos Anu Mikkolalle haasteesta kirjoittaa tämä juttu! Lukaisin aiemmat jutut ja aika noviisiksi tässä porukassa itsensä tuntee, mutta tässä nyt tiivistelmä siitä miten olen päätynyt tähän hetkeen.

RAKKAUS ELÄIMIIN ja koiriin alkoi niin kuin monella muullakin – kotona lapsena. Ainoa koiraton hetki omassa elämässä on ollut muutto toiselle paikkakunnalle opiskelemaan ja muutama vuosi reiluna parikymppisenä ennen kuin kotiin muutti ensimmäinen noutaja. Ihan alkujaan ne omat rodut olivat metsästyspystykorvia, ensin suomenpystykorva ja sitten karjalankarhukoira. Varsinkin karjalankarhukoira Hely oli mukana kaikessa menossa, se mm tuli meidän lapsiporukan perässä pyöräretkille lähitaajamaan n. 15 km:n päähän (irrallaan) ja matkusti postiautolla kotiin kun sattui osumaan tutun postinjakajan kanssa samaan risteykseen omilla retkilään. Aika hurjalta tuntuu tämän päivän koiranpitoon verrattuna.

Ensimmäinen noutaja hommattiinkin sitten 1998 ihan metsästä varten, niin kuin kaikki muutkin koirat tämän jälkeen. Roope oli novascotinanoutaja ja erinomaisen kasvattajan tiukan siivilän läpäistyäni pääsin harrastamaan noutajuttuja, koska ilman muuta oli selvää että taippareihinhan se koira viedään kun kerran kasvattaja niin toivoo. Fin Mva Fireheart Flame On osoittautuikin erinomaiseksi opettajaksi, se oli haastava vaikkakin erittäin lahjakas metsästyskoira. Lainasin kirjastosta Jyry Tuomisen noutajan pennusta metsästyskoiraksi -kirjan, joka luettiin kannesta kanteen useamman kerran – siitäkin huolimatta, että kirjoittaja oli alkulehdillä sitä mieltä ettei tollerit ole mikään noutaja ollenkaan. Ja kokolailla sen opuksen perusteella Roope läpäisi taipumuskokeen ensiyrittämällä vähän yli vuoden iässä. Seuraavana vuonna kävimme alokasluokassa kahdesti saaden 2 ja 0 -tulokset. Valitettavasti koiran koeura jäi tähän, koska se sairastui aivokalvontulehdukseen. Siihen aikaan sairaus oli vasta tunnistettu tollereilla

Minä ja Heka-kasvatti.

ja kun yhden syyn sen puhkeamiseen epäiltiin olevan stressi, lopetin kokeissa käynnin. Metsällä koira sen sijaan kävi vielä yli kymmenen vuotta ja harrastaa sen kanssa mm tokoa ja näyttelyitäkin mva-arvon verran.

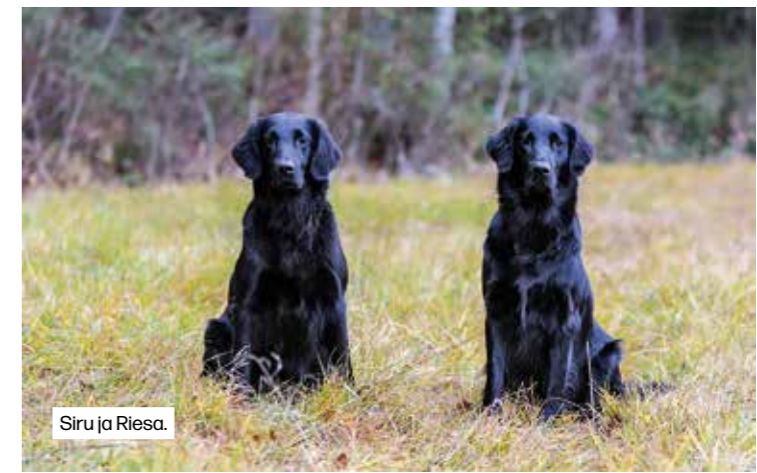
Roopen jälkeen tuli vielä toinen tollerit v. 2001, Ruotsista yhdessä Roopen kasvattajan kanssa haettu Turpo, Duck Tail's Thurisaz av Sigil. Iso oranssinvärinen kiltti nallekarhu, joka oli kyllä oikein mukavaluonteinen, mutta sillä oli jo tollereiden vinkeet riistan ylösotoissa ja kovan ja haastavan Roopen jälkeen

tuntui omaan käteen myös hieman liian pehmeältä.

Vuonna 2007 talouteen muutti ensimmäinen flatti Biekan Pikku Akka. Akka oli Saastamoisen Jorin kasvatti, sen äiti oli Järvisen Tiinan ja Jannen Lotta, joka oli minun ensikosketukseni rotuun ja jolla kävin kokeessakin starttaamassa. Akka oli kaunis pieni narttu, jonka kanssa koeuralla pääsimme avo3-tulokseen saakka. En oikein muista enää miksi se jäi vain siihen, Akalla taisi olla aika paljon omia ajatuksia siitä, miten tehtävät pitäisi tehdä. Myös ensimmäi-

Riesia ja MEJÄ-kokeen palkinto.

Siru ja Riesa.

TANJA SILTANEN

Sirun kanssa flattimestaruudessa 2017.

Siru WT VO11 ja varasert Pielavesi 2021.

Eurochallenge sija 4.

Sirun kanssa alo-kokeessa.

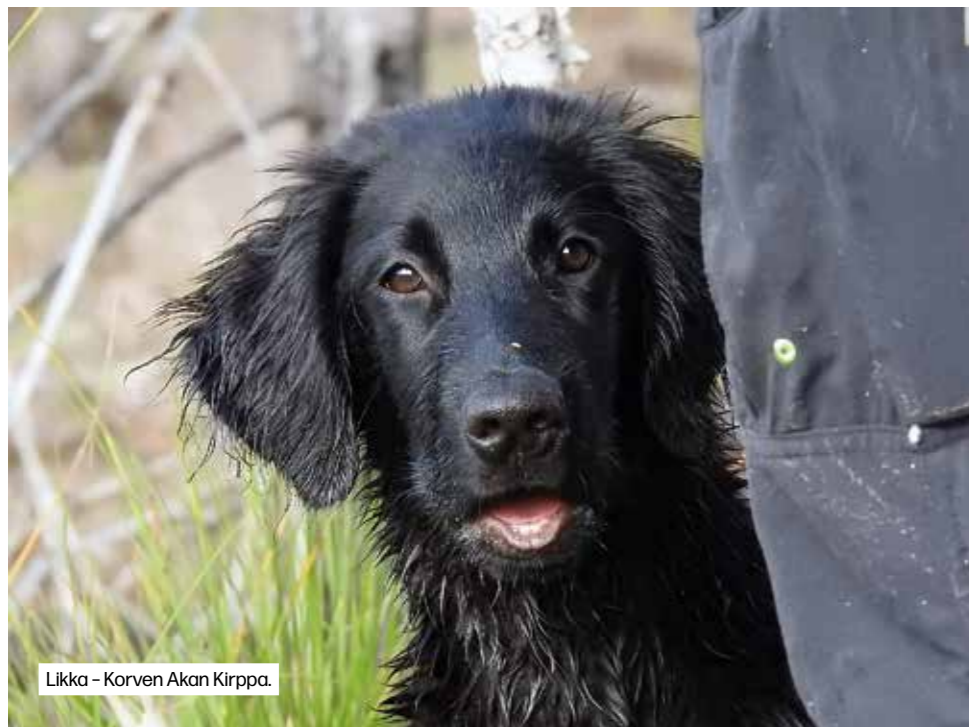
senä narttuna se opetti ohjaajaansa ihan huolella välillä. Koska koira oli kuitenkin hyvä ja terve ja kasvatuskärpänen oli päässyt puraisemaan, niin Akka astutettiin 2011 ja ensimmäinen Korven Akan-pentue syntyi. Pentueesta jäi kotiin Riesa – Korven Akan Ilonpilaaja. Riesa osoittautui siihen mennessä ehdottomasti parhaaksi metsästyskoiraksi, muikin sisarusparvi oli lahjakas tällä saralla, vaikkakin äänestä sakkia ne kyllä olivat. Riesa myös mejäili vanhemmalla iällä voittajaluokkaan saakka, se oli erinomaisen jälkiuskollinen ja varma

jäljestäjä. Nome-b kokeesta Riesalla on avo3 tulos ja wt:stä alo3.

Kun Riesan siskon Ruskan omistaja ehdotti narttuaan jalostuslainaan, syntyi toinen pentueeni v. 2014. Akka nukutettiin hieman ennen pennun tuloa munuaisten vajaatoiminnan vuoksi, se oli jo aika kivulias siinä vaiheessa ja uusi pentu olisi ollut sille vähän epäreilu temppe. Tässä vaiheessa realisoitui myös flattien huomattavasti tolleria lyhempi elämä.

Siru – Korven Akan Tuittu on elämäni koira monessakin mielessä. Sen kanssa

pääsin harrastamaan niin pitkälle kuin omat taidot riitti, koiralla olisi ollut kapasiteettia pidemmällekin, mutta oma sairastelu katkaisi vähän sen parhaan lennon niin koiralta kuin ohjaajalta. Sirulla on kokeista voi2 (nome-b) ja voi1 (wt) ja sen kanssa on päästy edustamaan flatteja Tanskaan pm-kokeeseen ja siellä a-kokeeseen saakka, sekä käyty Englannissa Euro Challenge -kisassa. Mummu on nyt vähän yli 10 v. ja vauhtia on edelleen, vaikkakin aika lyhyen aikaa kerrallaan. Se on kullannarvoinen opettaja nuoremmille koirille, siinä miten

Likka - Korven Akan Kirppa.

Tellu fasaanijahdissa.

Tellun pennut 2023.

Tellu ja Siru kyyhkymetsällä kera flattistävien.

Heikki Nevalaisen tekemä lahja.

Outokummussa Anun koirien kanssa 2024.

Siru, Tellu ja Minni 2024.

ollaan koiria. Käsilaukkukin on vanhemmiten vaihtunut pikku nyssäkkään, jolla miedosti mätkitään iholle tulevia uroksia. Sen hermorakenne on rautainen ja se on pääkopaltaan ehdottomasti paras koirani tähän saakka.

Sirulla on kaksi pentuetta, jälkimmäisestä jäi v. 2019 meille Likka - Korven Akan Kirppa, joka oli maailman kiltein ja lahjakkain pentu. Valitettavasti se kuoli puhjenneeseen märkäkohtuun ensimmäisestä juoksustaan vähän yli vuoden iässä. Asia, joka meinasi lopettaa allekirjoittaneen harrastusuran tyystin. Koska jostain oli koira saatava ja kasvattaminenkin vielä kiinnosti, päätin kuitenkin vielä yrittää ja hain Ruotsista pennun pahimpaan korona-aikaan. V. 2020 lensin Tanskaan, jonne Göteborgissa asuva kasvattaja ystävällisesti kuljetti Tellu-pennun (Coatfloats Amorosa). Tellu valikoitui pääosin sukutaulun vuoksi, se sopi omille kasvateille ja takana oli sekä tuttuja hyviä koiria sekä vähän myös uutta verta.

Tellu on varmasti Akan jälkeen se koira, jolta olen oppinut uutta kaikista eniten. Se on omantiensä kulkija, haluaa kyllä olla mieliksi, muttei tee "ilmaiseksi" mitään omasta mielestään tarpeetonta. Se on ennen kaikkea metsästyskoira, erinomainen nenäkäyttävä, luonnostaan hyvä markkeeraaja ja tekee laajaa hyvää hakuja. Sen vahvuus on lievästä levottomuudesta passissa olosta huolimatta se, ettei se ole kovinkaan kuuma koira. Sillä pysyy nenä mukana töitä tehdessä ja sen vauhti on tehokasta muttei liiallista. Eli tavallaan sillä on juuri se ominaisuus joka omilta kasvateilta

” Vaikeammaksi käy koko ajan kasvattaa terveitä rodunomaisia flatteja.

on yleensä puuttunut. Tellu on käynyt nome-b-kokeessa neljästi ja sillä on tällä hetkellä avo3-tulos.

Tellu asutettiin viime vuonna Rikillä, joka on oma kasvatti ja tästä pentueesta jäi itselleni myös pentu, tällä hetkellä meillä on siis kolme flattia. Riesa nukutettiin nivelrikon aiheuttamien kipujen vuoksi v. 2022 ja jäljelle jäi Siru 10 v, Tellu 4 v. ja Minni - Korven Akan Piilihaukka 1 v. Aika näyttää jatkuuko kasvattaminen Minnillä. Tässä vaiheessa se vaikuttaa oikein lupaavalta ja mukavalta koiralta, se suoritti taipumuskokeen kesäkuussa helposti ja sijoittui toiseksi tämän vuoden juniorimestaruudessa.

Omat koirani olen aina luonnetestannut, käyttänyt jonkin kerran näytellyssä, sekä niitä on käytetty aktiivisesti metsästyksessä ja käyty jokaisen kanssa kokeissakin sen verran että tiedän niiden vahvuudet ja heikkoudet siltäkin saralla. Etenkin jalostukseen käytettävästä koirasta pitää olla faktatietoa saatavissa niistä ominaisuuksista, joita halutaan jalostaa.

Oma flattipolku on siis melkein alusta saakka ollut kahtalainen. Sekä

rodunomaisen harrastamisen että kasvattamisen polku, tavallaanhan nämä tukevat toinen toisiaan. Onhan se harrastuskoiraa laittaessa hirveä etu, että tuntee ne koirat siellä takana, tietää niiden vahvuudet ja heikkoudet. Eli varmasti niin kauan kuin meillä flatteja on, niitä myös kasvatat. Pentuja tulee harvakseltaan, 2011-2024 on ollut kuusi pentuetta. Tällä hetkellä kasvattaminen on ollut vähän enemmänkin etusijalla, kun kaksi melko pienellä aikavälillä olevaa pentuetta aloittelee elämäänsä harrastuskoirina. Tosin täytyy sanoa, että vaikeammaksi käy koko ajan kasvattaa terveitä rodunomaisia flatteja. Omilla kasvateilla on mielestäni ihan kelpo ominaisuudet toimia metsästyskoirina, mutta terveys on niin paljon vaikeampi asia hallita. Toivottavasti meillä on myös tulevina vuosikymmeninä flatteja metsästyskäytössä, vaikka sitten roturisteytyksen kautta.

Lopuksi lähetän kiitokset kasvatinomistajille siitä, että olette pitäneet yhteyttä ja tarjonneet koirillenne rodunomaisen onnellisen elämän.

Kiitokset myös lukuisille tämän harrastuksen myötä tulleille ystäville siitä, että olette olemassa. Upea puinen Siru jonka sain 50-vuotislahjaksi tänä keväänä, muistuttaa teistä kaikista!

Kiitokset omien koirieni kasvattajille: Anja Laakso, Anita Wahlberg (jo edesmennyt), Jori Saastamoinen & Tiina ja Janne Järvinen, Tina Weberg. Erityiskiitos Heidi Trobergille kasvatustyön alkuun auttamisen osalta.

Haastan seuraavaksi kirjoittajaksi Mikko Nääpän. FV

Pään sujauttaminen pantaan, noutaja-taluttimeen tai valjaisiin

Hyötyjä

- + Kun koira oppii pannan sujauttamisen temppuna, se toimii vahvana miellyttävänä ehdollistumana myös luoksetuloon ja pannan laittamiseen.
- + Erityisen hyvä korjaamaan ja ennaltaehkäisemään negatiivista mielikuvaa kytkemisestä. Joskus koiralle on saattanut syntyä ehdollistuma, jossa ohjaaja ottaa pannasta kiinni / laittaa pannan päähän = koira otetaan kiinni, vapaus loppuu, ei pääse jonnekin, minne oli ajatellut = onpas epäkannattavaa. Tällä tempulla muutetaan ja ennaltaehkäistään tätä ehdollistumaa luomalla parempi ehdollistuma: panta = jes meen tonne ja saan jotain tosi kivaa.
- + Yleisesti koiralle on miellyttävämpää, kun se itse suorittaa jonkin toiminnon sijaan, että joku toiminto vain tehdään (vaikka siitä saisi palkkionkin).
- + Yksi lähellä sinua tapahtuva kiva asia lisää → lisää halua ja kiinnostusta olla lähelläsi.

Opettaminen vaiheittain:

Panta on ohjaajan kädessä niin löysänä, että koiran pää voi mennä siitä helposti läpi.

Panta otetaan esille, kun treeni aloitetaan ja laitetaan piiloon, kun pidetään tauko, tai treeni lopetetaan. Palkitse osa kerroista antamalla nimi pannan läpi. Koiralle merkitään oikean toiminnan hetki ja se palkitaan, kun:

1. Koira kiinnostuu pannasta (esim. vilkaisee pantaa kohti)
2. Koira tulee pantaa kohti
3. Koira kohdentaa kuonoa kohti pannan keskustaa
4. Koira laittaa kuonoa vähän pannasta läpi

5. Koira laittaa enemmän kuonoa pannasta läpi (ja näitä ”enemmän kuonoa” vaiheita niin pieniin eteneviin pilkkottuna kuin kyseinen koira tarvitsee)
6. Koira työntää päätä pannan läpi niin, että korvatkin menevät pannasta läpi
7. Koira laittaa pään pannan läpi ja pysyy paikoillaan lähelläsi, kun pidät vielä pannasta kiinni. Kestoa lisätään satunnaistamisen kautta esim. 1, 3, 2, 4, 1, 3, 5, jne. sekuntia ennen palkkiota
8. Lisää asteittain etäisyyttä, josta koira tulee suorittaman tehtävän
9. Yleistä käytös eri paikkoihin ja häiriöihin
10. Nimeä käytös, esim. ”panta”. Voit nimetä tehtävän jo aikaisemminkin, kuitenkin aikaisintaan siinä vaiheessa, kun koira laittaa pään kerralla pantaan korvien yli niin pitkälle kuin haluat sen laittavan. Nimeäminen tapahtuu sanomalla vihjesana (eli käsky) juuri kun koira alkaa suorittaa tehtävää.

Yleistä huomioitavaa

Jos koira aluksi tarjoaa montaa asiaa yhtä aikaa ja sinusta tuntuu haastavalta saada merkittyä haluttua toimintoa kaikesta, mitä koira ehtii tehdä, voit pyytää koiran alkutreeneissä ensin istumaan eteesi, ja aloittaa siitä harjoituksen. Kun tehtävä on tutumpi, siirry harjoitteluun myös ilman alkuistumista.

Etenkin pienen koiran tai pennun pannan pujottamisessa saatamme joutua kumartumaan koiran ylle. Voimme joko kyykistyä hieman, jolloin emme kumarru koiran ylle, tai opettaa koiralle, ettei siinä, että kumarrumme sen yli, ole mitään pahaa. Voit antaa useamman

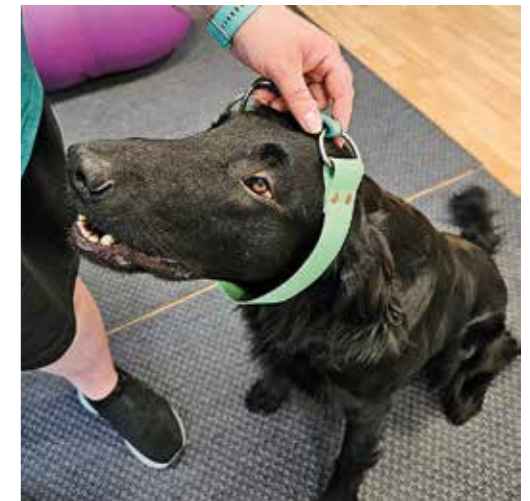
namin samasta vaiheesta, kun koiralla on pää tai kuono pannan välissä. Tämä on hyväkin, ettei vahingossa tulla opettaneeksi koiralle panta päälle – heti pois-ketjua.

Pikalukollinen panta tai vastaava on erinomainen pantaharjoitukseen, sillä et vahingossakaan vahvasta koiralle ”panta päälle, panta pois” -ketjua. Kun koira on pujottanut pannan päälleen, aukaiset vain pannan ilman, että joudut siirtämään pannan toiseen. Puoliksi kiristävän tai muun ei-aukeavan pannan kanssa on tärkeää olla tarkkana, ettei vahingossa vahvasta koiraa vetämään päätä pannasta pois niin, että koira kiskoo pantaa vasten esim. uuden toiston (= uuden palkkion mahdollisuuden) toivossa.

Tässä, kuten muissakin tehtävissä, mitä haastavampi häiriö, sitä arvokkaampi eli koiralle tärkeämpi palkkio. Uudessa tai vaikeassa tilanteessa muista pudottaa aluksi kriteeriä eli vaatimustasoa.

Samat harjoitukset toimivat myös valjaiden kanssa, eli jos koirasi käyttää pääsääntöisesti valjaita, voit tehdä harjoitukset suoraan niiden kanssa. Lisää valjaiden pukemiseen kuitenkin myös rintaklipsin kiinnitys, esimerkiksi siinä vaiheessa, kun koira sujuvasti pujottaa päänsä valjaisiin.

Jos koira ei oikein malttaisi pysyä paikoillaan valjaita puettaessa, voit käyttää apuna etupalkkaa: nimi odottaa lattialla koiran edessä, ja koira pääsee luvalla hakemaan namin. Harjoittele tämä luvalla namille meno ensin erillisenä tehtävänä, ja vasta kun koira ymmärtää kupletin juonen, lisää etunami mukaan valjaiden klipsin kiinnittämiseen. *FV*

WT-mestari 2024 -titteli jäi jakamatta

WT-Haastaja 2024 Mikko Tusan ohjaama Korven Akan Kirnulinu ja WT-Kisälli 2024 Ann Leskisen omistama ja ohjaama Gilliam's Gold Special.

Anna Björklund ja Kvarntorpet's Gunman's Mate olivat toimitsijoiden valinta sunnuntaina.

Koe järjestettiin Kaustisella yhteistyössä Lakeuden Noutajakoirayhdistyksen kanssa 29.6.

YHTEISTYÖ TOIMI erinomaisesti kokeen vastuhenkilön Helka Väyrysen ja muun koetoimikunnan kanssa. Kokeen vastaavana koetoimitsijana toimi Pasi Pöppönen. Ylituomarina toimi Pauliina Ahola ja toisena tuomarina Jari Särkänlahti. Mukana oli myös kaksi tuomariharjoittelijaa, Mikael Montonen ja Minja Vitikka.

Jari Särkänlahti (tuomariharjoittelija Mikael Montonen) ja Pauliina Ahola (tuomariharjoittelija Minja Vitikka) molemmat arvostelivat kaikki luokat (ALO, AVO, VOI). Jari arvosteli kaksi rastia ja Pauliina kaksi.

Iso kiitos tuomareille, Pasille sekä Helkalle viikonlopusta, talkoilijoita unohdamatta. Ilman heitä ei olisi kokeita.

Tänä vuonna WT-mestaruuteen osallistui vain yhdeksän flattia, ALO 3, AVO 4 ja VOI 2. VOI-luokassa ei flateille tullut tuloksia, joten WT-mestarin titteli jäi jakamatta. Avoimessa luokassa tuli yksi tulos.

WT-Haastaja 2024 on Kirsi Launomaan omistama ja Mikko Tusan ohjaama Korven Akan Kirnulinu AVO2, 59 p. 74 %.

WT-Kisälli 2024 on Ann Leskisen omistama ja ohjaama Gilliam's Gold Special ALO2 59 p. 74 %.

Tulokset

WT-KISÄLLI - ALO

1. Gilliam's Gold Special
om. & ohj. Ann Leskinen ALO2
59 p. 74 %

2. Champerin Last Missfire
om. & ohj. Sanna Lahtinen ALO2
54 p. 68 %

Kvarntorpet's Gunman's Mate
om. & ohj. Anna Björklund ALO0
29 p. 39 %

WT-HAASTAJA - AVO

1. Korven Akan Kirnulinu
om. Kirsi Launomaa, ohj. Mikko Tusa
AVO2 59 p. 74 %

Palokallion Eversti Elsa
om. & ohj. Heli Pitkäjärvi
AVO0 48 p. 60 %

Noblemate Snowflake
om. & ohj. Nina Onufriew AVO0
25 p. 31 %

Flatgold's Rainbow In The Dark
om. & ohj. Noora Lavonen AVO0
19 p. 24 %

WT-MESTARI - VOI

Celtair Fox Channel
om. Senni & Kari Husso, ohj. Kari Husso.
VOI0 54 p. 68 %

Korven Akan Fiuko
om. & ohj. Olli Nousiainen VOI0

WT-Kisällin eli ALO-luokan kulku - teksti: Ann Leskinen

Rasti 1: Drive metsässä (suopursuja). Koira lähetettiin pellostä ojan yli metsään. Lähetettiin vielä toiselle noudolle uudestaan samaan paikkaan.
Rasti 2: Ohjaustehtävä. Ohjaus pellolla ojan reunalle sekä ykkösmarkkeeraus keskellä peltoa.

Rasti 3: Ykkösmarkkeeraus veteen (joki). Koira seuruetettiin pellolla, ohjaaja jätti damin osoitettuun paikkaan, jatkettiin seuraamista. Ykkösmarkkeeraus veteen. Koirakko noin 30 metrin etäisyydellä rannasta eikä nähnyt putoamispaikkaa (kuuli kyllä). Koira nouti damin vedestä. Käännettiin ympäri, ohjaus pelolle jätetylle damille.

Rasti 4: Kaksi ykkösmarkkeerausta hakkuualueella (vähän alamäkeä).

WT-Haastajan eli AVO-luokan kulku - teksti: Heli Pitkäjärvi

Rasti 1 suoritettiin parityönä pellolla, kolme peltosarkaa, joiden välissä oja. Walkup keskimmaisella peltosaralla, ampuja käveli edellä. Molemmille koirille tuli kaksi noutoa, noudot vuorotellen reunimmaisilta peltosaroilta ja noutojen välissä lyhyt seuruuus.

Rasti 2 jossa koira seuruetettiin pellolla. Edellä käveli henkilö damia heilutellen. Selän takaa kuului ränkätys, koiran kanssa käännyttiin ympäri, tuli laukaus ja markkeeraus suopursukkuun. Koira näki vain kaaren, ei kunnolla putoamispaikkaa. Matkalla pellolta metsään koiran täytyi ylittää iso oja.

Rasti 3: kakkosmarkkeeraus hakkuuaukioilla. Damit pienehköllä kulmalla toisiinsa nähden. Ensin heitettiin lähempi ja toisena kauempi. Kauempi dami tuli lähelle metsän reunaan, hakkuuaukion puolelle. Molemmat damit katosivat kasvillisuuden sekaan. Lähetyspaikka sijaitsi hieman ylärinteessä, pidempi nouto alamäkeen.

Rasti 4: Tehtävä alkoi kuulomarkkeerauksella jokeen. Koira kuuli, kun dami putosi ja näki heitosta vain kaaren. Noudossa koira katosi kokonaan ohjaa-

jan näkyvistä. Markkeeraustehtävän jälkeen tuli laukaus ohjaukselle, joka oli pienessä kulmassa markkeeraukseen nähden. Lähetyspaikka oli sama. Koira lähetettiin viistosti joen yli, dami oli vedessä vastarannalla. Ennen veteen menoa oli maamatkaa jonkin verran. Kun koira oli vedessä, sai ohjaaja siirtyä lähemmäs ohjaamaan koira.

VOI-luokan rastit - teksti: Mikael Montonen ja Minja Vitikka

Rasti 1, Minja: Voittajaluokan päivä alkoi hakkuualueelle sijoittuneella kyyhkyn metsästystä simuloineella markkeeraus-ohjaus tehtävällä, joka suoritettiin parityönä. Ensiksi katsottiin noin 70 metrin päähän hakkuulle pudonnut markkeeraus, joka jäi muistiin toiselle koirakolle ja pari lähti toiseen suuntaan suorittamaan noin 90 metrin matkan ohjauksen hakkuulta aukkoon metsän sisään "liitänyttä haavakkoa". Sen jälkeen toinen koira nouti muistiin jääneen markkeerauksen. Sitten vaihdettiin paikkoja ja oli sama tehtävä toisin päin.

Rasti 2, Minja: Voittajaluokan toinen tehtävä oli joen rantaan rajoittuvalla pellolla ja tehtävä suoritettiin yksilötehtävänä. Tämä "sorsastustehtävä" alkoi laukauksella ja markkeerauksella noin 40 metrin päähän veteen. Pudotuksen loiskahduksen ääni kuului hyvin lähetyspaikalle vaikka näköhavaintoa oli vaikea saada, edessä olleiden puiden vuoksi. Ensin noudettiin pellolta suoraan rannansuuntaisesti noin 95 metrin ohjaus, haavakkotilannetta simuloiden ja sen jälkeen vedestä ensin heitetty.

Rasti 3, Mikael: Kaksoismarkkeeraus. Ensimmäinen heitto tuli sarkaojan pään kohdalle mutta selkeästi pellon puolelle. Toinen heitto pellon ja metsän väliseen isompaan ojaan jonka pohjalla oli vähän vettä.

Rasti 4, Mikael: Ohjaus vinottain sarkaojen yli. Dummy ei motivoitu mitenkään, esimerkiksi laukauksella tai ääntelyllä. Dummy oli reilusti metsän puolella, noin viiden metrin etäisyydellä, joten koira ei näkynyt kun se oli oikealla alueella. **FV**

KIRSI LAUNOMAA

WT-Haastaja 2024 – Korven Akan Kirnulintu ”Riki”

FLATTIEN WT-MESTARUUSTAPAHTUMA järjestettiin tänä vuonna Kaustisella kesäkuun viimeisenä viikonloppuna. Edessä oli Rikin tämän vuoden neljäs WT-koe ja aiempien kokeiden onnistumisten myötä lähimmekin kokeeseen luottavaisin mielin.

Koepäivän aamu valkeni kostean lämpimänä ja päivän aikana satoi ajoittain reippaastikin. Avoimen luokan ensimmäinen rastitehtävä oli kahden koiran walk-up pellolla, missä molemmille koirille tuli yhteensä kaksi markkeerausnoutoa. Riki markkeerasi hienosti kaikki heitot juosten itsenäisesti suoraan dameille, josta tuloksena täydet rastipisteet ja mukava aloitus päivälle. Seuraava rasti suoritettiin yhden koiran walk-up tehtävänä, missä seuraamisen aikana toimitsija kulki edellä heilutellen damia häiriönä. Liikkeessä tuli laukaus takaa ja käännetyssä heitettiin markkeeraus korkeaan suopursuun harvaan metsään ja ennen aluetta koiran piti välissä ylittää oja. Tehtävän haastavuutta lisäsi se, että koiraa ei ajoittain ollut mahdollista nähdä. Kolmannella rastilla katsottiin markkeeraus pelloilta, mikä heitettiin syvällä kulkevaan leveään jokeen eikä koiraa voinut nähdä sen laskeuduttua joen uomaan. Dami saatiin hyvin talteen, jonka jälkeen ammuttiin laukaus ohjaukselle vasempaan sektoriin. Koira tuli ohjata peltoa pitkin noin 20 metriä ja siitä edelleen viistottain syvään uomaan ja edelleen veteen, jonka jälkeen koira vasta oli nähtävissä. Dami oli noin 15 metriä leveän joen vastarannalla veden

rajassa. Tässä tehtävässä Riki veteen päästessään pyrki edelliselle markkeerauspaikalle, mutta sain ohjattua sen ohjausdamille. Viimeisellä rastilla oli kakkosmarkkeeraustehtävä hakkuuaukolla, missä ensin heitetty dami tuli noin 35 metrin päähän etuoikealle ja jälkimmäinen suoraan eteen noin 60 metrin päähän hakkuun ja metsän raja. Riki eteni hyvin jälkimmäiselle alueelle, mutta ei jostain syystä saanut vainua damista, mutta totteli hyvin ohjausta ja sain koiran pidettyä oikealla alueella metsästämissä. Dami saatiin lopulta ylös ja ensiksi heitetty myös talteen nopeasti.

Kuluvan koekauden aikana olemme keskittyneet pitkälti starttaamaan WT-kokeissa. Tämän vuoden aiemmat kokeet ja niissä onnistumiset ovat vahvistaneet uskoa, että Rikin kanssa on tehty oikeita asioita ja koiran luotto ohjaajaan on parantunut. Harjoituksiin on otettu mukaan aiempaa enemmän häiriöitä ja näin pyritty vahvistamaan luopumista niistä, mikä on tärkeä ominaisuus ohjauksessa. Viime vuosina harjoittelua ja kokeissa käyntiä ovat valitettavasti rajoittaneet ajoittaiset Rikin terveysongelmat, jolloin emme ole päässeet etenemään suunnitellusti kokeisiin testaamaan osaamistason edistymistä. Rikillä on suuri flatin sydän ja se on aina täysillä mukana tekemässä varsinkin, jos kyse on noutamisesta, jota se suuresti rakastaa.

Hyvää syksyä!

Mikko ja Riki

KIRSI LAUNOMAA

WT-Kisälli 2024 – Gilliam’s Gold Special ”Freya”

PÄÄTIN OSALLISTUA

NOWT-kokeeseen ensimmäistä kertaa Freyan kanssa. Laji on meille ”uusi”, ohjaajalla on vähän epävarmuutta mitä pitää tehdä ja mitä ei saa tehdä. Koe oli mukava ja meidät otettiin hyvin vastaan. Päivä kului nopeasti hyvässä seurassa. Välillä paistoi aurinko ja välillä tuli kaatosade. Tarkoituksena oli tutustua paremmin lajiin ja mikä yllätys, koira suoriutui niin hyvin, että palkittiin WT-Kisälli tittelillä. Ohjaajana tein varmasti pikkuvirheitä siellä täällä, mutta koira suoriutui kuitenkin hyvin kokeen tehtävistä.

Ann ja Freya

Helteinen viikonloppu Laukaassa

Kesäkuun lopussa kilpailtiin TOKOn eli tottelevaisuuden suomenmestaruuskilpailut. Kilpailut järjestettiin tänä vuonna Laukaassa. Suomenmestaruus ratkottiin erikoisvoittajaluokan finaalissa, jonne lauantailta karsittiin 20 parasta koirakkoa. Lisäksi kilpailuissa käytiin joukkuekisa ja jokaisesta luokasta palkittiin luokkasijoittuneet 1-3.

Tänä vuonna Suomen sileäkarvaisten noutajien joukkuetta edustivat:

ALO:

Salla Sipilä & Beauty Flatstar Salmiac Toffee ”Niilo”

Neija Ruokolainen & Gilliam’s Gold That’s What I Want ”Posse”

AVO:

Saila Rappumäki & Flatout I Am Flash ”Tempo”

Irene Kotilainen & Noanarkin Camelus Ferus ”Kaarne”

VOI:

Kirsi Kankaala & Filurin Pinball ”Pinni”

EVL:

Heidi Siipo & Harvahampaan Painted On My Heart ”Jade”

LAUANTAINA KILPAILIVAT avoimen-, voittaja- ja erikoisvoittajaluokan koirakot. Kaikki luokat pyörivät samanaikaisesti ja yhteensä koirakoita oli koko viikonloppuna peräti 265 kappaletta! Joukkueita oli ilmoittautunut 45 kappaletta. Viikonloppulle oli luvattu hellettä, mutta yllättävän hyvin koirat jaksivat lämpimästä kelistä huolimatta.

Heidi ja Jade aloittivat joukkueen SM-urakan ensimmäisenä erikoisvoittajaluokassa. Heidän suorituksensa oli upeaa katsottavaa. Heidi sai ruudun viime metreillä pelastettua, kun Jade meinasi vahingossa poistua kehästä (ruudun eteenmeno oli sijoitettu vaikeaan paikkaan). Mitään liikkeitä ei kuitenkaan mennyt nolville ja Jade suoritti

Neija Ruokolainen, Heidi Siipo, Kirsi Kankaala ja Salla Sipilä.

iloisesti liikkeitä läpi. Tulokseksi EVL2, 238 p. sij. 39/60. Juuri ennen Kirsin ja Pinnin voittajaluokan suoritusta taivas repesi kaatosateeseen. Valitettavasti koirakko joutui odottelemaan sateessa pitkän tovin ja hyvin alkanut suoritus lässähti loppua kohden. Suoritus päättyi keskeytykseen yksilökehien jälkeen, joten heille ei tulosta luokasta.

Aurinko rupesi jälleen paistamaan iltapäivää kohden ja suoritusvuorossa olivat Irene ja Kaarne. He tekivät upean suorituksen, mutta harmillisesti ruudun ja hypynoudon nollauksen vuoksi tuli tulokseksi AVO3, 208,666 p. sij. 63/74. Lopuksi vielä oli Sailan ja Tempon vuoro. Heidän suorituksensa sai katsojat hyvälle mielelle ja vauhtia ainakin piisasi merkin kierrossa hirviloikkien kera. Parivaljakko teki hienon ykköstuloksen AVO1, 258,333 p. sij. 31/74.

Sunnuntaina oli vielä vuorossa alokasluokan koirakot sekä EVL finaali, jossa ratkottiin yksilö SM-mitalit. Tällä kertaa finaalissa ei ollut mukana flattiedustusta, mutta kentän laidalta ihailtiin muiden suorituksia. Lisäksi vielä oli

TOKO-SM-flateista kuvassa Jade, Niilo ja Pinni.

jäljellä joukkueen alokasluokan koirakot. Salla ja Niilo suoriutuivat tehtävistä tasaisen varmasti, vaikkakin muutama kauneusvirhe mahtui mukaan. Heille tulokseksi ALO2, 153,166 p. sij. 47/69. Neija ja Posse viimeistelivät flattijoukkueen urakan ja he suoriutuivat liikkeistä hienosti ykköstuloksen arvoisesti ALO1, 168,166 p. sij. 33/69. Flattijoukkue ylsi kokonaistuloksissa sijalle 26/45.

Olipas jälleen mukava viikonloppu flattimäisessä seurassa. Hakekaahan ensi vuonna taas kaikki innokkaat flattitokoilijat mukaan tokojoukkueeseen! #keepthatpositiveflattitude **FV**

TOKO-mestaruudesta kisattiin toukokuussa

FLATTIEN TOKO-MESTARUUS käytiin helteisessä kelissä Hämeenlinnassa 25.5.2024. Tuomarina kokeessa toimi Jeanette Wikman. Kiitos osallistujille ja talkoolaisille mukavasta päivästä! Tänä vuonna tokomestarin titteli jäi jakamatta.

ALOKASLUOKAN TULOKSET

Gilliam's Gold That's What I Want ja Emmi Leikkola (omistaja Veera Jääskeläinen) **ALO1, 178,5 p KP & LUOKAN PARAS FLATTI**

Biehkan Kuuraketti ja Martina Westman **ALO1, 175 p**

Fowl Reed's Unique Passion ja Julia Kaarela **ALO1, 167,5 p**

Noanarkin Opalina Ranarum ja Kati Kollin **ALO2, 150,5 p**

AVOIMENLUOKAN TULOKSET

Huntstars The Wind Of A Dream ja Jenny Mänttari **AVO2, 249 p & LUOKAN PARAS FLATTI**

Biehkan Huihai ja Martina Westman **AVO2, 244,5 p**

Flatout I Am Flash ja Saila Rappumäki **AVO3, 199,5 p**

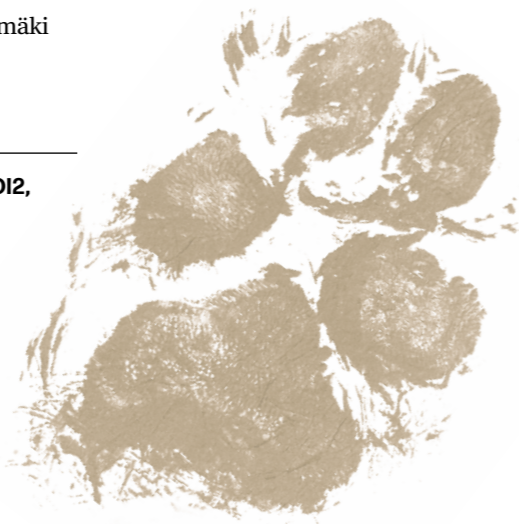
VOITTAJALUOKAN TULOKSET

Filurin Puffin ja Pipa Pärssinen **VOI2, 234,5 p & LUOKAN PARAS FLATTI**

ERIKOISVOITTAJALUOKAN TULOKSET

bordercollie Tending Variety ja Olli Hirvonen **EVLO2, 241,5 p**

Flat Power Lilac Heart ja Emmi Leikkola **EVLO, 180 p**

Flatteja mukana vain kourallinen – silti mukavaa ja jännittävää

FLATTIEN ENSIMMÄINEN rally-toko-mestaruuskoe järjestettiin TOKO-mestaruutta seuranneena päivänä Hämeenlinnassa. Tuomariksi oli saatu Riikka Timonen. Ajatus oli, että samana viikonloppuna kaksi samantyyppistä lajia innostaisi porukkaa mukaan sankoin joukoin. Ajankohta ei kuitenkaan ehkä ollut aivan optimaalinen, vaikka oltiin jo toukokuun lopussa – NOME-kausi oli jo päässyt liikkeelle ja mahdollisesti muitakin kokeita oli samaan aikaan. Lisäksi ulkokisat toukokuussa voivat olla joillekin haasteellisia, vaikka mahdollisuuksia ulkotreenaamiseen olisikin ollut. Rally-toko on siirtynyt yhä enemmän sisäkisalajiksi, sitä harrastetaan paljon talvella halleissa ja täten ulkokisat eivät ole yhtä suosittuja etenkin keväällä-alkukesällä verrattuna hallikisoihin.

Flatteja oli mukana vain kourallinen, mutta siitä huolimatta mestaruuskilpailusta saatiin mukava ja jännittäväkin tapahtuma. Sää oli edelleen lämmin. Se ehkä vaikutti hieman koirien jaksami-

seen etenkin ylemmissä luokissa, joissa suoritus kestää pidemmän ajan.

Alokasluokassa mukana oli eniten flatteja ja nämä kaikki saivat hyväksytyn tuloksen. Paras flatti oli pisteillä 97 Cute Calorie Of Beskyd Hill ohjaajanaan Niina Kuusela. Toiseksi paras flatti oli pisteen vähemmän saanut Fowl Reed's Unique Passion ja Julia Kaarela. Heille myös samalla koulutustunnus RTK1. Kolmanneksi paras oli Julian toinen koira, Marjoneten Metsän Ystävä.

Avoin luokassa luokkavoittaja ja paras flatti oli hienolla suorituksella sekä koulutustunnuksella RTK2 Rusty Rebel's Black Is My Happy Colour ja Tiina Rasi. Voittajaluokassa flateille ei tullut hyväksytyjä tuloksia. Mestari luokassa Anna Lehtosen ohjaama Metsänpeiton Vapaa-Ajattelija oli paras flatti ja täten flatti rally-toko-mestari.

Ensi vuodelle on jo suunniteltu seuraavia mestaruuskisoja, joihin toivotaan kaikki rally-tokoilevat flatit tervetulleiksi! **FV**

TOKO- ja rally-toko-mestaruuden sponsorit

Nutrolin Koirat
Flatpower-kauppa / tmi Flatpower
Lemmikkitarvike Riemu
Siinan Piha ja Lemmikki Oy
Vetcare Finland
Bozita Robur

Flateilta löydetty perinnöllinen aivosairaus ”cerebellar ataxia”

Kesällä 2024 tuli tieto Hollannista, että Utrechtin yliopiston genetiikan tutkijat Paul Mandigers ja Peter Leegwater yhdessä hollantilaisen flattikasvattajan kanssa olivat löytäneet sileäkarvaisilta noutajilta geenimutaation, joka aiheuttaa pennuilla aivosairauden nimeltään ”cerebellar ataxia”.

HOLLANNIN SILEÄKARVAISTEN noutajien rotujärjestö on tehnyt tutkijoiden kanssa yhteistyötä ja kehittänyt geenitestin, jolla voidaan tutkia koiria ja estää sairaiden pentujen syntyminen tutkimalla vanhemmat ennen astutusta.

Ataksia on alkuperältään kreikankielinen sana, joka merkitsee sananmukaisesti epäjärjestystä. Cerebellar ataxia on liikkeiden koordinoimisen häiriö, jolle tunnusomaista on hapuilu tai haparointi, liike näyttää humalaisen kävelyä. Hoipuvan liikkeen lisäksi pennuilla on pään tärinää ja kohdistusongelmia. Oireiden syynä on pikkuaivojen tai niiden ratayhteyksien vaurio.

Oireilevat pennut joudutaan lopettamaan, koska niillä on vaikeuksia syödä ja liikkua normaalisti ja siksi niiden elämänlaatu ei ole riittävän hyvää. Sairauteen ei ole olemassa hoitoa.

Estetään sairauden leviäminen flattipopulaatiossa

Geenitesti tähän sairauteen ja sen kantajien tunnistamiseen on olemassa ja testin tekeminen on helppo tapa estää sairauden leviäminen flattien keskuudessa.

Geenitestin voi tilata omalta koiraltaan itse tästä Utrechtin yliopiston linkistä: survey.uu.nl/jfe/form/SV_cND4DtffVIZKDA

Geenitesti maksaa verinäytteestä tehtynä 25 € ja poskisolunäytteestä tehtynä 37,50€. Poskisolunäytettä varten tulee etukäteen tilata sivustolta näytteenottovälineet. Ohjeet tulevat sähköpostiin, kun tutkimustilaus on tehty.

HUOM! Tärkeää olisi tässä vaiheessa ilmoittaa rotujärjestön jalostustoimikunnalle kaikki tutkimustulokset (niin negatiiviset kuin positiiviset) nyt kun tilannetta seurataan tarkasti. Näin saamme tarkempaa kokonaiskuvaa tilanteen laajuudesta. *FV*

Vastasyntyneen pikkuaivoataksia (Juveniili pikkuaivoataksia)

Johdanto

Marraskuussa 2021 hollantilainen sileäkarvaisia noutajia kasvattava Ben Tannemaat (Kennel Wallcorners) otti ensimmäisen kerran yhteyttä oman maansa rotuyhdistyksen koskien mahdollista jalostuksellista ongelmaa.

Kenneliin oli syntynyt peräkkäisinä vuosina (2020 ja 2021) kaksi sileäkarvaisen noutajan pentuetta, joissa esiintyi pentuja, joilla oli tasapainohäiriöitä (”humalainen askellus”) ennen luovutusikää. Ensimmäisessä pentueessa oli ollut vain yksi oireileva pentu, mutta toisessa pentueessa näitä oireilevia pentuja oli ollut useampia. Tämä oli herättänyt kasvattajan hälytyskellot arvelemaan, että kyseessä saattaa olla perinnöllinen sairaus. Yhteydenotto johti kasvattajan yhteistyöhön professori Paul Mandigersin kanssa, joka on erikoistunut neurologiaan ja työskentelee Utrechtin yliopiston eläinlääketieteellisen tiedekunnan genetiikan osastolla sekä myös Evidensian eläinsairaalassa Arnhemissa.

Tutkimuksen aloitus

Tosiseikka, että samalla nartulla oli peräkkäisissä pentueissa samalla tavalla oireilevia pentuja oli selkeä merkki lähteä tutkimaan tarkemmin asiaa. Kyseessä on perinnöllinen ongelma, joka saattaa olla yleisemmin esiintyvä sileäkarvais-

ten noutajien populaatiossa. Tämän vuoksi hollannin sileäkarvaisten noutajien rotuyhdistys aloitti tutkimuksen taustaselvityksen yhdessä Tannemaatin perheen sekä Paul Mandigersin kanssa. Tärkeä huomio on myös se, että samantapaisia tapauksia oli löydetty myös muualta; yksi Utrechtista ja kaksi Saksasta.

Pentujen oirekuvan perusteella epäiltiin aivoperäistä ongelmaa, joka kohdistuisi ainakin pikkuaivoihin. Pentujen ruumiinavauksessa löytyi vain hyvin vähäisiä löydöksiä, joten ongelman täytyi olla aivojen sähköisessä signaalin siirrossa. Tämä poikkeavuus aiheuttaa häiriötä motoriseen koordinaatioon ja tästä aiheutuu ”humalainen kävely” ja hienoinen pään vapina.

Perinnöllisyys

Seuraava kysymys oli tietysti, miten sairaus periytyi. Paul Mandigers epäili vahvasti, että ominaisuus periytyy yksinkertaisella resessiivisellä tavalla. Tämä tarkoittaa, että periytyvyys muistuttaa sileäkarvaisten noutajien ruskean värin periytymismallia. Ominaisuus on tultava jälkeläiselle sekä isältä että emältä tuottaakseen sairastuneen/ruskeaturkkisen koiran. Kantaja yhdistettynä terveeseen koiraan ei tuota sairaita jälkeläisiä, mutta saattaa tuottaa uusia sairaita kantavia koiria. Terve isä yhdistettynä

Sairauden periytyvyys

Isä/emä	Terve	Kantaja	Sairas
Terve	100 % terveitä	50 % terveitä 50 % kantajia	100 % kantajia
Kantaja	50 % terveitä 50 % kantajia	25 % terveitä 50 % kantajia 25 % sairaita	50 % kantajia 50 % sairaita
Sairas	100 % kantajia	50 % kantajia 50 % sairaita	100 % sairaita

terveeseen emään tuottaa luonnollisesti vain terveitä, kantajavapaita jälkeläisiä.

Oheinen kaavio havainnollistaa sairauden periytyvyysmallia.

DNA tutkimus

Paul Mandigersin oletus, että NCA (Neonatal Cerebellar ataxia = vastasyntyneen pikkuaivoataksia) periytyy yksinkertaisella resessiivisellä tavalla, mahdollisti hyvän lähtökohdan ja todennäköisyyden geenitestin kehittämiseen. Sairauden aiheuttavan mutaation löytäminen mahdollistaisi sileäkarvaisten noutajien testauksen tämän perinnöllisen poikkeaman suhteen, samalla tavalla kuin DNA-testissä turkin värin selvittämiseksi tehdään.

Hollannin sileäkarvaisten noutajien rotuyhdistyksen (FCR) hallitus päätti tukea taloudellisesti Paul Mandigersin tutkimusta DNA-markkerin kehittämiseksi tämän sairautta aiheuttavan geenin havaitsemiseksi.

Tannemaatin perhe toimitti tarvittavaa tutkimusmateriaalia.

Paul Mandigersin kollega tohtori Peter Leegwater Utrechtin yliopistosta vertaili laajasti terveiden ja sairaiden koirien DNA-markkereita ja pilkkoi genejä osiinsa ja lopulta tunnisti aiheuttavan mutaation.

18. tammikuuta 2024 Paul Mandigers kertoi urauurtavat uutiset: Juveniili

” On olemassa mahdollisuus, että sileäkarvaisissa noutajissa on tietämättämme useita kantajia.

pikkuaivoataksiaa aiheuttava mutaatio oli löydetty, ja luotettava DNA-markkeri oli saatavilla. Tämä oli upea tulos pitkäaikaisesta tutkimustyöstä.

Mitä tutkimustuloksella voidaan saada aikaan?

Luonnollisesti tämä uutinen aiheutti kritiikkiä rotuyhdistyksen jäsenistöltä/kasvattajilta Osa kyseenalaisti tutkimuksen hyödyllisyyden sekä kritisoi rotuyhdistyksen antamaa taloudellista tukea. ”Tämä tuskin on suurin ongelma sileäkarvaisten noutajien populaatiossa?” Nähtävästi ei (vielä) olekaan, mutta rotuyhdistys on tottunut ajattelemaan tulevaisuutta ja miettimään sitä nykytilanteen lisäksi. Voi hyvinkin olla, että on esiintynyt paljon enemmänkin tapauksia, mutta ataksia-pentuja ei ilmoiteta tai ne on lopetettu toisen diagnoosin perusteella.

On olemassa todellinen mahdollisuus, että sileäkarvaisissa noutajissa on tietämättämme useita kantajia tämän sairauden suhteen. Se, että yksi sairaus pentu on ollut Utrechtissa ja kaksi Saksassa viittaavat siihen, että se voi olla suurempi ongelma kuin tällä hetkellä uskomme. Käyttämällä DNA-testiä voimme nyt tutkia, ovatko jalostukseen käytettävät koirat vapaita vai kantavatko ne mahdollisesti ataksian aiheuttamaa mutaatiota.

Strategia ja rahoitus

Onnistuneen ataksiatutkimuksen jälkeen Hollannin flattien rotuyhdistys (FRC) on päättänyt myöntää rahoitusta seuranta-tutkimukseen tämän sairauden osalta. Arviolta 30 koiraa testataan rotuyhdistyksen kustannuksella. Testin hinta on 50 €, joten tutkimuksesta aiheutuu noin 1500 euron kulut rotuyhdistykselle. Nämä kulut katetaan yhdistyksen erityisestä Sairausrahastosta.

Lisäksi jaetaan 50 alennusseteliä (arvoltaan 15 €) niille hollannin FRC jäsenille, jotka haluavat testata omia koiriaan, mutta eivät kuulu tutkimusryhmään. Tutkimustulokset ovat täten rotuyhdistyksen käytettävissä.

Jäsenet voivat ottaa yhteyttä osoitteessa bcsecretariat@frc-nl.com hakeakseen alennuskuponkeja tutkimukseen.

Johtopäätös

Rotuyhdistyksen hallitus on erittäin tyytyväinen tutkimukseen sekä yhteistyöhön yhdistyksen ja Paul Mandigersin sekä Tannemaatin perheen kanssa. Vaikka prosessi oli hitaampi kuin toivottiin, kärsivällisyys on kannattanut. Yleisesti ottaen tämä hanke on malliesimerkki siitä, mitä varten Sairausrahasto perustettiin, ja se on johtanut loistavaan lopputulokseen. *FV*

Esimerkki Embarkin DNA-testiin perustuvasta jalostusyhdistelmän suunnittelutyökalusta

Embarkin Pair Predictor -työkalun avulla voi ennustaa uros-narttu-yhdistelmästä syntyvien pentujen perimien riskialleelien ja ominaisuuksien genotyyppien jakaumia, kun molemmat koirat on testattu Embarkin DNA-testillä (Embark for Breeders DNA Test).

MIKÄLI SEKÄ uroksen että nartun tulokset ovat saman Embark-tilin hallinnoimista tai koiran tiedot saa käyttöönsä Embark-profiilin jaetulla omistajuudella, yhdistelmän ennustetut genotyyppien jakaumat näkee suoraan Embarkin nettipalvelussa. Pair Predictor laskee myös pentujen ennustetun, keskimääräisen odotettavissa olevan geneettisen sukusiitosasteen (COI), eli DNA:n avulla lasketun sukusiitosprosentin. Aiemmin tämä laskenta oli saatavilla suoraan vain 60 rodulle, mutta elokuusta 2024 alkaen tämä mahdollisuus on lisätty kaikille roduille ja eri rotujen yhdistelmille. COI kertoo koiran perimään pitkän ajan kuluessa kertyneen homotysygotian määrän. COI on osuus DNA:sta tutkituista alleeleista (yli 200000 kpl), jotka ovat identtiset ja peräisin samalta yksilöltä. Jokainen yksilö kantaa perimässään myös haitallisia resessiivisiä alleeleja, jotka eivät kyseisessä yksilössä ilmene lainkaan ja joiden vaikutuksia tai sijaintia ei tunneta. Mitä suurempi COI on, sitä suurempi todennäköisyys on resessiivisten alleelien aikaansaamien epätoivottujen ominaisuuksien ilmaantumiseksi rodussa.

Ennustetun geneettisen sukusiitosasteen laskeminen pentueen suunniteltuvaiheessa on hyödyllistä valittaessa pentueelle urosta useammasta vaihtoehdosta, jotka muilta ominaisuuksiltaan ovat soveltuvia käytettäväksi jalostukseen. Sileäkarvaisille noutajille ennustetun COIn laskeminen ei ole vielä suoraan saatavilla, mutta sen saa pyytämällä Embarkilta. Mikäli uros ja narttu ovat eri henkilöiden Embark-tilleillä, myös genotyyppien jakaumien ennustaminen pitää pyytää sähköpostitse. Embarkin DNA-testistä sekä flattien keskimääräisestä geneettisestä

Sukusiitoksen mittarit

Mittari	1. Maki & Unna	2. Maki & Kenna
Geneettinen sukusiitosaste (COI)	33 %	32 %
Sukusiitosaste 5 sukupolven sukutaululla	0,78 % (100 %)	0,78 % (100 %)
Sukusiitosaste 8 sukupolven sukutaululla	1,03 % (58 %) Koiranet 1,3 % (100 %) Flatcoatdata	0,91 % (63 %) Koiranet 1,1 % (100 %) Flatcoatdata
Sukukatkerroin 8 sukupolvella	0,80 (237 eri yksilöä 295:sta) Koiranet 0,698 (356 eri yksilöä 510:stä) FRPD	0,71 (229 eri yksilöä 322:sta) Koiranet 0,704 (359 eri yksilöä 510:stä) FRPD

sukusiitosasteesta kerrotaan enemmän artikkelissa ”Geneettisen monimuotoisuuden mittaamisen menetelmistä ja flattien monimuotoisuuden tuloksia” (JalostusExtra 2024).

Esimerkkinä Pair Predictorin antamista tuloksista alla esitetään kahden hypoteettisen uros-narttu-yhdistelmän ennustetut geneettiset tulokset ja lisäksi esitetään myös perinteiset, sukutauluun perustuvat sukusiitoksen mittarit. Esimerkkinä käytetyt flattiyhdistelmät ovat:

1. Noanarkin Orcinus Orca ”Maki” & Radamsa Torun ”Unna”
2. Noanarkin Orcinus Orca ”Maki” & Radamsa Buttercup ”Kenna”

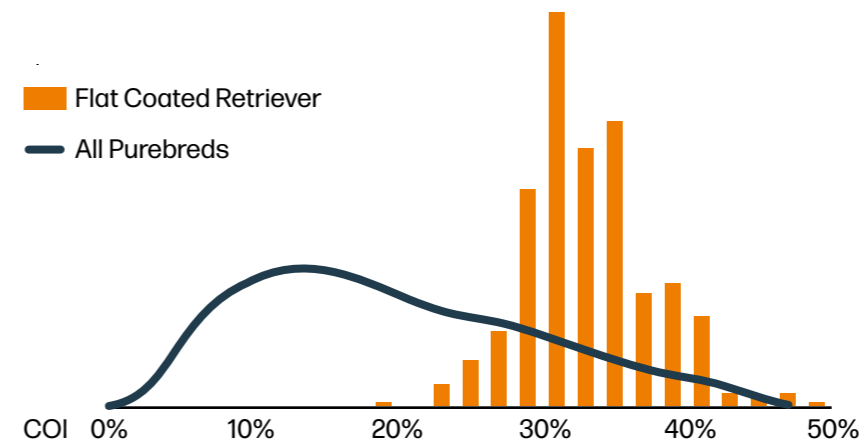
Kaikki kolme koiraa on mustia. Makin, eli yhdistelmissä käytetyn uroksen eri DNA-testien ja monimuotoisuuden mitareiden tuloksia on esitetty tarkemmin artikkelissa ”Geneettisen monimuotoisuuden ja sukusiitoksen tulosesimerkkejä” (Flattiviesti JalostusExtra 2024).

Koska sekä Maki että Unna kantavat ruskeaa väriä, eli ”piikku-b:tä” (B-lookuksen genotyyppi on Bb), mutta eivät keltaista väriä (E-lookuksen genotyyppi on EE), yhdistelmästä 1 on odotettavissa 75 prosenttia mustia pentuja ja 25 % ruskeita (pentujen genotyyppien ennustettu jakauma 50 % EEBb, 25 % EEBB ja 25 % EEbb). Kenna ei kannan ruskeaa väriä,

joten yhdistelmän 2 kaikki pennut tulisivat olemaan mustia (genotyyppien ennustettu jakauma 50 % EEBB ja 50 % EEbb).

Yhdistelmien eri sukusiitoksen mittarit on esitetty taulukossa. Sukutauluun perustuvan sukusiitosasteen jälkeen suluissa on esitetty osuus, joka sukutaulun koirista on tiedossa käytetyssä laskennassa (FRPD, Flatcoated Retriever Pedigree Database). Sekä yhdistelmän 1 että 2 sukutauluissa ensimmäinen yhteinen sukulainen löytyy 4. sukupolvesta.

Molempien yhdistelmien geneettinen sukusiitosaste on reilusti korkeampi kuin mitä sukutaulujen avulla arvioitu sukusiitosaste on. Sukutauluista laskettu sukusiitosaste arvioi vain lähisukupolvien aikana kertynyttä, eli nopeaa sukusiitosta. Sukutauluista laskettu sukusiitosaste lähestyisi geneettistä COI:ta, mikäli laskennassa käytettäisiin kaikkia sukupolvien rodun perustajakoiriin saakka. Yhdistelmien ennustetut COI:t ovat hyvin samansuuret kuin sekä uroksen että narttujen omat COI-arvot. Sukusiitosaste ei kuitenkaan periydy, vaan kahden sukusiitetyn yksilön jälkeläisten COI on lähellä nollaa, mikäli yksilöt eivät ole lainkaan sukua keskenään (50–100 sukupolvessa). Yhdistelmien sukutauluista nähdään geneettisen monimuotoisuuden kaventuneen myös lähisukupolvien kuluessa,

Embarkin testaamien (5/2024) flattien (oranssit palkit) ja kaikkien rotukoirien (musta viiva) geneettisen sukusiitosasteen (COI) jakaumat.

sillä sukukatokertoimet ovat reilusti alle yhden. Tällöin jotkin koirat esiintyvät sukutaulussa useampaan kertaan, mikä lisää perimän homotysygotiaa ja hävittää geneettistä monimuotoisuutta.

Embarkin testaamalla flateilla (reilu 300 kpl) keskimääräinen COI on ollut 33 % (kuva), joten molempien yhdistelmien sukusiitos on samansuuruista kuin testatuilla flateilla keskimäärin. Suuri luku kertoo rotuun pitkän ajan kuluessa syntyneestä, hitaasta sukusiitoksesta, eli geneettisen monimuotoisuuden häviämistä ja kannan perimän homotysygotian määrän noususta. Tämä on seurausta vuosikymmenten tai -satojen aikana suljetussa kannassa tapahtuneesta sukulinjasiitoksesta, geneettisistä pullonkaloista, suosittujen urosten käytöstä, valikoivasta jalostuksesta ja sattumasta.

COI:n arvo 25 % vastaa satunnaisesti muodostuneen kannan täyssisaruyhdistelmän sukusiitosastetta. Tällöin sukusiitos kertyy ja perimän homotysygotia lisääntyy nopeasti, yhdessä sukupolvessa. Embarkin testaamat flattit ovat siis pääosin syntyneet yhdistelmistä, joissa uros ja narttu ovat olleet geneettisesti samankaltaisempia kuin nämä täyssisarukset. Kuten ovat myös esimerkkiyhdistelmien uros ja nartut. Yksinker-taistettuna, jos teettää kahdella täysin geneettisesti ei-sukulaisella (eli koirilla, joiden yhdistelmän geneettinen COI n. 0 %, eli esim. täysin eri rotuisella) koiralla pentueen ja teettää tämän pentueen sisaruksilla pentueen, on näille sisaruksille syntyvien pentujen odotettavissa oleva COI 25 %. Nopeasti kertyvä sukusiitos on haitallisempaa kuin hidas, historiallinen sukusiitos. Kuitenkin hidaskin sukusiitos lisää todennäköisyyttä haitallisten resessiivisten alleelien aiheuttamien perinnöllisten ongelmien esiintuloon ja

se kasvattaa sukusiitostaantumien riskiä, etenkin jos kanta on pieni. Kaikkien puhdasrotuisten koirien keskimääräinen COI on noin 25 % Embarkin aineistossa. Kahden saman rotuisen koiran täyssisarusten jälkeläisten COI tulisi olemaan suurempi kuin 25 %.

Embarkin suositus jalostusyhdistelmien valitsemiseksi on pyrkiä rodun keskitasoa alempaan geneettiseen sukusiitosasteeseen. Jotta COI olisi merkittävästi rodun keskitasoa alempi, täytyisi löytää kaksi toisistaan geneettisesti poikkeavaa yksilöä. Flattien sukusiitosaste näyttää olevan korkea riippumatta koiran kotimaasta, tai siitä ovatko koiran lähisukupolvet useammasta maasta lähtöisin. Flattit kaikkialla polveutuvat pienestä määrästä toisen maailmansodan yli selviytyneistä yksilöistä ja koirien sukujuuret ovat sekoituneet tuontikoirien ja ulkomaalaisten koirien jalostuskäytöllä. Rodun sisältä ei oletettavasti ole löydettävissä enää uutta geneettistä materiaalia, josta olisi apua rodun geneettisen monimuotoisuuden ylläpitoon. Suljetun kannan keskimääräinen sukusiitosaste nousee aina sukupolvesta toiseen siirryttäessä, jos siihen ei oteta jalostuskoiria kannan ulkopuolelta. Ulkomaisten koirien jalostuskäyttö voi näennäisesti laskea sukutauluista lasketavaa keskimääräistä sukusiitosastetta, koska koirien sukutiedot ovat vajavaiset, jolloin yhteiset sukulaiset eivät tule mukaan laskentaan ja laskennassa käytetään vain lähisukupolvien. Geneettinen monimuotoisuus voi lisääntyä vain uusien geenivarianttien tuomisella kannan ulkopuolelta, toisista roduista.

Embark laskee odotettavissa olevan sukusiitosasteen myös kahden eri rotuisen koiran yhdistelmälle. Embark on pyynnöstäni laskenut Makin ja eräiden

narttujen, joiden omistajilta on lupa saatu koirien tietojen käyttöön, hypoteettisten pentueiden ennustetut COI:t:

- Labradorinnoutaja (metsästyslinjainen) & Maki COI 4 %
- Kiharakarvainen noutaja & Maki COI 1 %
- Stabijhoun & Maki <1 %
- Kooikerhondje & Maki <1 %
- Kultainennoutaja (2 eri koiraa) & Maki COI 3–4 %.

Näiden lukujen perusteella labradorinnoutajat ovat geneettisesti läheisempiä flattien kanssa kuin muut rodut, mikä oli odotettavissa, koska roduilla on yhteinen tausta ja historia. Geneettisen monimuotoisuuden lisääminen ja sukusiitosasteen alentaminen on mahdollista myös ”serkusrotujen” risteytyksellä, mutta monimuotoisuus kapenee ja sukusiitos nousee taas nopeasti alkuperäiseen rotuun takaisinristeytettyjen sukupolvien aikana. Pysyvään rodun sukusiitoksen alentamiseen tarvitaan toistuvia risteytyksiä tai rotuunottoja (”avoim rekisteri”) sekä monimuotoisuuden säilyttämiseen pyrkivää jalostusta. Erityisesti eri linjaisten koirien tasaiseen jalostuskäyttöön tulee pyrkiä, jotta mahdollisimman monen yksilön geenivariantit siirtyvät seuraaville sukupolville. Rodun geneettisen monimuotoisuuden kannalta tärkeimmät yksilöt voi tunnistaa DNA-menetelmin ja valita tällaisia koiria jalostukseen, jotta geenipooli säilyisi mahdollisimman suurena. *fv*

LÄHTEET:

Embark: ”Assessing a potential mate? Start with a COI request.” embarkvet.com/resources/assessing-a-potential-mate-start-with-a-coi-request/

Katariina Mäki: ”Mitä sukusiitos on ja miten sitä mitataan?” www.katariinamaki.fi/mita-sukusiitos-on/

TANJA SILTANEN

2024

18.-20.10. Syystreffit, Pitkäjärvi

27.10. Flattimestaruuden tukikoulutus, Laukaa

16.-17.11. Flattimestaruuden tukikoulutus, Karkkila

17.11. Syyskokous, Etänä

7.-8.12. Koiramessut, Helsinki

2025

10.-13.7. Kesäleiri, Surkeenjärvi

10.5. Päänäyttely, Kouvola

17.5. Flattien WT-mestaruus, Laukaa

5.7. NOU-koe, Korpilahti

6.7. NOME ALO-koe, Korpilahti

15.-17.8. Flattimestaruus, Kärkölä

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI56624/22, s. 24.10.2022
FI JMVA Harvahampaan Unidentified Flying SaucerIsä: DK JMVA Starworkers Dear MR. President
Emä: C.I.B FI MVA Harvahampaan Prissy Missy Heartbreaker
Kasvattajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen
Omistaja: Suvi Johansson

JUN-SERTIT:

07.10.2023 Hämeenlinna, Harri Lehkonen

03.12.2023 Tampere, Tarja Kolkka

20.04.2024 Kotka, Tarja Löfman

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI34975/22, s. 08.04.2022
FI MVA FI JMVA FI JVA Jay-Jay´s JezebelIsä: GB SH CH Gayplume Dream-Maker
Emä: FI MVA Kevätniityn Country Lily
Kasvattaja: Juha Junkala
Omistaja: Ann Leskinen

SERTIT:

13.05.2023 Kruunupyy, Harto Stockmari

18.05.2023 Luoto, Tarja Löfman

13.04.2024 Vaasa, Sara Nordin

NOU: 20.05.2023 Kurikka Jari Hartikainen

Spondyloosikuvaustuki

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry tukee sileäkarvaisten noutajien selän virallista spondyloosi-tutkimusta.

Tukea saadakse koiran omistajan tulee olla rotujärjestön jäsen. Ennen tuen maksamista tutkimustulos tulee olla julkaistu Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmässä. Koiran tulee kuvaushetkellä olla vähintään 2-vuotias (24 kk) ja korkeintaan 6-vuotias (72 kk).

Tutkimus on tehtävä SKL:n vaatiman tutkimusprotokollan mukaisesti

- röntgentutkimus on tehty laillistetun eläinlääkärin valvonnassa
- tutkimuksessa on otettu ohjeen mukainen, riittävä määrä laadukkaita kuvia
- koiran tulee olla tunnistusmerkitty ja tunnistusmerkintä tulee tarkistaa tutkimuksen yhteydessä – koiran on rauhoitettava tutkimusta varten
- tutkimuksessa on käytettävä Suomen Kennelliiton virallista röntgen lähetettä – tutkittavan koiran ikä tulee olla vähintään 24 kk
- kuvat on lähetettävä Suomen Kennelliittoon lausumista varten

Tukea maksetaan 24.10.2020–31.12.2024 välisellä ajalla tehdyistä tutkimuksista. Tuen suuruus on 75 €/koira (14.1.2024 jälkeen toimitettuihin hakemuksiin). Tukea haetaan www.flatti.net/jalostus/spondyloosikuvaustuki-sivulta löytyvällä lomakkeella. Tuen määrä on enintään 2000 euroa. Verottajan ohjeen (8/2023) mukaisesti tuesta pidetään ennakkovero. Tulemme pyytämään kopion maksunsaajan verokortista, kun tuki on myönnetty.Sileäkarvainen noutaja, uros, FI32131/23, s. 20.05.2023
FI JMVA Celtair Jackpot FoxIsä: FI MVA Celtair All About Us
Emä: FI MVA Celtair I'm Just A Fox
Kasvattaja: Jenni Juvén
Omistaja: Katja Paananen

JUN-SERTIT:

28.04.2024 Polvijärvi, Jaana Kummala

19.05.2024 Kouvola, Jenny Campbell

06.07.2024 Juva, Paavo Mattila

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI22781/21, s. 01.03.2021
FI JVA Celtair Walks Like A FoxIsä: FI MVA SE MVA(N) EE MVA EEV22 Black Mica's Less Is More
Emä: FI MVA Celtair Rumour Has It
Kasvattaja: Jenni Juvén
Omistaja: Päivi Fadjukoff

MEJÄ VOI1:

27.08.2023 Jyväskylä, Seppo Venäläinen

16.06.2024 Jämsä, Kari Muje

07.07.2024 Multia, Tiia Pellonpää

MUUT TULOKSET: FCI-BH 15.07.2022 Uurainen, Mikael Kallio, näyttely: 28.05.2023 Keuruu, Pia Itkonen, VARA-SERT

UUSIA VALIOITA

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI22132/19, s. 13.03.2019
FI MVA Hulavuoren Hunting For Your Dream

Isä: C.I.B. FI MVA EE MVA Heilurihännän Eye Of The Tiger
Emä: FI MVA Morrini Snowflakes Falling
Kasvattaja: Mari Myllykangas
Omistaja: Hannele Nupponen

SERTIT:

19.08.2023 Joensuu, Sari Holopainen
 09.04.2023 Lieksa, Juha Putkonen
 14.01.2023 Ilomantsi, Paavo Mattila

NOU1: 12.06.2021, Joensuu, Sanna-Maija Rönty

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI52507/22, s.20.09.2022
FI JMVA Flatkiss Living Life In The Night

Isä: Gilliam's Gold That's What I Want
Emä: C.I.B. FI MVA EE MVA LT MVA Flatkiss Kiss Kiss Bang Bang
Kasvattajat: Christina Kiuru ja Marko Nikkonen
Omistajat: Salla Rahikkala ja Antti Isola

JUN-SERTIT:

30.07.2023 Kajaani, Sari Holopainen
 05.08.2023 II, Markku Kipinä
 13.01.2024 Kajaani, Valentinas Stiklius

NOU1: 09.07.2024, Oulu, Tapio Sihvonen

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI23343/19, s.07.03.2019
FI MVA Kevätniityn Country Lily

Isä: Kevätniityn Blue Shadow
Emä: FI MVA FI VMVA FI JVA Gilliam's Gold Special
Kasvattaja: Ann Leskinen
Omistaja: Juha Junkala

SERTIT:

14.08.2021 Närpiö, Harry Tast
 17.06.2023 Rovaniemi, Ricky Lochs-Romans
 11.05.2024 Reisjärvi, Tiina Eskelinen

NOU 1: 05.09.2020 Pedersöre, Mika Toskala

UUSIA VALIOITA

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI25554/20, s.22.03.2020
FI AVA FI AVA-H Filurin Pinball

Isä: FI KVA Blackpicks Hurrigane
Emä: FI TVA FI ETVA Filurin Magpie
Kasvattaja: Tiina Pikkuaho
Omistajat: Kirsi Kankaala ja Teemu Vaarala

VALIOTULOKSET:

12.05.2024 Sievi, Timo Teileri SERT-A
 07.04.2024 Kajaani, Aino Kinnunen SERT-A
 23.03.2024 Oulu, Katarina Virkkala SERT-A

MUUT TULOKSET: TOKO VOI2, NOME-B ALO2

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI28880/16, s. 18.04.2016
FI MVA FI VMVA FI JVA Noanarkin Fregata Aquila

Isä: FI MVA Ravencrag Explorer
Emä: FI MVA EE MVA LV MVA BY MVA RO MVA Noanarkin Tringa Totanus
Kasvattaja: Kaija Leinonen
Omistaja: Janina Alankoja-Kanervalo

SERTIT:

06.12.2019 Tampere, Kirsti Louhi
 09.05.2024 Turku, Marjo Järventölä
 29.06.2024 Jämijärvi, Marian Draganescu
VETERAANI-SERTIT: 09.05.2024 Turku, Marjo Järventölä
 08.06.2024 Loviisa, Heli Siikonen

29.06.2024 Jämijärvi, Marian Draganescu
VETERAANI CACIB: 30.06.2024 Turku, Tanya Ahlman-Stockmari
NOU1: 15.07.2018 Uurainen, Jari Hartikainen

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI30558/16, s.25.04.2016
FI JVA FI VMVA Metsävirnan Silver Foxglove

Isä: FI MVA Sniffens Lumipallo
Emä: C.I.B. FI MVA EE MVA Metsävirnan Kentuckian Snow
Kasvattaja: Heli Siikonen
Omistajat: Anu Hulkkonen ja Arttu Pulkkinen

VET-SERTIT:

15.06.2024 Virolahti Vincent O'Brien
 28.07.2024 Kouvola Maija Mäkinen
 17.08.2024 Kouvola Pawel Osak

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI56891/20 s.24.10.2020
FI MVA FI JVA Metsävirnan Stormwind Willet

Isä: C.I.B. C.I.E LU FR CH NL BE VDH MVA Gigolo Van De Demerbron
Emä: FI MVA Metsävirnan Lily-of-the-Valley
Kasvattaja ja omistaja: Heli Siikonen

SERTIT:

20.04.2024 Kotka, Tarja Löfman
 18.05.2024 Mäntyharju, Harto Stockmari
 15.06.2024 Virolahti, Vincent O'Brien

NOU1: 4.9.2021 Ruokolahti, Tuija Hukkanen

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI35196/21, s.20.05.2021
FI MVA FI JMVA Finnflats Oighrig

Isä: FI MVA Celtair All About Us
Emä: FI MVA Finnflats Lugia
Kasvattajat: Tuula Ehrman ja Heidi Vainio
Omistaja: Heidi Vainio

SERTIT:

29.06.2024 Turku, Tanya Ahlman-Stockmari
 07.05.2023 Salo, Marjo Jaakkola
 28.05.2022 Nousiainen, Arja Koskelo

NOU1: 14.05.2022 Vehmaa, Mika Toskala

Tellu rakastaa kaikkia suurella sydämellä

Flatkiss Fool For Your Loving 'Tellu' s. 27.4.2011

OLIMME PITKÄÄN haaveilleet koirasta. Sileäkarvaiseen noutajaan päädyttiin, koska haluttiin aktiivinen perhekoira. Noutajat rotuna olivat aina olleet lähellä sydäntä. Vuonna 2010 kävimme katsomassa Mäntsälässä tulevaa pentuetta, mutta valitettavasti siihen pentueeseen syntyi vain muutama pentu eikä meille riittänyt. Seuraavana vuonna olimme keväällä yhteydessä toiseen pentueeseen, mutta siinä kävi sama tilanne kuin aiemmin. Liian vähän pentuja eikä meille riittänyt. Saimme heiltä vinkin että Flatkiss- kenneliin olisi syntynyt suuri pentue, jossa voisi olla vapaana pentuja.

Otimme yhteyttä Chrisseen ja mahdollisuus pentuun tuli. Kävimme Lahdessa katsomassa pikkupentuja useita kertoja. Ensimmäisellä kerralla pennut olivat 3 viikon ikäisiä. Toisella kerralla ne olivat 1,5 kuukauden ikäisiä. Tällöin kaikki pennut rakastuivat lasten kengännauhoihin ja housujen nauhoihin ja tarrasivat niihin kiinni eivätkä meidänneet päästä irti.

Pentueesta lopulta valikoitui persikan värisellä nauhalla oleva rauhallisen oloinen narttu. Juhannuksen jälkeen pakkasimme hauvelin autoomme matkalle kohti uutta kotiaan Espooseen. Olisipa silloin arvattu millainen matka tästä syntyäkään. Nimekseen pentu sai Tellun, joka tuli lyhenteenä telaketjusta, joka oli poikamme nimeämä pieni noutajapentu pehmolelu.

Ensimmäiset kuukauden meni Tellun tutustuessa uuteen ympäristöön. Asuimme rivitalossa ihan metsän laidassa, joten opettelu sisäsiistiksi

ja metsässä kulkijaksi meni samalla kerralla. Myös kaikki treenaaminen sujui vaivattomasti tässä lähimetsässä, jossa ei juuri muita kulkijoita ollut.

Eläinlääkäri tuli tutuksi

Ensimmäisen vuoden aikana eläinlääkäri tuli Tellulle turhan tutuksi. Enimmäkseen syynä oli korva- ja/tai silmätulehdus, jotka onneksi loppuivat, kun siirryttiin hypoallergiseen ruokaan. Pahin tilanne kuitenkin syntyi, kun meiltä oli unohnutun purkkapussi pöytätasolle ja Tellu oli sen siitä napannut ja syönyt lähes kaiken. Onneksemme Tellu ei ollut kauaa yksin syötyään purkat ja saimme hänet nopeasti eläinlääkäriin ja sokeritiputukseen. Tämän seurauksena ei Tellulle onneksi tullut kuin eläinlääkärikammo. Seuraaville eläinlääkärikierroilla Tellu onkin osoittanut selkeästi, ettei paikka ole mieluinen ja avannut jopa ovia pois päästäkseen. Tellu on sittemmin löytynyt mitä erikoisimmista paikoista tämän taidon myötä, muun muassa naapurin grillijuhla seurueesta ja kerran jopa yritti ensihoidon henkilöitä auttaa sydänfilmin otossa kodissamme.

Taipumusta sienestäjäksi

Alkuun harjoittelimme paljon Tellun kanssa taippareihin. Tellu pärjäsi erittäin hyvin noutoharjoituksissa. Taipumuskokeessa se ei sitten sujunutkaan yhtään vaan koe keskeytettiin, varmaan syy pääosin oli omistajan, kun stressasimme kokeessa liikaa ja Tellu selkeästi vaistosi tämän. Heti kokeen jälkeisellä viikolla käytiin treenaamassa kokeita Tellun emän luona ja ne menivät erittäin

” Tellu löysi hyvin suppilovahveroita – ja söi ne.

hyvin ilman kokeen aiheuttamaa stressiä. Tämän seurauksena päätettiin, ettei stressata Tellua enempää vaan tehdään harjoituksia omaksi iloksi vain. No olihan Tellu kuitenkin lähtökohtaisesti kotikoiraksi tullutkin, meillä kun ei metsästystäustaa ole.

Tellun ollessa nuori teimme paljon pitkiä metsälentokäyjiä. Sieniäikaan, varsinkin suppilovahveroaikaan, Tellusta oli paljon apua, koska ensimmäisinä vuosina Tellu oli varsinainen sienennestystyskoira. Hän löysi hyvin suppilovahveroita ja söi ne, joten meidän muiden piti vain olla nopeita, jotta sai niitä sieniä koriin asti. Valitettavasti tätä vaihetta ei kestänyt montaa vuotta, vaan Tellu menetti makunsa suppilovahveroihin eikä enää halunnut etsiä niitä meille.

Kellontarkka – paitsi aamuisin

Tellu on aina ollut tosi tarkka ruoka-ajoista, erityisesti iltaruoosta, joka on klo 20.00. Tellu alkaa varttia vaille muistutella edestakaisella kävelyllään, että älkää nyt vaan unohtako minun ruokaani. Aamuruoka ja päiväröoka ei ole koskaan ollut hänelle niin tarkkoja. Tellu ei juurikaan ole aamuisin meitä herätellyt, mikä on ollut kiva erityisesti viikonloppuisin.

Vanhemmiten Tellun liikkuminen on luonnollisesti hidastunut ja viimeisen

Tellu on aina ollut erittäin ihmisraskas.

vuoden aikana hän on menettänyt kuulonsa. Ennen hän haukkui vain, kun ovikello soi, mutta nyt ei juuri enää hauku. Kotiin tullessa saattaa joutua astumaan hänen ylitseen eteisessä, eikä hän välttämättä huomaakaan tuloa. Mutta kun huomaa, että joku tuli kotiin, tulee hän edelleen hakemaan pentumaisesti rapsutuksensa ja huomionsa. Nykyään Tellu haukkuukin vain, jos huomaa jonkun menneen ulos takapihalle ilman häntä tai vaihtoehtoisesti, kun hän haluaa takaisin sisälle, kun ulkona oli liian kuumaa.

Viimeinen pentueestaan

Vuosien varrella olemme seuranneet muun pentueen kuulumisia Flatkissin Facebook-ryhmästä ja siskon kanssa kävimme muutaman kerran treenailemassakin. Varsin pitkäikäisiä siskoja ja veljiä on ollut. Erittäin surullisina luimme heinäkuussa poikueen viimeisin sisaruksen menehtymisestä ja Tellu on nyt viimeisimpänä jäljellä 11 pennusta.

Tellu on aina ollut erittäin ihmisraskas. Hän rakastaa kaikkia suurella sydämellä. Toivomme että olemme pystyneet vastaamaan Tellun rakkauteen. Nyt huoleh-

dimme, että Tellu saa jatkossa mahdollisimman paljon lämpöä, huomiota ja rakkautta ja rapsutuksia viimeisiin hetkiin asti. Toivomme tietenkin sen kestävän mahdollisimman pitkään. **FV**

Vanhoista flateista on lista Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n sivuilla: www.flatti.net/flattiviesti/lista-vanhoista-flateista. Listalla ovat yli 13-vuotiaiksi eläneet flattit. Toivomme myös lehteen lisää tarinoita vanhoista flateista. Juttuja voitte kirjoittaa yli 10-vuotiaista koiristanne. Onko oma Vanha ja Viisaasi jo listalla? Haluatko kertoa koirasi tarinan? Jos tiedossasi on yli 13-vuotias flatti, joka ei ole listalla, niin kerro se minulle. Kiitos! Ota yhteyttä: virpi.peltonen@turkuflatti.net tai laita yv Facebookissa. - Virpi

Jouluilmoitukset Flattiviestiin 4/2024

*Pian on taas aika muistaa
kasvatteja ja muita flattiystäviä
joulutervehdyksellä!*

Toimita jouluilmoituksen aineistot viimeistään 5.11. osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Jos tarvitset apua ilmoituksen tekemiseen, niin lähetä meille haluamasi teksti ja kuva/logo, niin taitamme sinulle valmiin ilmoituksen.

Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 dpi (matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää niitä). Tekstit doc- tai rtf-muodossa. Valmiit ilmoitukset pdf-muodossa. Ilmoituksen mukana tulee lähettää maksukuitti.

Jäsenten/kasvattajien jouluilmoitukset

1/1 sivu (210 mm x 297 mm) / 60 €
1/2 sivu (vaaka - 186 mm x 133,5 mm) / 40 €
1/2 sivu (pysty - 90 mm x 273 mm) / 40 €

WALPURI VEIKKAUS

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N

Pentuvälitys

Hanna Hujanen 040 578 9523
Sanna Lahtinen 040 731 0831

OTA ROHKEASTI YHTEYTTÄ: pentu@flatti.net, tai tule nykäisemään hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotain kysyttävää tulee mieleen. Pentuvälityksen sivuilta, osoitteesta www.flatti.net/pentuvälitys löytyy kasvattajalistaus, ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

JUHO PAJARI

Tarvikemyynti

TARVIKEMYNNISTÄ kaikkea kivaa harrastuksiin!
Koko valikoiman löydät osoitteesta: www.flatti.net.
Muista tilata pentupaketit ajoissa! Flatti-infot tarvikemyynnistä 10 €/kpl.

KASVATTAJA! Tilaa flatti-infot kasvattaja-
etuhintaan **5 €/kpl**. Ota yhteyttä jäsenihteeriin,
jasenasiat@flatti.net

JUHO PAJARI

#Flattimenessystä

*Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
haluaa tuoda esille flattia monipuoli-
lisena harrastuskoirana ja nostaa
esille eri lajeissa menestyneitä flatteja.*

Sometyöryhmä ottaa vastaan ilmoituksia koe- ja näyttelymenestyksestä ja julkaisee tuloksia Instagramin ja Facebookin story/tarina-osiossa.

JULKAISTAVIA TULOKSIA OVAT:

- NOME ja WT: kaikkien luokkien 1-tulokset
- Muut lajit: lajin korkeimmasta luokasta saatu 1-tulos tai muu valiotulos (esim. Rally-toko MES väh. 95p)
- Valionarvon saavutukset Suomesta

Julkaisemme Suomessa saavutettuja tuloksia, sekä ulkomailla saavutettuja koetuloksia, kun kyseessä on suomalaisen omistuksessa oleva flatti.

Lisätietoja ja lomake tulosten ilmoittamiseen:
www.flatti.net/palkitut/ilmoita-tulos

Palvellaksemme kattavammin jäsenistöämme ja kasvattajia, julkaisemme jatkossa Flattiviestissä koko Suomen kattavan flattikasvattajalistan. Kasvattajalistaus on tehty ilmoitettujen tietojen perusteella ja listaus on kasvattajalle maksuton. Listalla julkaistavan kasvattajan tulee olla Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsen, ja kasvattajan tulee olla kasvattanut vähintään yksi pentue tai kasvattajalla tulee olla selkeä lähitulevaisuuden pentuesuunnitelma tiedossa

Ahvenanmaa

FLATTS / Maarianhamina / Benita Björklund / flatts.kennel@gmail.com / 050-586 2128

Etelä-Karjala

NINJATÄHDEN / Vehkataipale / Satu Marins / satu.marins@hotmail.com / 040-041 5515

Etelä-Pohjanmaa

PALOKALLION / Kauhava / Heli ja Rami Pitkälä / pitkajarvi.heli@gmail.com / 040-562 1529

Etelä-Savo

METSÄNPEITON / Majavesi, Mikkelä / Satu Vihavainen / satu.vihavainen@surffi.fi

Kainuu

REGALE RAZZA/ Paltamo / Anne Haverinen / kennelregalerazza@gmail.com / 044-360 1152

Kanta-Häme

FLAT POWER / Parola / Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell / anu.vorobjev@flatpower.fi / 050-586 7585 / marianne.forsell@flatpower.fi / 050-400 1865

HARVAHAMPAAN / Parola, Hattula / Sirpa ja Mikko Saastamoinen / harvahampaan@gmail.com / 050-367 8111

RUSTY REBEL'S / Hattula / Veera Jääskeläinen / kennelrustyrebels@gmail.com / 040-843 5827

Keski-Pohjanmaa

HARAPAKAN / Veteli / Tuomo ja Tanja Hirvi / harapakan@gmail.com / 040-829 4981

MARJONETEN / Kälviä, Kokkola / Julia Kaarela / kaarela.julia@gmail.com /

Keski-Suomi

CELTAIR / Jämsä / Jenni Juvén / jjceltair@gmail.com / 050-581 4673

HAYZEHILL'S / Laukkavirta / Kukka-Maaria Kivijärvi / hayzehills@gmail.com / 041-545 2346

KORVEN AKAN / Jämsänkoski / Riitta Koivisto / koivisto.riitta@gmail.com / 040-544 6697 /

MYRSKYLINNUN / Äänekoski / Heidi Wacklin / heiduwacklin84@gmail.com / 040-537 2985

Kymenlaakso

BLACKPEPOON / Kouvola / Tarja Kolkka / blackpepoon@gmail.com / 040-706 6659

HUNTSTARS / Koria, Kouvola / Satu Saarinen, Piia Piiparinen, Jonna Saarinen / st.saarinen@gmail.com, flatti87@gmail.com, jonna619@hotmail.com / Satu 040-543 7417, Piia 040-831 4848, Jonna 045-369 9368

METSÄVIRNAN / Michikkälä / Heli Siikonen / heli@metsavirna.com / 040-580 8144

Lappi

DURASSELIN / Rovaniemi / Jonna Turpeenniemi / durasselin@gmail.com /

Pirkanmaa

OAK ISLAY / Akaa / Eija Portell / eija.portell@icloud.com / 040-511 1824

PYYMÄEN / Akaa / Kati Kallio / kati@pyymaen.com / 040-581 8490

Pohjanmaa

BÄNHOLMENS / Larsmo, Luoto / Andreas Hjulfors / a.hjulfors@hotmail.com / 050-563 2666

JAY-JAY'S / Kruunupyö / Juha Junkkala / juhajunkkala@gmail.com / 040-513 8804

KEVÄTNIITYN / Pietarsaari / Ann Leskinen / kevatniityn@gmail.com / 050-338 3562

KVARNTORPET'S / Mustasaari, Vaasa / Birgitta Hällsten-Pada, Alf Pada / birgitta.pada@netikka.fi / Birgitta 050-585 9585, Alf 050-591 9964

Pohjois-Karjala

BUUMIN / Joensuu / Henna Tuononen, Mari Elo / hennatuononen1@gmail.com / 050-089 6444

EMKRISTINA'S / Lieksa / Tiina-Maarit Kisonen / tiinakisonen@gmail.com / 040-547 7128

Pohjois-Pohjanmaa

ALLIKON / Liminka / Henna Mikkonen / hennamik@gmail.com / 044-540 0609

FILURIN / Oulu / Tiina-Maria Pikkuaho / filurin@gmail.com / 040-534 5583

Päijät-Häme

AREILA / Lappila / Ari Majalainen / ari.majalainen@gmail.com / 040-5322949

FLATKISS / Lahti / Christina Kiuru, Marko Nikkonen / christina@flatkiss.fi / 044-425 4312

Uusimaa

BIEHKAN / Numminen, Mäntsälä / Jori Saastamoinen / jori.saastamoinen@gmail.com / 040-5020644

DAKOTASPIRIT / Klaukkala / Minna Sihvonon / keiranoora@gmail.com / 050-582 2116

DANTARAN / Espoo / Laura Rajakallio / laura.rajakallio@gmail.com / 050-535 6926

HEILURIHÄNNÄN / Saarentaus, Mäntsälä / Kirsi ja Asko Nieminen / kirsi@kennelheilurihannan.fi / 040-064 1866

KIPAKKA / Karkkila / Noora Lavonen / noora.lavonen@gmail.com 050-339 6132

LEEWAY'S / Hyvinkää / Jenni Turtola / jennimariakaukonen@gmail.com / 040-910 6602

MORRINI / Långvik, Kirkkonummi / Riitta Niemelä / rsniemela@gmail.com / 040-709 1133

NOANARKIN / Laukkoski / Kaija Leinonen / noanarkin@hotmail.com /

NOBLEMATE / Vantaa / Nina Onufriew / nina.onufriew@gmail.com /

OAK BARREL'S / Vihti / Riitta Nikko / kennel.oakbarrels@gmail.com /

OMSKAKAS / Lohja / Sari Alho ja Jyrki Halme / omskakas@gmail.com /

PIKESTAR'S / Helsinki / Seppo Ihonen / seppo.ihonen@gmail.com / 040-735 2792

Varsinais-Suomi

BEAUTY FLATSTAR / Paimio / Nina Leino, Ville Suhonen / nina.leino@hotmail.fi / 044-344 4010

FINNFLATS / Parainen / Tuula Ehrman, Heidi Vainio / finnflats@gmail.com / 040-069 9197

MAAHISMÄEN / Pöytyä / Mia Jaakola-Siimes / mia.lehtinen@gmail.com / 050-376 4517

MAJAKKASAAREN / Kaarina / Minna Latva, Susanna Pääkkö / Minna: majakkasaaren@gmail.com / 040-084 2998
Susanna: majakkasaaren.susanna@gmail.com / 040-765 5350

MEI DAN / Förby / Nada Sandberg / nada.sandberg@gmail.com / 040-727 7922

XPERIMENTS / Salo / Katja Virtanen / k_suojanen@hotmail.com / 040-356 9046

Jäsenelle

JÄSENASIAT: www.flatti.net/jasenasiat
Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden, Flattiviestin kotiisi neljä kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

JÄSENMAKSUT 2024:

- Liittymismaksu 5 € (ei koske pentuejäseniä)
- Varsinainen jäsen 28 € / Perhejäsen 6 € (ei omaa lehteä)
- Pentuejäsen 10 € (kasvattajan ilmoittama) (Pentuejäsenmaksu kasvattajalle hänen ilmoittaessaan ulkomaalaisen pentuejäsenen 16 €. Maksu sis. 10 € lehden postituskuluja.)
- Maksumuistutus 5 €

KASVATTAJA-ALENNUKSET: Kasvattaja saa 10 % alennuksen ostaessaan Tarvikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin). Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10 % alennuksen ensimmäisestä Tarvikemyynnin ostosta.

OSOITTEENMUUTOKSET:

www.flatti.net/jasenasiat/osoitteenmuutos
Ilmoita osoitteenmuutos järjestön nettisivulla tai sähköpostitse jäsenihteerille: jasenasiat@flatti.net.

KUVAGALLERIA:

www.flatti.net/flattiviesti/kuvagalleria
Flattiviestin toimituksella on kuvagalleria, jonne voi ladata flattikuvia järjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, Facebook, Instagram). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaajan nimi.

TILITIEDOT: OKOYFIHH

Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35
Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43
Yleistili (näyttely, nome ja muut):
FI28 5620 0920 4247 50

SEURAA MEITÄ SOMESSA!

f @suomensileakarvaiset.noutajatry
📷 @suomen_sileakarvaiset_noutajat

Hallitus 2024

PUHEENJOHTAJA Mari Mamia, Stor-Rösintie 66, 01150 Söderkulla
p. 050 458 6770 puheenjohtaja@flatti.net

SIHTEERI Tanja Aunela, Iiriskuja 18A, 20320 Turku sihteeri@flatti.net

VARAPUHEENJOHTAJA Miia Koski, Kausala
p. 050 458 2157

Noora Lavonen, Karkkila p. 050 339 6132
noora.lavonen@gmail.com

Henna Tuononen, Joensuu p. 0500 896 444, hennatuononen1@gmail.com

Vesa Turunen, Kempele p. 040 755 0538, vesaturunen32@gmail.com

Senni Husso, Hyvinkää p. 0400 860 276, some@flatti.net

Katja Virtanen, Salo p. 040 356 9046, webmaster@flatti.net

Varajäsenet: Markku Kastepohja, Päivi Fadjukoff

Toimihenkilöt 2024

TALOUDENHOITAJA & JÄSENSIHTEERI
Heidi Vainio, p. 0400 822 110, Vallilantie 4, 23200 Vinkkilä
talous@flatti.net, jasenasiat@flatti.net

SOSIAALINEN MEDIA (SOME-TIIMI) Senni Husso, Salla Sipilä ja Heidi Siipo some@flatti.net

TARVIKEMYynti & YHTEISTYÖASIAT Janina Alankoja-Kanervalva tarvike@flatti.net

PENTUVÄLITTÄJÄT
Hanna Hujanen, p. 040 578 9523
Sanna Lahtinen, p. 040 731 0831 pentu@flatti.net

KIERTOPALKINNOT
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

WEBMASTER Katja Virtanen p. 040 356 9046
webmaster@flatti.net

Alueyhteyshenkilöt

UUSIMAA, ALUETOIMINNAN VASTUUHENKILÖ
Nina Onufriew, p. 041 4331959, nina.onufriew@gmail.com

UUSIMAA Noora Lavonen p. 050 3396132, noora.lavonen@gmail.com

VARSINAIS-SUOMI Mia Jaakola-Siimes
p. 050 3764517, mia.lehtinen@gmail.com

VARSINAIS-SUOMI Katja Virtanen
p. 040 356 9046, k_suojanen@hotmail.com

KANTA-HÄME Tanja Porttikallio p. 044 0660664, tanja.porttikallio@gmail.com

PÄIJÄT-HÄME Minna Vornanen p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

SATAKUNTA Maija Valtonen p. 040 4120392, majajokela3@gmail.com

PIRKANMAA Tarja Tuhola
vilpputuhola@yahoo.com

KESKI-SUOMI Niina Parviainen p. 040 5473493, parviainen_niina@outlook.com

MIKKELI-PIEKSÄMÄKI-ALUE Jonna Häkkinen
p. 050 3057422, hiekkoi@hotmail.com

SAVON SEUTU Tarja Koistinen p. 040 7586768, tarja.koistinen@luke.fi

ETELÄ-SAVO Anu Karhunen p. 050 526 3679, anu.karhunen79@gmail.com

ETELÄ-KARJALA Juho Pajari p. 041 4582812, jpajari@gmail.com

ETELÄ-KARJALA Satu Marins p. 0400 415515, satu.marins@hotmail.com

POHJOIS-KARJALA (LIEKSA)
Tiina-Maarit Kisonen p. 040 5477128, tiinakisonen@gmail.com

POHJANMAAN ALUE Heli Pitkälä / pitkajarvi.heli@gmail.com

KAINUUN ALUE Anne Haverinen p. 044 3601152, kennelregalerazza@gmail.com

OULUN ALUE Henna Mikkonen p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

Toimikunnat

FLATTIVIESTI
flattiviesti@gmail.com
Päätöimittäjä: Mari Mamia
Toimitussihteeri: Katja Virtanen
Taitto: Tuukka Rantala

HARRASTUSLAJIEN TOIMIKUNTA
Pj: Pipa Pärssinen p. 040 536 7167, pipa.parssinen@gmail.com
Jäsenet: Miia Mäkijouppila, Tuija Manninen

MEJÄ-TOIMIKUNTA
meja@flatti.net
Pj: Liisa Keränen, p. 040 592 1296, liisam@kolumbus.fi
Jäsenet: Mari Mamia, Miia Koski, Marko Saarni, Markku Kastepohja, Janina Alankoja-Kanervalva, Timo Hellén

KASVATTAJATOIMIKUNTA
Pj: Marko Nikkonen p. 044 019 0703, marko@flatkiss.fi
Jäsenet: Kirsi Nieminen, Piia Piiparinen, Satu Saarinen, Miia Suppanen

JALOSTUSTOIMIKUNTA
jalostus@flatti.net
Pj: Kirsi Nieminen, p. 0400 641 866, kirsi@kennelheilurihannan.fi
Sihteeri: Tuula Niva, p. 040 504 5165
Jäsenet: Riitta Niemelä, Jenni Juvén, Anne Kolsi, Laura Rajakallio

ULKOMUOTOTUOMARITMK
Pj: Riitta Niemelä, p. 040 709 1133, rsniemela@gmail.com
Jäsenet: Kirsi Nieminen, Katja Korhonen

NÄYTTELYTOIMIKUNTA
nayttely@flatti.net
Pj: Anni Vornanen
Sihteeri: Mari Aaltonen
Jäsenet: Christina Kiuru, Paula Säteri, Katja Korhonen, Pia Mattson, Marianne Forsell

NOME-TOIMIKUNTA
nome@flatti.net
Pj: Heli Pitkälä / pitkajarvi.heli@gmail.com
Jäsenet: Terhi Kantanen, Marko Mikkilä, Salla Sipilä, Minsu Rauramo, Bernadetta Stenström, Nina Onufriew, Noora Lavonen, Niina Parviainen, Anne Kolsi

NOUTAJAJÄRJESTÖJEN YHTEISTYÖTMK
Vesa Turunen, vesaturunen32@gmail.com
Nina Onufriew, nina.onufriew@gmail.com
(varalla)

 BOZITA

ROBUR

SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Together
with nature
since 1903

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi